

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 806/2014

z dnia 15 lipca 2014 r.

ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ubiegłych dekadach Unia poczyniła postępy w zakresie tworzenia rynku wewnętrznego usług bankowych. Ścisłsza integracja wewnętrznego rynku usług bankowych ma podstawowe znaczenie dla wspierania wzrostu gospodarczego w Unii i odpowiedniego finansowania gospodarki realnej. Kryzys gospodarczo-finansowy uwiarydlił jednak, że funkcjonowanie rynku wewnętrznego w tym obszarze jest zagrożone oraz że rośnie ryzyko rozdrobnienia rynku usług finansowych. Stanowi to rzeczywisty powód do obaw na rynku wewnętrznym, na którym banki powinny mieć możliwość prowadzenia istotnej działalności transgranicznej. Z powodu obaw dotyczących wystąpienia efektu domina, braku zaufania do innych krajowych systemów bankowych i wątpliwości co do możliwości zapewnienia bankom wsparcia przez państwa członkowskie płynność rynków międzybankowych zmniejszyła się, a działalność transgraniczna banków spadła.
- (2) Rozbieżności między krajowymi przepisami dotyczącymi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w poszczególnych państwach członkowskich oraz odpowiednimi praktykami administracyjnymi, a także brak w unii bankowej jednolitej procedury decyzyjnej dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyczynia się do tego braku zaufania i niestabilności rynku, ponieważ wspomniane przepisy i procedury nie zapewniają przewidywalności co do ewentualnych skutków upadłości banku.
- (3) Rozbieżne zachęty i praktyki państw członkowskich w zakresie traktowania wierzycieli banków objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz w zakresie ratowania banków będących na progu upadłości z pieniędzy podatników mają w szczególności wpływ na postrzegane ryzyko kredytowe, dobrą kondycję finansową i wypłacalność banków w poszczególnych państwach, tworząc tym samym nierówne warunki działalności. To z kolei podważa zaufanie społeczeństwa do sektora bankowego i utrudnia korzystanie ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w ramach rynku wewnętrznego, ponieważ koszty finansowania byłyby niższe, gdyby takie różnice w praktykach państw członkowskich nie istniały.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 11.4.2014, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 58.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 14 lipca 2014 r.

- (4) Rozbieżności między krajowymi przepisami dotyczącymi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w poszczególnych państwach członkowskich oraz odpowiednimi praktykami administracyjnymi mogą sprawić, że koszty uzyskania kredytu przez banki i klientów będą wyższe, wyłącznie z uwagi na ich siedzibę czy miejsce zamieszkania i niezależnie od ich faktycznej zdolności kredytowej. Ponadto stopy oprocentowania dla klientów banków w niektórych państwach członkowskich są wyższe niż stopy oprocentowania w innych państwach członkowskich niezależnie od ich zdolności kredytowej.
- (5) W dniu 18 października 2012 r. Rada Europejska stwierdziła, że „fundamentalne wyzwania, przed którymi stoi dziś unia gospodarcza i walutowa, powodują, że należy ją wzmocnić, aby zapewnić dobrobyt gospodarczy i społeczny, a także stabilność i trwałą dobrą koniunkturę” oraz że „działania w kierunku pogłębionej unii gospodarczej i walutowej powinny opierać się na ramach instytucjonalnych i prawnych UE; powinna je charakteryzować otwartość i przejrzystość względem państw członkowskich, których walutą nie jest euro, oraz poszanowanie dla integralności rynku wewnętrznego”. W tym celu powołano unię bankową opierającą się na pełnym i szczegółowym zbiorze przepisów dotyczących usług finansowych i obowiązujących na całym rynku wewnętrznym. Działania prowadzące do utworzenia unii bankowej cechuje otwartość i przejrzystość w stosunku do nieuczestniczących państw członkowskich i poszanowanie integralności rynku wewnętrznego.
- (6) W swojej rezolucji z dnia 7 lipca 2010 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym Parlament Europejski zwraca się do Komisji o przedstawienie „jednego lub większej liczby wniosków prawodawczych opierających się na art. 50 i 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących unijnych ram zarządzania kryzysowego, funduszu stabilności finansowej UE ... oraz jednostki awaryjno-naprawczej”, a w rezolucji z dnia 20 listopada 2012 r. zawierającej zalecenia dla Komisji dotyczące sprawozdania przewodniczących Rady Europejskiej, Komisji Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” stwierdził, że „przerwanie niekorzystnych pętli sprzężenia zwrotnego między obligacjami skarbowymi, bankami i gospodarką realną ma kluczowe znaczenie dla sprawnego funkcjonowania UGW”, podkreślił „istnienie pilnej potrzeby podjęcia dodatkowych i dalekosiężnych środków służących wyjściu z kryzysu w sektorze bankowym” i dojsie „do w pełni sprawnej europejskiej unii bankowej”, dopilnowując jednocześnie „stałego prawidłowego funkcjonowania wewnętrznego rynku usług finansowych i swobodnego przepływu kapitału”.
- (7) Jako pierwszy krok w kierunku unii bankowej jednolity mechanizm nadzorczy utworzony na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ (jednolity mechanizm nadzorczy) ma zapewnić spójne i skuteczne wdrażanie polityki Unii dotyczącej nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, stosowanie jednolitego zbioru przepisów dotyczących usług finansowych w jednakowy sposób w odniesieniu do instytucji kredytowych w państwach członkowskich należących do strefy euro oraz w tych państwach członkowskich nienależących do strefy euro, które postanowiły uczestniczyć w jednolitym mechanizmie nadzorczym („uczestniczące państwa członkowskie”), oraz objęcie tych instytucji kredytowych nadzorem najwyższej jakości.
- (8) Skuteczniejsze mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zasadniczym instrumentem służącym uniknięciu szkód, jakie w przeszłości wynikały z upadłości banków.
- (9) Tak długo jak przepisy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także praktyki i podejścia dotyczące podziału obciążenia pozostaną w gestii poszczególnych państw członkowskich, a środki finansowe potrzebne do sfinansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą pozyskiwane i wydatkowane na szczeblu krajowym, rynek wewnętrzny pozostanie rozdrobniony. Ponadto krajowe organy nadzoru mają silną motywację do ograniczania do minimum potencjalnych skutków kryzysów bankowych dla gospodarek ich państw poprzez podejmowanie jednostronnych działań służących wydzieleniu operacji bankowych, np. poprzez ograniczanie transferów i pożyczek wewnątrzgrupowych lub poprzez zaostrzenie wymogów kapitałowych i dotyczących płynności wobec mających siedzibę na ich terytorium jednostek zależnych od jednostek dominujących będących potencjalnie na progu upadłości. Ogranicza to działalność transgraniczną banków i utrudnia korzystanie z podstawowych wolności, a także prowadzi do zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym. Sporne kwestie dotyczące macierzystych i przyjmujących państw członkowskich, mimo, iż są rozwiązywane w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽²⁾, wciąż mogą zmniejszać skuteczność transgranicznych procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

- (10) Aby rozwiązać te kwestie, konieczne jest zwiększenie integracji ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych („instytucje”), aby wzmocnić Unię, przywrócić stabilność finansową i stworzyć podstawy odbudowy gospodarczej. Dyrektywa 2014/59/UE jest znaczącym krokiem w kierunku harmonizacji przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w całej Unii i przewiduje współpracę między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącą postępowania w przypadku upadłości banków transgranicznych. Dyrektywa ta przewiduje jednak minimalne przepisy dotyczące harmonizacji i nie prowadzi do centralizacji procesu decyzyjnego w dziedzinie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dyrektywa ta ustanawia wspólne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz określa uprawnienia krajowych organów wszystkich państw członkowskich w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale pozostawia tym organom swobodę w stosowaniu tych instrumentów i w korzystaniu z krajowych mechanizmów finansowania na potrzeby stosowania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zapewnia to organom instrumenty umożliwiające odpowiednio wczesną i szybką interwencję w stosunku do instytucji mających problemy finansowe lub będących na progu upadłości, aby zagwarantować ciągłość krytycznych funkcji finansowych i gospodarczych danej instytucji, zmniejszając jednocześnie do minimum wpływ upadłości instytucji na system gospodarczy i finansowy.

Pomimo powierzenia Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) (EUNB), ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, zadań regulacyjnych i związanych z mediacją, dyrektywa 2014/59/UE nie zapobiega całkowicie podejmowaniu przez państwa członkowskie odrębnych i potencjalnie niespójnych decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych, co może wpłynąć na łączne koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto, ponieważ dyrektywa przewiduje ustanowienie krajowych mechanizmów finansowania, nie ogranicza w wystarczającym stopniu zależności banków od wsparcia z budżetów krajowych i nie zapobiega całkowicie stosowaniu przez państwa członkowskie różnych podejść w odniesieniu do wykorzystywania tych mechanizmów.

- (11) Dla uczestniczących państw członkowskich, w kontekście jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, scentralizowane uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną ustanowione i powierzone Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Jednolita Rada) utworzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Utworzenie Jednolitej Rady stanowi integralny element procesu harmonizacji w dziedzinie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikającego z dyrektywy 2014/59/UE i zbioru jednolitych przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Jednolite stosowanie systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w uczestniczących państwach członkowskich ulegnie umocnieniu w wyniku powierzenia tego zadania centralnemu organowi takiemu jak jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest ponadto powiązany z procesem harmonizacji w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego, zainicjowanym utworzeniem EUNB, jednolitego zbioru przepisów dotyczących nadzoru ostrożnościowego (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽²⁾ i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽³⁾) oraz ustanowieniem w uczestniczących państwach członkowskich jednolitego mechanizmu nadzorczego, któremu powierzono stosowanie unijnych przepisów dotyczących nadzoru ostrożnościowego. Nadzór oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja to dwa dopełniające się aspekty tworzenia rynku wewnętrznego usług finansowych, których stosowanie na tym samym poziomie uważa się za współzależne.
- (12) Zapewnienie w obrębie Unii skutecznych decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będących na progu upadłości, w tym dotyczących skorzystania ze środków pozyskanych na szczeblu unijnym, jest niezbędne do ukończenia procesu tworzenia rynku wewnętrznego usług finansowych. W ramach rynku wewnętrznego upadłość banków w jednym państwie członkowskich może wpłynąć na stabilność rynków finansowych w całej Unii. Zapewnienie skutecznych i jednolitych zasad w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz równych warunków finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich leży w interesie nie tylko państw członkowskich, w których banki te prowadzą działalność, ale także wszystkich państw członkowskich; posłuży to bowiem zapewnieniu równych warunków konkurencji i poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego. Systemy bankowe na rynku wewnętrznym charakteryzują się wysokim stopniem współzależności, grupy banków są międzynarodowe, a banki posiadają wysoki odsetek aktywów zagranicznych. Przy braku jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kryzysy bankowe w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym miałyby poważniejsze skutki systemowe również dla nieuczestniczących państw członkowskich. Ustanowienie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewni neutralne podejście do rozwiązania problemu

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

(3) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

banków będących na progu upadłości, co zwiększy stabilność banków w uczestniczących państwach członkowskich oraz zapobiegnie przenoszeniu się kryzysów do nieuczestniczących państw członkowskich, a w ten sposób usprawni funkcjonowanie całego rynku wewnętrznego. Mechanizmy współpracy dotyczące instytucji mających siedzibę zarówno w uczestniczących, jak i w nieuczestniczących państwach członkowskich powinny być jasne, a żadne państwo członkowskie lub grupa państw członkowskich nie mogą być bezpośrednio lub pośrednio dyskryminowane wobec innych jako miejsce świadczenia usług finansowych.

- (13) W celu przywrócenia zaufania do sektora bankowego i jego wiarygodności Europejski Bank Centralny (EBC) prowadzi obecnie kompleksową ocenę bilansu wszystkich banków objętych bezpośrednim nadzorem. Taka ocena gwarantuje wszystkim zainteresowanym podmiotom, że banki objęte jednolitym mechanizmem nadzorczym, a zatem wchodzące w zakres jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, są zasadniczo w dobrej kondycji finansowej i są godne zaufania.
- (14) Po ustanowieniu jednolitego mechanizmu nadzorczego rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, zgodnie z którym banki w uczestniczących państwach członkowskich podlegają albo centralnemu nadzorowi sprawowanemu przez EBC, albo nadzorowi właściwych organów krajowych w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, istnieje niedostosowanie między nadzorowaniem tych banków na szczeblu unijnym a ich krajowym traktowaniem w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE, które zostanie rozwiązane dzięki ustanowieniu jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (15) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do banków, których organem nadzorczym w państwie macierzystym jest EBC lub które podlegają nadzorowi właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, lub państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro i które nawiązało bliską współpracę zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia jest powiązany z zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Mając na uwadze, że zadania nadzorcze przyznane jednolitemu mechanizmowi nadzorczemu są w znacznym stopniu powiązane z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, utworzenie scentralizowanego systemu nadzoru działającego zgodnie z art. 127 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii europejskiej (TFUE) ma zasadnicze znaczenie dla procesu harmonizacji restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w uczestniczących państwach członkowskich. Fakt, iż podmioty objęte zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 podlegają nadzorowi jednolitego mechanizmu nadzorczego stanowi swoistą cechę, która sprawia, że znajdują się one w obiektywnie odmiennej sytuacji dla celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niezbędne jest przyjęcie środków celem stworzenia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego wszystkie państwa członkowskie uczestniczące w jednolitym mechanizmie nadzorczym, tak aby ułatwić odpowiednie i stabilne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (16) Podczas gdy banki w państwach członkowskich nieobjętych jednolitym mechanizmem nadzorczym podlegają dostosowanym na poziomie krajowym mechanizmom nadzorczym, ochronnym i mechanizmom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, banki w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym podlegają unijnym mechanizmom nadzorczym i krajowym mechanizmom ochronnym oraz krajowym mechanizmom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Z uwagi na to, że nadzór oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja odbywają się w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na dwóch różnych poziomach, interweniowanie oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w odniesieniu do banków w państwach członkowskich uczestniczących w tym mechanizmie nie byłyby tak szybkie, spójne i skuteczne jak w odniesieniu do banków w państwach członkowskich w nim nieuczestniczących. W związku z tym do zapewnienia równych warunków działania niezbędny jest scentralizowany mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujący wszystkie banki prowadzące działalność w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym.
- (17) Tak długo jak nadzór w danym państwie członkowskim pozostaje poza jednolitym mechanizmem nadzorczym, państwo to powinno być odpowiedzialne za skutki finansowe upadłości banku. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zatem objąć jedynie banki i instytucje finansowe z siedzibą w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym i podlegające nadzorowi EBC i organów krajowych w ramach tego mechanizmu. Banki z siedzibą w państwach członkowskich nieuczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym nie powinny być objęte jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Objęcie takich państw członkowskich jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stworzyłoby dla nich niewłaściwe zachęty. Organy nadzoru w tych państwach członkowskich mogłyby w szczególności złagodzić podejście w stosunku do banków podlegających ich kompetencjom, gdyż nie musiałyby w pełni ponosić ryzyka finansowego ich upadłości. W związku z tym, w celu zapewnienia spójności z jednolitym mechanizmem nadzorczym, jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien objąć państwa członkowskie uczestniczące w jednolitym mechanizmie nadzorczym. W miarę przystępowania państw członkowskich do jednolitego mechanizmu nadzorczego, powinny one również automatycznie być obejmowane jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Docelowo cały rynek wewnętrzny mógłby zostać objęty jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (18) Aby zapewnić równe warunki działania na całym rynku wewnętrznym, niniejsze rozporządzenie jest spójne z dyrektywą 2014/59/UE. Dostosowuje ono zatem przepisy i zasady tej dyrektywy do specyfiki jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnia udostępnienie temu mechanizmowi wystarczającego finansowania. Wykonując swoje uprawnienia na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada, Rada i Komisja powinny podlegać aktom delegowanym, regulacyjnym i wykonawczym standardom technicznym, wytycznym i zaleceniom przyjętym przez EUNB na podstawie odpowiednio art. 10–15 i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w zakresie dyrektywy 2014/59/UE. Jednolita Rada, Rada i Komisja, w ramach przysługujących im kompetencji, powinny również współpracować z EUNB zgodnie z art. 25 i 30 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i odpowiadać na wnioski o gromadzenie informacji skierowane do nich przez EUNB zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia. Przypomina się, że zgodnie z ostatnim zdaniem motywu 32 tego rozporządzenia „w przypadkach gdy stosowne przepisy unijne przekazują uprawnienia dyskrecjonalne właściwym organom [...], decyzje podejmowane przez Urząd nie mogą zastępować wykonywania — zgodnie z prawem unijnym — tych uprawnień dyskrecjonalnych”. Ta sama zasada powinna obejmować niniejsze rozporządzenie, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu zasad zapisanych w pierwotnym prawie Unii. W świetle tych kluczowych elementów EUNB powinien mieć możliwość skutecznego wykonywania zadań i zagwarantowania równego traktowania między Jednolitą Radą, Radą i Komisją oraz organami krajowymi przy wykonywaniu podobnych zadań.
- (19) Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”) jest zasadniczym elementem, bez którego nie można by zapewnić prawidłowego funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma pozostać kwestią krajową w dłuższej perspektywie, związek pomiędzy państwami a sektorem bankowym nie zostanie przerwany, a inwestorzy nadal będą ustalać warunki udzielania pożyczek raczej w zależności od miejsca siedziby banków niż ich zdolności kredytowej. Fundusz powinien ułatwić zapewnienie jednolitych praktyk administracyjnych w zakresie finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także zapobieganie tworzeniu się przeszkód w korzystaniu z podstawowych wolności lub zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym w wyniku rozbieżnych praktyk krajowych. Fundusz powinien być finansowany ze składek banków pobieranych na szczeblu krajowym, a środki powinny być gromadzone na szczeblu unijnym zgodnie z umową międzyrządową o przekazywaniu i stopniowym uwspólnianiu tych składek („Umowa”), prowadząc w ten sposób do zwiększenia stabilności finansowej i ograniczenia powiązania pomiędzy postrzeganą sytuacją budżetową poszczególnych państw członkowskich a kosztami finansowania ponoszonymi przez banki i przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tych państwach członkowskich. Aby w dalszej perspektywie przerwać to powiązanie, decyzje podejmowane w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mogą naruszać obowiązków budżetowych państw członkowskich. W tym kontekście jedynie nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe należy uznać za naruszenie suwerenności budżetowej i obowiązków budżetowych państw członkowskich. W szczególności decyzje wymagające skorzystania z funduszu lub systemu gwarancji depozytów nie powinny być traktowane jako naruszające suwerenność budżetową lub obowiązki budżetowe państw członkowskich.
- (20) Niniejsze rozporządzenie, wraz z dyrektywą 2014/59/UE ustanawia warunki korzystania z funduszu oraz ogólne kryteria określania wielkości i obliczania składek *ex ante* i *ex post*. Uczestniczące państwa członkowskie pozostają odpowiedzialne za pobieranie składek od podmiotów zlokalizowanych na ich terytorium zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE i niniejszym rozporządzeniem. Na mocy Umowy uczestniczące państwa członkowskie są odpowiedzialne za przekazywanie do funduszu składek, które pobierają na szczeblu krajowym zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE i niniejszym rozporządzeniem. W okresie przejściowym składki będą przydzielane do poszczególnych pul odpowiadających każdemu z uczestniczących państw członkowskich (pule krajowe). Pule krajowe będą podlegały stopniowemu łączeniu i przestaną istnieć z końcem okresu przejściowego. Umowa określi warunki, na jakich jej strony zgadzają się przekazywać do funduszu składki pobierane na szczeblu krajowym i stopniowo połączyć pule. Wejście w życie Umowy będzie niezbędne do tego, aby składki pobrane przez strony zostały przekazane do pul krajowych funduszu. Niniejsze rozporządzenie określa uprawnienia Jednolitej Rady do korzystania z funduszu i zarządzania nim. Umowa określi sposób, w jaki Jednolita Rada może dysponować pulami krajowymi, które zostaną stopniowo połączone.
- (21) Scentralizowane stosowanie ustanowionych dyrektywą 2014/59/UE przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji przez jeden unijny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w uczestniczących państwach członkowskich można zapewnić jedynie, gdy przepisy dotyczące ustanowienia i funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich w celu uniknięcia rozbieżnej wykładni tych przepisów w poszczególnych państwach. Takie bezpośrednie zastosowanie powinno przynieść korzyści całemu rynkowi wewnętrznemu, ponieważ przyczyni się do zapewnienia uczciwej konkurencji i usunięcia przeszkód w swobodnym korzystaniu z podstawowych wolności nie tylko w uczestniczących państwach członkowskich, ale także na całym rynku wewnętrznym.
- (22) Podobnie jak zakres rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien objąć wszystkie instytucje kredytowe mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich. W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna jednak istnieć możliwość przeprowadzenia bezpośredniej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dowolnej instytucji kredytowej z uczestniczącego państwa członkowskiego w celu uniknięcia asymetrii w ramach rynku

wewnętrznego w zakresie traktowania instytucji będących na progu upadłości i wierzycieli podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli jednostki dominujące, firmy inwestycyjne i instytucje finansowe są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez EBC, powinny one zostać objęte również jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Mimo że EBC nie będzie nadzorował tych instytucji na zasadzie nieskonsolidowanej, będzie on jedynym organem nadzoru posiadającym ogólny ogląd ryzyka, jakim obarczona jest grupa i, pośrednio, poszczególni członkowie. Wyłączenie podmiotów objętych nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez EBC z jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uniemożliwiłoby sporządzenie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przyjęcie grupowej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także doprowadziłoby do znacznego ograniczenia skuteczności decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (23) W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyzje powinny być podejmowane na najodpowiedniejszym szczeblu. Przyjmując decyzje na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny stosować te same przepisy materialno-prawne.
- (24) Ponieważ jedynie instytucje Unii mogą ustanowić politykę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Unii oraz z uwagi na fakt, iż przyjmowanie poszczególnych programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostawia margines uznaniowości, konieczne jest zapewnienie odpowiedniego zaangażowania Rady i Komisji, jako instytucji, które zgodnie z art. 291 TFUE mogą korzystać z uprawnień wykonawczych. Oceny aspektów uznaniowych decyzji podjętych przez Jednolitą Radę w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje Komisja. Mając na uwadze znaczny wpływ decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na stabilność finansową państw członkowskich i Unii jako takiej, a także na suwerenność budżetową państw członkowskich, ważne jest przyznanie Radzie uprawnienia wykonawczego do podejmowania niektórych decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sprawowanie skutecznej kontroli nad oceną przez Jednolitą Radę istnienia interesu publicznego oraz ocena wszelkich istotnych zmian kwoty ze środków funduszu, jaka zostanie wykorzystana w danym działaniu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny zatem leżeć w gestii Rady i odbywać się na wniosek Komisji. Komisja powinna być ponadto uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu określenia dalszych kryteriów lub warunków, jakie Jednolita Rada powinna uwzględnić, wykonując swe poszczególne uprawnienia. Takie powierzenie zadań restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może w żaden sposób utrudniać funkcjonowania wewnętrznego rynku usług finansowych. EUNB powinien zatem zachować swą rolę oraz obecne kompetencje i zadania; powinien rozwijać i przyczyniać się do spójnego stosowania unijnego ustawodawstwa obowiązującego wobec wszystkich państw członkowskich i zwiększać zbieżność praktyk w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nadzorczych w całej Unii.
- (25) Aby zapewnić zgodność z zasadami ustanowionymi w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, wykonując zadania powierzone im na mocy niniejszego rozporządzenia, instytucje Unii powinny zapewnić, by wprowadzono odpowiednie rozwiązania organizacyjne.
- (26) EBC, będący organem nadzoru w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, a także Jednolita Rada, powinny móc ocenić, czy instytucja kredytowa jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, oraz czy istnieją jakiegokolwiek realne szanse, że alternatywne działania ze strony sektora prywatnego lub działania nadzorcze zapobiegłyby w rozsądnym czasie jej upadłości. Jeżeli Jednolita Rada uzna, że spełniono wszystkie kryteria dotyczące uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinna przyjąć program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Procedura związana z przyjęciem programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która obejmuje Komisję i Radę, umacnia konieczną niezależność operacyjną Jednolitej Rady, nie naruszając jednocześnie zasady delegacji uprawnień agencjom, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości”). W związku z tym niniejsze rozporządzenie przewiduje, że program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez Jednolitą Radę wchodzi w życie tylko jeśli, w ciągu 24 godzin od jego przyjęcia przez Jednolitą Radę, Rada albo Komisja nie wyrażą sprzeciwu lub jeżeli program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostanie zatwierdzony przez Komisję. Przyczyny, z jakich Radzie wolno zgłosić sprzeciw, na wniosek Komisji, wobec programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawionego przez Jednolitą Radę, powinny być ograniczone wyłącznie do istnienia interesu publicznego oraz istotnych dokonanych przez Komisję zmian kwoty ze środków funduszu, jakie zaproponowała Jednolita Rada.

Za istotną należy uznać zmianę kwoty środków funduszu o 5 % lub więcej w stosunku do pierwotnej propozycji Jednolitej Rady. Rada powinna zatwierdzić propozycję Komisji lub odrzucić ją bez mian. Jako obserwator na posiedzeniach Jednolitej Rady, Komisja powinna na bieżąco sprawdzać, czy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez Jednolitą Radę jest w pełni zgodny z niniejszym rozporządzeniem, czy zapewnia on odpowiednie zrównoważenie poszczególnych celów i interesów, jakie obejmuje, czy przestrzega interesu publicznego oraz czy zachowana jest integralność rynku wewnętrznego. Mając na uwadze, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga bardzo szybkiego procesu podejmowania decyzji, Rada i Komisja powinny ściśle współpracować, a Rada nie powinna powielać prac przygotowawczych przeprowadzonych już przez Komisję. Jednolita Rada powinna instruować krajowe organy ds. restrukturyzacji, które powinny podejmować wszelkie niezbędne działania w celu realizacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (27) Opracowanie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno ułatwić skoordynowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co z większym prawdopodobieństwem przyniesie najlepsze rezultaty dla wszystkich podmiotów należących do grupy. Jednolita Rada oraz, w stosownym przypadku, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być uprawnione do stosowania instrumentu instytucji pomostowej na poziomie grupy (co w stosownych przypadkach może również obejmować uzgodnienia dotyczące podziału obciążeń) w celu ustabilizowania całej grupy. Prawa własności do jednostek zależnych mogłyby zostać przeniesione do instytucji pomostowej w celu ich późniejszej sprzedaży, jako pakiet lub pojedynczo, kiedy warunki rynkowe będą odpowiednie. Ponadto Jednolita Rada lub, w stosownym przypadku, krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny mieć uprawnienia do stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na poziomie jednostki dominującej.
- (28) Jednolita Rada powinna być w szczególności uprawniona do podejmowania decyzji dotyczących istotnych podmiotów lub grup, podmiotów lub grup bezpośrednio nadzorowanych przez EBC, lub grup transgranicznych. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny pomagać Jednolitej Radzie w sporządzaniu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w przygotowaniu decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku podmiotów i grup, które nie są istotne i nie mają transgranicznego charakteru, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być odpowiedzialne, w szczególności, za planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, usunięcie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, środki, które organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą prawnie podjąć na etapie wczesnej interwencji, oraz działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W niektórych okolicznościach krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wykonywać swe zadania na podstawie niniejszego rozporządzenia i zgodnie z jego przepisami, wykorzystując jednocześnie uprawnienia przyznane im na mocy prawa krajowego transponującego dyrektywę 2014/59/UE i zgodnie z tym prawem krajowym, o ile nie jest to sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.
- (29) Dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego kluczowe znaczenie ma to, aby te same przepisy miały zastosowanie do wszystkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy działania te są podejmowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie dyrektywy 2014/59/UE, czy też w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Komisja powinna dokonać oceny tych środków zgodnie z art. 107 TFUE.
- (30) W przypadku gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje przyznanie pomocy państwa na mocy art. 107 ust. 1 TFUE lub pomocy z funduszu, po przyjęciu przez Komisję pozytywnej lub warunkowej decyzji dotyczącej zgodności wykorzystania takiej pomocy z zasadami rynku wewnętrznego można przyjąć decyzję o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja Komisji w sprawie pomocy z funduszu może nakładać warunki, zobowiązania lub obowiązki w odniesieniu do beneficjenta. Warunki, które Komisja może nałożyć, mogą obejmować między innymi: wymogi dotyczące podziału obciążenia, w tym wymóg pokrycia strat w pierwszej kolejności z kapitału własnego, i wymogi dotyczące składek posiadaczy kapitału hybrydowego, posiadaczy długu podporządkowanego lub wierzycieli uprzywilejowanych, w tym zgodnie z wymogami dyrektywy 2014/59/UE; ograniczenia dotyczące wypłaty dywidend od akcji lub kuponów od hybrydowych instrumentów kapitałowych, odkupu własnych akcji lub hybrydowych instrumentów kapitałowych, lub transakcji zarządzania kapitałem; ograniczenia w zakresie nabywania udziałów w jakichkolwiek przedsiębiorstwach w drodze przeniesienia aktywów lub udziałów; zakaz agresywnych praktyk lub strategii handlowych, lub wsparcia reklamowego z pomocy publicznej; wymogi dotyczące udziału w rynku, wyceny, cech produktu lub inne wymogi dotyczące postępowania; wymogi dotyczące planów restrukturyzacji; wymogi w zakresie zarządzania; wymogi dotyczące sprawozdawczości i ujawniania informacji, w tym w odniesieniu do przestrzegania takich warunków, jakie może określić Komisja; wymogi dotyczące zbycia beneficjenta czy całości lub części jego aktywów, praw i zobowiązań; wymogi dotyczące likwidacji beneficjenta.
- (31) W celu zapewnienia szybkiego i skutecznego procesu decyzyjnego w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna być odrębną agencją unijną o określonej strukturze odpowiadającej jej szczególnym zadaniom, która odbiega od struktury wszystkich innych agencji unijnych. Skład Jednolitej Rady powinien zapewnić właściwe uwzględnienie wszystkich istotnych interesów w prowadzonych procedurach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uwzględniając zadania Jednolitej Rady, przewodniczący, wiceprzewodniczący i czterej inni członkowie Jednolitej Rady zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu powinni być mianowani w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, znajomość spraw bankowych i finansowych oraz doświadczenie w dziedzinie nadzoru finansowego, regulacji oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji. Przewodniczący, wiceprzewodniczący i czterej inni członkowie Jednolitej Rady zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu powinni być wybrani w oparciu o otwartą procedurę selekcji, o której Parlament Europejski i Rada są należycie informowani i która powinna uwzględniać zasadę równowagi płci, doświadczenie i kwalifikacje. Komisja powinna przedstawić właściwej komisji Parlamentu Europejskiego listę najodpowiedniejszych kandydatów na stanowisko przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i czterech innych członków Jednolitej Rady zatrudnionych

w pełnym wymiarze czasu. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu do zatwierdzenia wnioski w sprawie mianowania przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i czterech innych członków Jednolitej Rady zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu. Po zatwierdzeniu tego wniosku przez Parlament Europejski Rada powinna przyjąć decyzję wykonawczą o mianowaniu przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i czterech innych członków Jednolitej Rady zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu.

- (32) Jednolita Rada powinna pracować w ramach sesji wykonawczych i plenarnych. W trakcie sesji wykonawczej w skład Jednolitej Rady powinni wchodzić przewodniczący, czterech innych niezależnych członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu, którzy działają niezależnie i obiektywnie w interesie Unii jako całości, oraz stali obserwatorzy mianowani przez Komisję i EBC. W przypadku obrad nad restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instytucji lub grupy mających siedzibę w jednym uczestniczącym państwie członkowskim, do udziału w sesji wykonawczej Jednolitej Rady oraz w procesie decyzyjnym zaproszony powinien zostać członek mianowany przez zainteresowane państwo członkowskie, reprezentujący krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, do udziału w sesji wykonawczej Jednolitej Rady oraz w procesie decyzyjnym zaproszeni powinni zostać członkowie mianowani przez macierzyste państwo członkowskie i wszystkie zainteresowane przyjmujące państwa członkowskie, reprezentujący odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (33) Podczas sesji wykonawczej Jednolita Rada powinna przygotowywać wszystkie decyzje dotyczące procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przyjmować te decyzje w najszerszym możliwym stopniu. Ze względu na właściwy dla danej instytucji charakter informacji zawartych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada powinna podejmować decyzje dotyczące sporządzania, oceny i zatwierdzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podczas swoich sesji wykonawczych. W odniesieniu do wykorzystania funduszu istotne znaczenie ma dopilnowanie, aby pierwszy korzystający nie był uprzywilejowany oraz aby wydatki z funduszu były monitorowane. Aby zapewnić odpowiednie podejmowanie decyzji przez Jednolitą Radę, w przypadku gdy konieczne jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powyżej progu 5 000 000 000 EUR, każdy członek biorący udział w sesji plenarnej powinien mieć możliwość wniesienia, w ścisłym terminie, o to, by decyzja zapadła na sesji plenarnej. Jeżeli wsparcie płynnościowe wiąże się z brakiem ryzyka lub ze znacznie mniejszym ryzykiem niż inne formy wsparcia, w szczególności w przypadku krótkoterminowego, jednorazowego przedłużenia kredytu wypłacalnym instytucjom za odpowiednim zabezpieczeniem wysokiej jakości, uzasadnione jest przyznanie tej formie wsparcia niższego wskaźnika wynoszącego jedynie 0,5. Jeżeli wykorzystanie zakumulowanych środków netto z funduszu w ciągu poprzednich 12 następujących po sobie miesięcy osiągnie próg 5 000 000 000 EUR na rok, podczas sesji plenarnej należy ocenić zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wykorzystanie funduszu, oraz przedstawić wytyczne, którymi sesja wykonawcza powinna się kierować, podejmując kolejne decyzje w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wytyczne na sesję wykonawczą powinny skupiać się w szczególności na zapewnieniu niedyskryminującego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikaniu wyczerpania środków funduszu oraz odpowiednim zróżnicowaniu między płynnością finansową o niskim ryzyku lub nieobciążoną ryzykiem a innymi formami wsparcia.
- (34) Ponieważ uczestnicy procesu decyzyjnego Jednolitej Rady podczas jej sesji wykonawczych zmieniają się w zależności od państwa członkowskiego, w którym dana instytucja lub grupa prowadzi działalność, stali uczestnicy powinni zapewnić, by decyzje podejmowane przez sesje wykonawcze Jednolitej Rady w różnym składzie były spójne, właściwe i proporcjonalne.
- (35) Jednolita Rada powinna mieć możliwość zapraszania na swoje posiedzenia obserwatorów. Powierzenie Jednolitej Radzie zadań restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być spójne z ramami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) i stanowić jego podstawowy cel, tj. opracowanie jednolitego zbioru przepisów i zwiększenie zbieżności praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w całej Unii. W szczególności EUNB powinien oceniać i koordynować inicjatywy, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, w zakresie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby promować zbieżność w tej dziedzinie. Zasadniczo Jednolita Rada powinna zatem zawsze zapraszać EUNB w przypadku gdy omawiane są sprawy, w odniesieniu do których EUNB, zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE, ma opracować standardy techniczne lub ustanowić wytyczne. W odpowiednich przypadkach do udziału w posiedzeniach Jednolitej Rady mogą być również zaproszeni inni obserwatorzy, tacy jak przedstawiciel Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS).
- (36) Obserwatorzy powinni podlegać takim samym wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej jak członkowie Jednolitej Rady, pracownicy Jednolitej Rady i pracownicy zatrudnieni w drodze wymiany z uczestniczącymi państwami członkowskimi lub oddelegowani przez te państwa, wykonujący obowiązki z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (37) Jednolita Rada powinna mieć możliwość tworzenia wewnętrznych zespołów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składających się z własnych pracowników oraz pracowników krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym w stosownych przypadkach, z obserwatorów z nieuczestniczących państw członkowskich. Na czele wewnętrznych zespołów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinni stać koordynatorzy powołani spośród wyższego szczebla pracowników Jednolitej Rady, którzy mogą być zapraszani jako obserwatorzy do uczestnictwa w sesjach wykonawczych Jednolitej Rady.

- (38) Jednolita Rada oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy nieuczestniczących państw członkowskich powinny przyjąć protokoły ustaleń określające ogólne warunki ich wzajemnej współpracy w ramach wykonywania zadań na mocy dyrektywy 2014/59/UE. Protokoły ustaleń mogą, między innymi, wyjaśniać konsultacje dotyczące decyzji Jednolitej Rady mających wpływ na jednostki zależne lub oddziały zlokalizowane mające siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich, których jednostka dominująca ma siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim. Protokoły należy poddawać regularnemu przeglądowi.
- (39) Jednolita Rada powinna działać niezależnie. Jednolita Rada powinna być zdolna do pracy z dużymi grupami i działać sprawnie i bezstronnie. Jednolita Rada powinna również zapewnić, by krajowa stabilność finansowa, stabilność finansowa Unii oraz rynek wewnętrzny były odpowiednio uwzględniane. Członkowie Jednolitej Rady powinni posiadać niezbędną wiedzę fachową na temat restrukturyzacji i niewypłacalności banków.
- (40) Podejmując decyzje lub działania w związku z wykonywaniem uprawnień przekazanych na mocy niniejszego rozporządzenia, należy odpowiednio uwzględnić znaczenie, jakie dla rynku wewnętrznego ma swoboda przedsiębiorczości przewidziana w TFUE, a w szczególności, w miarę możliwości, wpływ na dalsze prowadzenie działalności transgranicznej.
- (41) W świetle zadań Jednolitej Rady i celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które obejmują ochronę środków publicznych, funkcjonowanie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być finansowane ze składek płaconych przez instytucje mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich.
- (42) Jednolita Rada, Rada i, w odpowiednich przypadkach, Komisja powinny zastępować krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na mocy dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do wszystkich aspektów związanych z procesem decyzyjnym w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na podstawie tej dyrektywy powinny kontynuować prowadzenie działań związanych z realizacją programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjętych przez Jednolitą Radę. W celu zapewnienia przejrzystości i kontroli demokratycznej, a także ochrony praw instytucji unijnych, Jednolita Rada powinna odpowiadać przed Parlamentem Europejskim i Radą za wszystkie decyzje podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Z uwagi na przejrzystość i kontrolę demokratyczną parlamentom narodowym powinny przysługiwać pewne prawa do uzyskania informacji na temat działalności Jednolitej Rady oraz do podjęcia z nią dialogu.
- (43) Parlament narodowy uczestniczącego państwa członkowskiego lub jego właściwa komisja powinny mieć możliwość zaproszenia przewodniczącego do udziału w wymianie poglądów w związku z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instytucji w tym państwie członkowskim, wraz z przedstawicielem krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Taka rola parlamentów narodowych jest odpowiednia ze względu na potencjalny wpływ działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na finanse publiczne, instytucje, ich klientów i pracowników oraz rynki w uczestniczących państwach członkowskich. Przewodniczący i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przyjmować takie zaproszenia do udziału w wymianach poglądów z parlamentami narodowymi.
- (44) W celu zapewnienia jednolitego podejścia do instytucji i grup Jednolita Rada powinna być uprawniona do sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich instytucji i grup po konsultacji z właściwymi organami krajowymi i krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powszechną zasadą powinno być, że grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są przygotowywane dla grupy jako całości i określają środki podejmowane wobec jednostki dominującej, jak i wszystkich poszczególnych jednostek zależnych należących do grupy. W grupowych planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy również uwzględnić strukturę finansową, techniczną i biznesową danej grupy. W przypadku opracowywania pojedynczych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla podmiotów należących do grupy, Jednolita Rada lub, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu osiągnięcie możliwie największej spójności z planami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostałej części grupy. Jednolita Rada lub, w stosownym przypadku, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przekazywać plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkie zmiany do tych planów właściwemu organowi, aby posiadał on stale pełne informacje. Jednolita Rada powinna oceniać możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzać środki celem usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna zobowiązywać krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do stosowania takich odpowiednich środków służących usunięciu przeszkód w przeprowadzaniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia spójności i możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danych instytucji. Ze względu na poufny charakter zawartych w nich informacji, plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu.

- (45) Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy uwzględnić zasadę proporcjonalności i specyfikę formy prawnej danej instytucji.
- (46) Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zasadniczym elementem ich skutecznego przeprowadzenia. Jednolita Rada powinna zatem posiadać uprawnienie do żądania zmian w strukturze i organizacji instytucji lub grup w celu przyjęcia niezbędnych i proporcjonalnych środków mających zmniejszyć lub usunąć istotne przeszkody w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danych podmiotów. Ze względu na potencjalnie systemowy charakter wszystkich instytucji, w celu utrzymania stabilności finansowej niezwykle istotne jest, by Jednolita Rada lub, w odpowiednim przypadku, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały możliwość przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej instytucji. W celu poszanowania prawa prowadzenia działalności gospodarczej określonego w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („karta”), swoboda uznania Jednolitej Rady powinna być ograniczona do tego, co jest konieczne do uproszczenia struktury i działalności instytucji jedynie w celu zwiększenia możliwości przeprowadzenia jej skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto wszelkie środki stosowane w tych celach powinny być zgodne z prawem Unii. Środki te nie powinny być bezpośrednio ani pośrednio dyskryminujące ze względu na przynależność państwową oraz powinny być uzasadnione nadrzędnym względem interesu publicznego, jaki stanowi stabilność finansowa. W celu ustalenia czy działanie zostało podjęte w ogólnym interesie publicznym, Jednolita Rada, działając w ogólnym interesie publicznym, powinna być w stanie osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie napotykając przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w możliwości wykonywania uprawnień powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia. Ponadto działanie nie powinno wykraczać poza minimum niezbędne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Przy określaniu środków, jakie należy przyjąć, Jednolita Rada lub, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić ostrzeżenia i zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego („ERRS”) ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (47) Ze względu na potencjalnie systemowy charakter wszystkich instytucji, zasadnicze znaczenie ma to, aby Jednolita Rada, w stosownym przypadku we współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, była w stanie przyjmować plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oceniać możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy oraz, w razie konieczności, przyjmować środki w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jakiejkolwiek instytucji uczestniczącego państwa członkowskiego. Upadłość instytucji o znaczeniu systemowym, w tym instytucji o znaczeniu systemowym, o których mowa w art. 131 dyrektywy 2013/36/UE, może stanowić poważne zagrożenie dla funkcjonowania rynków finansowych i mieć negatywny wpływ na stabilność finansową. Jednolita Rada powinna dołożyć należytej staranności, aby w pierwszej kolejności ustanowić plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych instytucji o znaczeniu systemowym, a także ocenić możliwość przeprowadzenia ich skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz podjąć wszelkie działania niezbędne w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu ich skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez uszczerbku dla swej niezależności i dla swego obowiązku planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkich instytucji objętych jej uprawnieniami.
- (48) Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować procedury informowania i zasięgania opinii przedstawicieli pracowników w czasie całego procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W stosownych przypadkach należy w tym kontekście przestrzegać układów zbiorowych lub innych rozwiązań zapewnionych przez partnerów społecznych, a także unijnych i krajowych przepisów dotyczących udziału związków zawodowych i przedstawicieli pracowników w procesach restrukturyzacji przedsiębiorstwa.
- (49) W odniesieniu do obowiązku sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada lub, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w kontekście planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w przypadku wykorzystania poszczególnych uprawnień i instrumentów w ich posiadaniu, powinny uwzględnić charakter działalności podmiotu, strukturę udziałów, formę prawną, profil ryzyka, wielkość, status prawny i wzajemne powiązania instytucji z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności jego działalności, przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony lub do innych wzajemnych systemów solidarności oraz ewentualne świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, oraz czy upadłość danej instytucji i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogłyby mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne instytucje, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, tak by zapewnić właściwe i proporcjonalne stosowanie systemu oraz zmniejszenie do minimum obciążenia administracyjnego związanego z obowiązkami przygotowania planu restrukturyzacji i uporządkowanej

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

likwidacji. Mając na uwadze, że treść i informacje wymienione w sekcji A załącznika do dyrektywy 2014/59/UE określają minimalny standard w odniesieniu do podmiotów o wyraźnym znaczeniu systemowym, dopuszczalne jest stosowanie różnych lub znacznie ograniczonych wymogów dotyczących planowania i informacji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zależności od specyfiki danej instytucji oraz niższej niż coroczna częstotliwości aktualizacji. W przypadku małych podmiotów o niewielkiej liczbie wzajemnych powiązań i małej złożoności plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można ograniczyć. Ponadto system należy stosować w taki sposób, aby nie zagroziło to stabilności rynków finansowych. W szczególności w sytuacji, w której występują szersze problemy lub nawet wątpliwości dotyczące odporności wielu podmiotów, kluczowe znaczenie ma rozważenie ryzyka wystąpienia efektu domina wskutek działań podejmowanych w odniesieniu do jakiegokolwiek konkretnego podmiotu.

- (50) W przypadku gdy dyrektywa 2014/59/UE przewiduje możliwość zastosowania uproszczonych obowiązków lub zwolnienia z obowiązków przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wymogu sporządzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy przewidzieć procedurę, zgodnie z którą Jednolita Rada lub, w stosownym przypadku, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą zezwolić na stosowanie takich uproszczonych obowiązków.
- (51) Zgodnie ze strukturą kapitału podmiotów powiązanych z organem centralnym, do celów niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada lub, w odpowiednich przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny być zobowiązane do sporządzania oddzielnych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie dlatego, że organ centralny, z którym te podmioty są powiązane, znajduje się pod bezpośrednim nadzorem EBC. W przypadku grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy ich sporządzaniu należy szczególnie uwzględniać potencjalne skutki zastosowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.
- (52) Podstawą ustanowienia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być ramy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i dyrektywy 2014/59/UE. Jednolita Rada powinna być zatem uprawniona do interwencji na wczesnym etapie w przypadku pogarszającej się sytuacji finansowej lub wypłacalności podmiotu. Informacje, które Jednolita Rada otrzymuje od krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EBC na tym etapie, są niezbędne do ustalenia, jakie działania może ona podjąć w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu.
- (53) W celu zapewnienia szybkiego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy staje się to konieczne, Jednolita Rada powinna ściśle monitorować, we współpracy z EBC lub odpowiednim właściwym organem krajowym, sytuację danych podmiotów oraz zastosowanie się tych podmiotów do wprowadzonych wobec nich środków wczesnej interwencji. Przy ustalaniu, czy działanie sektora prywatnego mogłoby w rozsądnym terminie zapobiec upadłości podmiotu, stosowny organ powinien uwzględnić skuteczność środków wczesnej interwencji podjętych w okresie wyznaczonym przez właściwy organ.
- (54) Jednolita Rada, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy, w tym EBC, powinny w razie konieczności przyjąć protokół ustaleń określający ogólne warunki wzajemnej współpracy przy wykonywaniu ich odnośnych zadań na mocy prawa Unii. Protokół ten należy poddawać regularnemu przeglądowi.
- (55) Podejmując decyzje lub działania, zwłaszcza dotyczące podmiotów mających siedzibę zarówno w uczestniczących państwach członkowskich, jak i nieuczestniczących państwach członkowskich, należy również uwzględniać ich ewentualny niekorzystny wpływ na te państwa członkowskie, taki jak zagrożenia dla stabilności finansowej ich rynków finansowych, oraz na podmioty mające siedzibę w tych państwach członkowskich.
- (56) W celu ograniczenia do minimum zakłócenia rynku finansowego i gospodarki, proces restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zostać przeprowadzony w krótkim czasie. Deponenci powinni uzyskać jak najszybciej dostęp przynajmniej do gwarantowanych depozytów, a w każdym przypadku w takim samym terminie, jaki przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE⁽¹⁾. W trakcie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Komisja powinna mieć dostęp do wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do podjęcia uzasadnionej decyzji w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (57) Decyzję o poddaniu podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy podjąć zanim bilans wykaże niewypłacalność i wyczerpie się kapitał własny podmiotu. Restrukturyzację i uporządkowaną likwidację należy uruchomić po stwierdzeniu, że podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością oraz że żadne alternatywne środki sektora prywatnego nie zapobiegłyby takiej upadłości w rozsądnym czasie. Fakt, że podmiot nie spełnia wymogów dotyczących udzielenia zezwolenia nie powinien sam w sobie uzasadniać uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zwłaszcza jeżeli podmiot jest nadal rentowny lub prawdopodobnie pozostanie rentowny. Podmiot należy uznać za będący na progu upadłości lub zagrożony upadłością, jeżeli narusza on lub prawdopodobnie w bliskiej przyszłości naruszy wymogi niezbędne do utrzymania zezwolenia, w przypadku gdy aktywa podmiotu są lub prawdopodobnie w bliskiej przyszłości będą niższe od jego zobowiązań,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

jeżeli podmiot jest lub prawdopodobnie w bliskiej przyszłości będzie niezdolny do spłaty swoich długów w terminie wymagalności, lub jeżeli podmiot wymaga nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem szczególnych okoliczności określonych w niniejszym rozporządzeniu. Konieczność skorzystania z awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny nie powinna sama w sobie stanowić warunku wskazującego w wystarczającym stopniu na to, że podmiot jest lub w najbliższej przyszłości będzie niezdolny do spłaty swoich zobowiązań w terminie wymagalności. Gdyby ten instrument był gwarantowany przez państwo, podmiot korzystający z takiego instrumentu podlegałby przepisom o pomocy państwa. W celu utrzymania stabilności finansowej, w szczególności w przypadku systemowego niedoboru płynności, gwarancje państwa dotyczące instrumentów wsparcia płynności udostępnianych przez banki centralne lub gwarancje państwa dotyczące nowo wyemitowanych zobowiązań w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce państwa członkowskiego nie powinny prowadzić do uruchomienia ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli spełniony jest szereg warunków. Środki gwarancji państwa powinny w szczególności zostać zatwierdzone zgodnie z ramami pomocy państwa i nie powinny stanowić elementu szerszego pakietu pomocy, a stosowanie tych środków powinno być ściśle ograniczone w czasie. Gwarancje państw członkowskich dla należności kapitałowych powinny być zabronione.

Udzielając gwarancji, państwo członkowskie powinno zapewnić, by podmiot wniósł odpowiednią opłatę z tytułu gwarancji. Ponadto udzielenie nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego nie powinno uruchamiać restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku gdy państwo członkowskie przejmuje, jako środek zapobiegawczy, udział w kapitale danego podmiotu, w tym podmiotu będącego własnością publiczną, spełniającego obowiązujące go wymogi kapitałowe. Tak może być na przykład w przypadku gdy podmiot jest zobowiązany do zwiększenia kapitału w związku z wynikami testu warunków skrajnych opartego na analizie różnych scenariuszy lub równoważnego testu przeprowadzonego przez organy nadzoru makroostrożnościowego, który przewiduje wymóg mający na celu utrzymanie stabilności finansowej w warunkach kryzysu systemowego, lecz podmiot nie jest w stanie zdobyć kapitału na rynkach prywatnych. Podmiotu nie powinno się uznawać za będący na progu upadłości lub zagrożony upadłością wyłącznie na podstawie faktu, że nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego udzielono przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Wreszcie dostęp do instrumentów wsparcia płynności, w tym do awaryjnego wsparcia płynnościowego oferowanego przez banki centralne, może stanowić pomoc państwa zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.

- (58) Likwidacja podmiotu będącego na progu upadłości w ramach standardowego postępowania upadłościowego może zagrażać stabilności finansowej, zakłócać świadczenie podstawowych usług i wpływać na ochronę deponentów. W takim przypadku istnieje interes publiczny przemawiający za zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem zapewnić ciągłość świadczenia podstawowych usług finansowych, utrzymanie stabilności systemu finansowego, ograniczenie pokusy nadużycia poprzez ograniczenie do minimum zależności od publicznego wsparcia finansowego dla podmiotu będącego na progu upadłości, oraz ochronę deponentów.
- (59) Zanim jednak podjęta zostanie ewentualna decyzja o kontynuacji działalności przez podmiot należy zawsze rozważyć likwidację niewypłacalnego podmiotu w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Prowadzenie działalności przez niewypłacalny podmiot powinno być kontynuowane w celu utrzymania stabilności finansowej i przy wykorzystaniu, w możliwie największym stopniu, środków prywatnych. Można tego dokonać poprzez zbycie na rzecz nabywcy z sektora prywatnego, lub połączenie z takim nabywcą, w wyniku umorzenia zobowiązań podmiotu lub konwersji jego długu na kapitał własny na potrzeby dokapitalizowania.
- (60) Podejmując lub przygotowując decyzje dotyczące uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada, Rada i Komisja powinny zapewnić, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane zgodnie z pewnymi zasadami, w tym zasadą, że akcjonariusze i wierzyciele ponoszą odpowiedni udział w stratach, że zasadniczo powinna nastąpić zmiana zarządu, że koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu należy ograniczyć do minimum oraz że wierzyciele należący do tej samej kategorii są sprawiedliwie traktowani. W szczególności jeżeli wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w inny sposób w kontekście działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takie różnice powinny być uzasadnione interesem publicznym oraz nie mogą prowadzić bezpośrednio lub pośrednio do dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.
- (61) Ograniczenia praw akcjonariuszy i wierzycieli powinny być zgodne z art. 52 Karty. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy zatem stosować wyłącznie w odniesieniu do podmiotów będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością i jedynie jeśli jest to konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym, jakim jest stabilność finansowa. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy stosować w szczególności, jeżeli dany podmiot nie może zostać zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego bez destabilizacji systemu finansowego i niezbędne są środki w celu zapewnienia szybkiego przeniesienia i ciągłości funkcji o znaczeniu systemowym, oraz jeżeli nie ma realnych szans na zaproponowanie przez sektor prywatny alternatywnego rozwiązania, w tym podwyższenia kapitału przez obecnych akcjonariuszy lub przez osobę trzecią o kwotę umożliwiającą przywrócenie danemu podmiotowi pełnej rentowności.

- (62) Ingerencja w prawa własności nie powinna być nieproporcjonalna. W związku z powyższym zaangażowani akcjonariusze i wierzyciele nie powinni ponosić większych strat niż te, które ponieśli, gdyby podmiot został zlikwidowany w chwili, gdy podejmowana jest decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku częściowego przeniesienia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy prywatnego lub instytucji pomostowej, pozostała część danej instytucji powinna zostać zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. W celu ochrony akcjonariuszy i wierzycieli podmiotu podczas postępowania upadłościowego, powinni być oni uprawnieni do otrzymania ich należności w kwocie nie mniejszej od szacowanej kwoty, którą odzyskaliby, gdyby cały podmiot został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego.
- (63) W celu ochrony praw akcjonariuszy i wierzycieli, należy wyraźnie określić obowiązki dotyczące wyceny aktywów i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz — w przypadku gdy wymaga tego niniejsze rozporządzenie — wycenę środków, które akcjonariusze i wierzyciele otrzymaliby, gdyby podmiot został poddany likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Rozpoczęcie wyceny powinno być możliwe już na etapie wczesnej interwencji. Przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy przeprowadzić rzetelną, ostrożną i realistyczną wycenę aktywów i zobowiązań podmiotu. Taka wycena powinna podlegać prawu do odwołania jedynie łącznie z decyzją o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto, w przypadku gdy wymaga tego niniejsze rozporządzenie, po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy przeprowadzić porównanie *ex post* faktycznego potraktowania akcjonariuszy i wierzycieli oraz sposobu, w jaki potraktowano by ich w ramach standardowego postępowania upadłościowego. W przypadku stwierdzenia, że akcjonariusze i wierzyciele otrzymali z tytułu swoich roszczeń płatność w kwocie niższej niż kwota, którą odzyskaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego, powinni oni być uprawnieni do uzyskania wypłaty tej różnicy w przypadku gdy jest to wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia. Ewentualną różnicę należy wypłacić z funduszu ustanowionego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (64) Ważne jest, by straty były ujmowane natychmiast z chwilą upadłości danego podmiotu. Wycena aktywów i zobowiązań podmiotów będących na progu upadłości powinna być oparta na rzetelnych, ostrożnych i realistycznych założeniach w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na wartość zobowiązań nie powinna mieć jednak wpływu wycena stanu finansowego podmiotu. W pilnych przypadkach Jednolita Rada powinna mieć możliwość przeprowadzenia szybkiej wyceny aktywów lub zobowiązań podmiotu będącego na progu upadłości. Wycena ta powinna mieć charakter tymczasowy i powinna obowiązywać do czasu dokonania niezależnej wyceny.
- (65) W celu zapewnienia obiektywizmu i pewności co do procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy ustalić kolejność umarzania lub konwersji niezabezpieczonych roszczeń wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W celu ograniczenia ryzyka poniesienia przez wierzycieli większych strat od strat, które ponieśli, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego, kolejność, którą należy ustalić, powinna być stosowana zarówno w odniesieniu do standardowego postępowania upadłościowego, jak i w odniesieniu do procedury umarzania lub konwersji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ułatwiłoby to również wycenę długu.
- (66) Jednolita Rada powinna podejmować decyzje w sprawie szczegółowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odpowiednie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować: instrument zbycia działalności, instrument instytucji pomostowej, instrument umorzenia lub konwersji długu oraz instrument wydzielenia aktywów, przewidziane również w dyrektywie 2014/59/UE. Program ten powinien również umożliwić ocenę spełnienia warunków zastosowania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych.
- (67) Podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna uwzględnić środki przewidziane w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz stosować się do nich, chyba że w ocenie Jednolitej Rady, z uwagi na okoliczności danego przypadku, cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną skuteczniej osiągnięte w wyniku działań nieprzewidzianych w tych planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (68) Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować zbycie działalności lub akcji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustanowienie podmiotu pomostowego, oddzielenie rentownych aktywów podmiotu będącego na progu upadłości od jego aktywów zagrożonych lub aktywów o obniżonej jakości, oraz umorzenie lub konwersję długu akcjonariuszy i wierzycieli podmiotu będącego na progu upadłości.

- (69) W przypadku gdy instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykorzystano do przeniesienia usług o znaczeniu systemowym lub rentownej części działalności podmiotu do podmiotu stabilnego finansowo, takiego jak nabywca z sektora prywatnego lub podmiot pomostowy, pozostała część podmiotu powinna zostać zlikwidowana.
- (70) Instrument zbycia działalności powinien pozwolić na dokonanie sprzedaży podmiotu lub części jego przedsiębiorstwa jednemu nabywcy lub większej liczbie nabywców bez zgody akcjonariuszy.
- (71) Wszelkie wpływy netto z przeniesienia aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać podmiotowi pozostałemu po postępowaniu upadłościowym. Wszelkie wpływy netto z przeniesienia instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać właścicielom tych instrumentów właścielskich w podmiocie pozostałym po postępowaniu upadłościowym. Wpływy powinny być obliczane w kwocie netto po odliczeniu kosztów poniesionych w wyniku upadłości podmiotu oraz w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (72) Instrument wydzielenia aktywów powinien umożliwiać organom przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do odrębnego podmiotu. Instrument ten powinien być stosowany jedynie równocześnie z innymi instrumentami, aby zapobiec uzyskaniu przez podmiot będący na progu upadłości nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej.
- (73) Skuteczny system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ograniczać do minimum ponoszone przez podatników koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu będącego na progu upadłości. System ten powinien również zapewniać restrukturyzację i uporządkowaną likwidację podmiotów o znaczeniu systemowym tak, aby nie zagrażała stabilności finansowej. Instrument umorzenia lub konwersji długu umożliwia osiągnięcie tego celu, zapewniając poniesienie przez akcjonariuszy i wierzycieli podmiotu będącego na progu upadłości odpowiedniej części strat i odpowiedniej części kosztów wynikających z upadłości tego podmiotu. Instrument umorzenia lub konwersji długu zachęci zatem akcjonariuszy i wierzycieli podmiotów do ściślejszego monitorowania kondycji podmiotu w zwykłych warunkach. Jest to zgodne z zaleceniem Rady Stabilności Finansowej, by ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowały ustawowe uprawnienia do umorzenia i konwersji długu jako dodatkowe rozwiązanie w powiązaniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (74) W celu zapewnienia niezbędnej elastyczności w przypisywaniu strat wierzycielom w szeregu okoliczności instrument umorzenia lub konwersji długu należy stosować zarówno w przypadku, gdy celem jest restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja podmiotu będącego na progu upadłości w sposób pozwalający mu na dalsze prowadzenie działalności, jeśli istnieją realne szanse przywrócenia rentowności danego podmiotu, jak i w przypadku, gdy usługi o znaczeniu systemowym są przenoszone do podmiotu pomostowego, a pozostała część podmiotu zaprzestaje działalności i ulega likwidacji.
- (75) W przypadku gdy instrument umorzenia lub konwersji długu jest stosowany w celu przywrócenia kapitału podmiotu będącego na progu upadłości, tak aby umożliwić mu kontynuowanie działalności, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez umorzenie lub konwersję długu powinna towarzyszyć zmiana zarządu, chyba że utrzymanie zarządu jest stosowne i niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a następnie restrukturyzacja podmiotu i jego działalności w sposób uwzględniający przyczyny, które doprowadziły do upadłości. Taka restrukturyzacja powinna być osiągnięta poprzez wdrożenie planu reorganizacji działalności. W stosownym przypadku takie plany powinny być zgodne z planem restrukturyzacji, który podmiot jest zobowiązany przedłożyć Komisji na mocy unijnych ram pomocy państwa. Oprócz środków mających na celu przywrócenie długoterminowej rentowności podmiotu, plan ten powinien w szczególności obejmować środki ograniczające pomoc państwa do minimalnego podziału obciążeń oraz środki służące ograniczeniu zakłóceń konkurencji.
- (76) Nie należy stosować instrumentu umorzenia lub konwersji długu w stosunku do roszczeń, które są zabezpieczone różnymi formami zabezpieczeń lub gwarancji. Aby jednak zapewnić skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji długu i osiągnięcie celów, którym służy, pożądane jest, by instrument ten mógł być stosowany w stosunku do jak najszerszego zakresu niezabezpieczonych zobowiązań podmiotu będącego na progu upadłości. Z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu należy jednakże wyłączyć niektóre rodzaje niezabezpieczonych zobowiązań. Aby chronić właścicieli depozytów gwarantowanych, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, nie należy stosować wobec depozytów chronionych na mocy dyrektywy 2014/49/UE. Aby zapewnić ciągłość funkcji krytycznych, instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować wobec niektórych zobowiązań względem pracowników podmiotu będącego na progu upadłości ani wobec roszczeń handlowych dotyczących towarów i usług o kluczowym znaczeniu dla bieżącego funkcjonowania podmiotu. W celu uznania uprawnień emerytalnych i kwot emerytalnych należnych lub będących własnością funduszy emerytalnych i ich członków instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować do zobowiązań

podmiotu będącego na progu upadłości wobec systemu emerytalnego, z wyjątkiem zobowiązań dotyczących świadczeń emerytalnych, które można przypisać zmiennym wynagrodzeniom, niewynikającym z układów zbiorowych. Aby ograniczyć ryzyko systemowego efektu domina, instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować do zobowiązań wynikających z udziału w systemach płatności, których pozostały okres wymagalności wynosi mniej niż siedem dni, lub do zobowiązań wobec podmiotów, z wyłączeniem podmiotów należących do tej samej grupy, których pierwotny okres wymagalności wynosi mniej niż siedem dni.

- (77) Powinna istnieć również możliwość całkowitego lub częściowego wyłączenia zobowiązań w szeregu okoliczności, w tym w przypadkach, gdy nie jest możliwe umorzenie lub konwersja takich zobowiązań w rozsądnym czasie, gdy takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne w celu osiągnięcia ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych, lub gdy zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu spowodowałoby takie obniżenie wartości, że straty poniesione przez innych wierzycieli byłyby wyższe niż gdyby zobowiązań tych nie wyłączono z umorzenia lub konwersji długu. Wyłączenie lub częściowe wyłączenie zobowiązań powinno być także możliwe w przypadku gdy jest to konieczne dla uniknięcia efektu domina i niestabilności finansowej, które mogłyby spowodować poważne zakłócenia gospodarki danego państwa członkowskiego. Przy dokonywaniu ocen Jednolita Rada lub, w stosownym przypadku, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić konsekwencje ewentualnego umorzenia lub konwersji zobowiązań wynikających z kwalifikujących się depozytów posiadanych przez osoby fizyczne oraz mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa powyżej poziomu gwarancji przewidzianego w dyrektywie 2014/49/UE.
- (78) W przypadku zastosowania takich wyłączeń poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do pozostałych zobowiązań kwalifikowalnych może zostać podniesiony, by uwzględnić takie wyłączenia z zastrzeżeniem poszanowania zasady, że wierzyciele nie mogą znaleźć się w gorszej sytuacji w porównaniu do standardowego postępowania upadłościowego. Jeżeli strat nie można przenieść na innych wierzycieli, fundusz może wnieść wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z zastrzeżeniem szeregu rygorystycznych warunków, w tym wymogu, by straty wynoszące ogółem nie mniej niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, zostały już pokryte oraz by finansowanie zapewnione z funduszu zostało ograniczone do poziomu niższej z następujących kwot: 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lub środków dostępnych dla funduszu oraz kwoty, którą można zgromadzić ze składek *ex post* w okresie trzech lat.
- (79) W nadzwyczajnych okolicznościach, jeżeli wyłączone zobowiązania, a fundusz został wykorzystany do umorzenia lub konwersji w miejsce tych zobowiązań do dopuszczalnego pułapu, Jednolita Rada powinna mieć możliwość pozyskiwania środków z wykorzystaniem alternatywnych sposobów finansowania.
- (80) Minimalna kwota umorzenia lub konwersji wynosząca 8 % całkowitych zobowiązań, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, powinna być obliczona na podstawie wyceny dokonanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W tych wielkościach procentowych nie należy uwzględniać strat historycznych, które zostały już pokryte przez akcjonariuszy poprzez obniżenie funduszy własnych przed przeprowadzeniem tej wyceny.
- (81) Z uwagi na to, że ochrona właścicieli depozytów gwarantowanych jest jednym z najistotniejszych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, depozyty gwarantowane nie powinny być objęte stosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu. System gwarancji depozytów wnosi jednak wkład w finansowanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez pokrycie strat w wysokości odpowiadającej stratom netto, jakie musiałyby ponieść po wypłaceniu odszkodowania deponentom w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Wykonywanie uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji długu zapewniłoby deponentom ciągły dostęp do ich depozytów, co jest głównym powodem, dla którego systemy gwarancji depozytów zostały utworzone. Nieprzewidzenie wkładu systemów gwarancji depozytów w tych przypadkach stanowiłoby niesprawiedliwą korzyść w porównaniu z pozostałymi wierzycielami, którzy podlegaliby wykonywaniu uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (82) Jeżeli depozyty są przenoszone do innego podmiotu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, deponenti nie powinni być zabezpieczeni powyżej poziomu gwarancji przewidzianego w dyrektywie 2014/49/UE. Roszczenia dotyczące depozytów pozostałych w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinny być zatem ograniczone do różnicy między środkami przeniesionymi a poziomem gwarancji przewidzianym w dyrektywie 2014/49/UE. Jeżeli przeniesione depozyty przekraczają poziom gwarancji, deponenti nie powinni mieć prawa do roszczeń przeciwko systemowi gwarancji depozytów w odniesieniu do depozytów pozostających w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
- (83) Aby uniknąć sytuacji, w której podmioty dokonują restrukturyzacji swoich zobowiązań w sposób, który ogranicza skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji długu, wskazane jest ustalenie, że podmioty powinny stale spełniać minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, które mogą podlegać instrumentowi umorzenia lub konwersji długu, wyrażone jako odsetek całkowitych zobowiązań i funduszy własnych podmiotu.

- (84) Określając minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w ramach grupy, należy przyjąć podejście odgórne. W ramach tego podejścia należy uznać, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są podejmowane na poziomie poszczególnych podmiotów prawnych oraz że zasadnicze znaczenie ma to, by zdolność do absorpcji strat była zlokalizowana w należącym do grupy podmiocie, który poniósł straty, lub by była dla tego podmiotu dostępna. W tym celu należy zapewnić, by zdolność do absorpcji w ramach grupy była rozłożona w grupie stosownie do poziomu ryzyka w poszczególnych podmiotach prawnych należących do grupy. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych obowiązujący każdą z jednostek zależnych należy określić osobno. Należy ponadto zapewnić, by cały kapitał i zobowiązania uwzględniane w skonsolidowanym minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych były zlokalizowane w podmiotach, w których prawdopodobne jest wystąpienie strat, lub by były w inny sposób dostępne w celu pokrycia strat.

Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić restrukturyzację lub uporządkowaną likwidację z wielokrotnym lub pojedynczym punktem kontaktowym. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien odzwierciedlać strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która jest odpowiednia dla grupy zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych powinien w szczególności obowiązywać na odpowiednim poziomie grupy, żeby odzwierciedlić podejście oparte na wielokrotnym punkcie kontaktowym lub pojedynczym punkcie kontaktowym, zawarte w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym uwzględnieniu, że mogą wystąpić okoliczności, w których stosowane jest podejście odmienne od podejścia zawartego w planie, ponieważ umożliwi to, na przykład, skuteczniejsze osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym, niezależnie od tego, czy grupa wybrała podejście oparte na wielokrotnym czy pojedynczym punkcie kontaktowym, wszystkie podmioty grupy w każdej chwili powinny mieć solidny minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, by uniknąć ryzyka wystąpienia efektu domina lub paniki bankowej.

- (85) Najbardziej odpowiednią metodę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy wybrać na podstawie okoliczności w danym przypadku, i w tym celu powinny być dostępne wszystkie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w dyrektywie 2014/59/UE. Podejmując decyzję o programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada, Rada i Komisja powinny w miarę możliwości wybrać odpowiednio program, który najmniej obciąża fundusz.
- (86) Na mocy dyrektywy 2014/59/UE krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powierzono uprawnienie do umarzania i konwersji instrumentów kapitałowych z uwagi na to, że warunki zastoso­wania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych mogą być zbieżne z warunkami uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w takim przypadku należy ocenić, czy same umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych są wystarczające do przywrócenia dobrej kondycji finansowej danego podmiotu, czy też konieczne jest również podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zasadniczo będzie to wykorzystywane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada, pod kontrolą Komisji lub, w stosownym przypadku Rady, powinna również zastąpić w pełnieniu tej funkcji krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i powinna być w związku z tym uprawniona do dokonania oceny, czy warunki zastosowania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych zostały spełnione, oraz do podjęcia decyzji o konieczności objęcia podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeśli warunki jej uruchomienia również zostały spełnione.
- (87) Należy zapewnić skuteczność i jednolitość działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich. W tym celu, jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował lub nie przestrzegwał decyzji Jednolitej Rady podjętej na mocy niniejszego rozporządzenia, lub zastosował tę decyzję w sposób, który zagraża jakiegokolwiek celowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub skutecznemu wdrożeniu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna być uprawniona do przeniesienia na inną osobę określonych praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do żądania konwersji instrumentów dłużnych zawierających warunek umowy przewidujący konwersję w określonych okolicznościach, lub do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, które istotnie przeciwdziałają zagrożeniu dla danego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy uniemożliwić wszelkie działania krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które ograniczałyby wykonywanie uprawnień lub pełnienie funkcji Jednolitej Rady bądź wpływały na te uprawnienia lub funkcje.
- (88) Właściwe podmioty, władze i organy włączone w stosowanie niniejszego rozporządzenia powinny współpracować ze sobą zgodnie z obowiązkiem lojalnej współpracy przewidzianej w traktatach.
- (89) Aby zwiększyć skuteczność jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna ściśle współpracować z EUNB we wszystkich okolicznościach. W stosownych przypadkach Jednolita Rada powinna również współpracować z ERRS, Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru

Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EUNUiPPE) ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽¹⁾, Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGiPW) ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽²⁾, oraz pozostałymi organami tworzącymi ESNF. Ponadto Jednolita Rada powinna ściśle współpracować z EBC oraz innymi organami uprawnionymi do nadzorowania podmiotów w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, w szczególności grup objętych nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez EBC. Aby skutecznie zarządzać restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją banków będących na progu upadłości, Jednolita Rada powinna współpracować z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wszystkich etapach tej procedury. Współpraca ta jest niezbędna nie tylko na potrzeby wykonania podejmowanych przez Jednolitą Radę decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wczesnego interweniowania. Jednolita Rada powinna mieć możliwość współpracy z odpowiednimi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i instrumentami finansującymi bezpośrednio lub pośrednio publiczne wsparcie finansowe.

- (90) Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w tym zakresie, Jednolita Rada powinna wydać krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, polecenie, aby zapewniły, by informowano przedstawicieli pracowników odnośnych podmiotów i, w stosownych przypadkach, przeprowadzano z nimi konsultacje zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE.
- (91) Ponieważ Jednolita Rada zastępuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich w podejmowaniu decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinna ona również zastępować te organy do celów współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi, w tym w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w dyrektywie 2014/59/UE, w odniesieniu do funkcji związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
- (92) Ponieważ wiele instytucji prowadzi działalność nie tylko w Unii, ale również poza nią, skuteczny mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga określenia zasad współpracy z odpowiednimi organami państw trzecich. Wsparcie na rzecz organów państw trzecich powinno być udzielane zgodnie z ramami prawnymi określonymi w art. 88 dyrektywy 2014/59/UE. Aby zapewnić spójne podejście wobec państw trzecich, należy w miarę możliwości unikać sytuacji, w których uczestniczące państwa członkowskie podejmują rozbieżne decyzje w odniesieniu do uznania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonych w państwach trzecich w stosunku do instytucji lub jednostek dominujących, które posiadają jednostki zależne lub inne aktywa, prawa lub zobowiązania w uczestniczących państwach członkowskich. Jednolita Rada powinna zatem być uprawniona do wydawania zaleceń w tym zakresie.
- (93) Aby skutecznie wykonywać swoje zadania, Jednolita Rada powinna posiadać odpowiednie uprawnienia dochodzeniowe. Jednolita Rada powinna mieć możliwość żądania wszelkich niezbędnych informacji za pośrednictwem krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub bezpośrednio, po poinformowaniu tych organów, oraz prowadzenia dochodzeń lub kontroli na miejscu, w stosownych przypadkach we współpracy z właściwymi organami krajowymi, przy pełnym wykorzystaniu informacji udostępnianych EBC oraz właściwym organom krajowym. W kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kontrole na miejscu powinny służyć Jednolitej Radzie do zapewnienia, by decyzje były podejmowane w oparciu o w pełni dokładne informacje oraz do skutecznego monitorowania wykonywania decyzji przez organy krajowe.
- (94) W celu zapewnienia Jednolitej Radzie dostępu do wszystkich istotnych informacji, odpowiednie podmioty i ich pracownicy lub osoby trzecie, którym dane podmioty powierzyły wykonywanie funkcji lub działań, nie powinni mieć możliwości powoływania się na wymogi dotyczące tajemnicy służbowej, aby uniknąć ujawnienia informacji Jednolitej Radzie. Jednocześnie ujawnienia takich informacji Jednolitej Radzie nie należy uznawać za naruszenie wymogów dotyczących tajemnicy służbowej.
- (95) Aby zapewnić przestrzeganie decyzji przyjmowanych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku naruszeń należy nakładać proporcjonalne i odstraszające grzywny. Jednolita Rada powinna być uprawniona do nałożenia grzywien lub okresowych kar pieniężnych na przedsiębiorstwa niewywiązujące się z obowiązków nałożonych na nie na podstawie dotyczących ich decyzji.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (96) W przypadku gdy krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji narusza zasady jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie wykonując uprawnień powierzonych mu na mocy prawa krajowego w celu wykonania polecenia Jednolitej Rady, dane państwo członkowskie może być odpowiedzialne za naprawienie szkód poniesionych przez osoby, a także, w stosownych przypadkach, przez instytucję lub grupę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub wierzyciela jakiegokolwiek części tego podmiotu lub grupy w dowolnym państwie członkowskim, zgodnie z odnośnym orzecznictwem.
- (97) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności Jednolita Rada powinna posiadać własny budżet finansowany z obowiązkowych składek instytucji w uczestniczących państwach członkowskich. Należy ustanowić odpowiednie przepisy dotyczące zarządzania budżetem Jednolitej Rady oraz jego przygotowania, przyjęcia wewnętrznych zasad określających procedury ustanowienia i wykonania budżetu, a także wewnętrznego i zewnętrznego badania sprawozdania finansowego.
- (98) Niniejsze rozporządzenie nie narusza możliwości pobierania przez państwa członkowskie opłat na pokrycie wydatków administracyjnych ponoszonych przez ich krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (99) Uczestniczące państwa członkowskie wspólnie uzgodniły, że zapewnią, by nieuczestniczące państwa członkowskie szybko uzyskiwały zwrot kwoty — wraz z odsetkami — którą dane nieuczestniczące państwo członkowskie zapłaciło z zasobów własnych w odniesieniu do jakiegokolwiek wykorzystania budżetu Unii do celów pokrycia zobowiązań pozaumownych i związanych z tym kosztów w odniesieniu do wykonywania zadań na mocy niniejszego rozporządzenia. Uczestniczące państwa członkowskie zawarły umowę w celu wdrożenia tego zobowiązania.
- (100) W pewnych okolicznościach skuteczność zastosowanych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zależeć od dostępności krótkoterminowego finansowania podmiotu lub podmiotu pomostowego, udzielenia gwarancji potencjalnym nabywcom lub udostępnienia kapitału podmiotowi pomostowemu. Niezależnie od roli, jaką banki centralne odgrywają w zapewnianiu płynności systemu finansowego nawet w trudnych czasach, ważne jest zatem ustanowienie funduszu w celu zapobiegania sytuacji, w której środki niezbędne do tych celów pochodziłyby z budżetu państwa. To branża finansowa jako całość powinna finansować stabilizację systemu finansowego.
- (101) Należy zapewnić pełną dostępność środków zgromadzonych w funduszu na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości. Fundusz nie powinien być zatem wykorzystywany do jakichkolwiek innych celów niż skuteczne stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto fundusz powinien być wykorzystywany wyłącznie zgodnie z obowiązującymi celami i zasadami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W konsekwencji Jednolita Rada powinna zapewnić, aby straty, koszty lub inne wydatki ponoszone w związku z wykorzystywaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w pierwszej kolejności pokrywane przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Jedynie po wyczerpaniu środków akcjonariuszy i wierzycieli straty, koszty lub inne wydatki ponoszone w związku z wykorzystywaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być pokrywane z funduszu.
- (102) Co do zasady składki powinny być pobierane od podmiotów z branży przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i niezależnie od tych działań. Jeżeli zgromadzone w ten sposób środki nie wystarczają do pokrycia strat lub kosztów poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu, należy pobierać dodatkowe składki na pokrycie dodatkowych kosztów lub strat. Ponadto fundusz powinien mieć możliwość zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i innych form wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich, w przypadku gdy składki *ex ante* i *ex post* nie są bezpośrednio dostępne lub nie pokrywają wydatków ponoszonych w związku z wykorzystaniem funduszu do działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (103) Aby zapobiec podwójnym płatnościom, państwa członkowskie powinny móc wykorzystywać dostępne środki finansowe zgromadzone dzięki krajowym opłatom, podatkom czy składkom z tytułu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nałożonym na banki między dniem 17 czerwca 2010 r. a dniem 2 lipca 2014 r. do celów składek *ex ante*.
- (104) W celu osiągnięcia masy krytycznej i uniknięcia skutków procyklicznych, które mogłyby wystąpić, gdyby fundusz musiał polegać wyłącznie na składkach *ex post* w sytuacji kryzysu systemowego, konieczne jest, aby dostępne *ex ante* środki finansowe funduszu osiągnęły co najmniej pewien minimalny poziom docelowy.

- (105) Poziom docelowy funduszu należy ustalić jako wartość procentową kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w uczestniczących państwach członkowskich. Ponieważ jednak, z uwagi na funkcje funduszu, bardziej stosownym poziomem odniesienia byłaby suma zobowiązań tych instytucji, Komisja powinna ocenić, czy bardziej właściwą podstawą byłyby depozyty gwarantowane czy suma zobowiązań oraz czy w przyszłości należałoby wprowadzić dla funduszu minimalną kwotę bezwzględna, która zapewniłaby takie same warunki działalności jak dyrektywa 2014/59/UE.
- (106) Należy ustanowić odpowiedni termin osiągnięcia docelowego poziomu funduszu. Jednolita Rada powinna mieć jednak możliwość dostosowania okresu poboru składek, aby uwzględnić znaczne wypłaty z funduszu.
- (107) Zapewnienie skutecznego i wystarczającego finansowania funduszu ma ogromne znaczenie dla wiarygodności jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zwiększyć możliwość zawierania przez Jednolitą Radę umów dotyczących alternatywnych sposobów finansowania funduszu w sposób, który pozwoli zoptymalizować koszty finansowania i utrzymać zdolność kredytową funduszu. Niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada powinna podjąć we współpracy z uczestniczącymi państwami członkowskimi kroki niezbędne do opracowania odpowiednich metod i warunków pozwalających zwiększyć zdolność kredytową funduszu, które powinny być gotowe przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (108) Jeżeli państwa członkowskie dysponują już odpowiednimi krajowymi mechanizmami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny mieć możliwość ustalenia, że te krajowe mechanizmy korzystają z dostępnych im środków finansowych, pobranych wcześniej od podmiotów w formie składek *ex ante*, do zwrotu podmiotom składek *ex ante*, które podmioty te powinny wpłacić na rzecz funduszu. Zwrot ten nie powinien naruszać zobowiązań państw członkowskich na mocy dyrektywy 2014/49/UE.
- (109) W celu zapewnienia uczciwego obliczenia wysokości składek oraz zapewnienia zachęt do prowadzenia działalności w sposób ograniczający ryzyko, składki na rzecz funduszu powinny uwzględniać stopień ryzyka ponoszonego przez instytucję kredytową zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE i przyjętymi na jej mocy aktami delegowanymi.
- (110) W celu zapewnienia odpowiedniego podziału kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pomiędzy systemami gwarancji depozytów a funduszem, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, powinien być zobowiązany do wniesienia składki nieprzekraczającej kwoty strat, które poniósłby, gdyby podmiot został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego.
- (111) W celu utrzymania wartości środków zgromadzonych w funduszu środki te powinny być inwestowane w aktywa o wystarczającym poziomie bezpieczeństwa, dywersyfikacji i płynności.
- (112) Jeżeli bliska współpraca uczestniczącego państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro, z EBC zostanie zakończona zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, należy podjąć decyzję o sprawiedliwym podziale łącznej kwoty składek pobranych od tego uczestniczącego państwa członkowskiego, z uwzględnieniem interesów uczestniczącego państwa członkowskiego i interesów funduszu.
- (113) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu ustalenia zasad obliczenia stopy procentowej, jaką należy zastosować w przypadku decyzji o odzyskaniu niewłaściwie wydanych środków z funduszu, oraz zagwarantowania prawa do dobrej administracji oraz prawa dostępu beneficjentów do dokumentów w toku procedur dotyczących takiego odzyskania; ustalenia rodzajów składek na rzecz funduszu oraz celów, na które zbiera się składki, sposobu obliczania kwot składek oraz sposobu opłacania składek; określenia zasad rejestracji, rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych zasad niezbędnych dla zapewnienia pełnego i terminowego opłacania składek; ustalenia wysokości składek rocznych niezbędnych do pokrycia wydatków administracyjnych Jednolitej Rady przed osiągnięciem przez nią pełnej zdolności do działania; ustalenia systemu składek dla instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności po osiągnięciu przez fundusz poziomu docelowego; ustalenia kryteriów rozłożenia w czasie składek; określenia kryteriów służących do ustalenia, o ile lat można przedłużyć początkowy okres osiągania poziomu docelowego; określenia kryteriów ustalania składek rocznych, kiedy dostępne środki finansowe funduszu po okresie początkowym ulegną zmniejszeniu poniżej poziomu docelowego; ustalenia środków służących określeniu okoliczności i warunków, w jakich składki *ex post* mogą zostać czasowo odroczone w przypadku poszczególnych instytucji; oraz określenia szczegółowych zasad administrowania funduszem oraz ogólnych zasad i kryteriów dotyczących strategii inwestycyjnej

- (114) W oparciu o akty delegowane przyjęte na mocy dyrektywy 2014/59/UE Rada powinna przyjąć akty wykonawcze określające stosowanie metodyki obliczania składek indywidualnych na rzecz funduszu oraz ustalenia techniczne dotyczące obliczania składki ryczałtowej i składki skorygowanej o ryzyko. Metodyka ta powinna zapewniać, by zarówno aspekt ryczałtu, jak i skorygowania o ryzyko był uwzględniony we wzorze obliczania składek indywidualnych w sposób spójny z zasadami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE. Metodyka ta powinna uwzględniać zasadę proporcjonalności, nie prowadząc do zakłóceń między strukturami sektora bankowego państw członkowskich.
- (115) Jak odzwierciedlono w Deklaracji nr 39 odnoszącej się do art. 290 TFUE, zgodnie ze swoją ustaloną praktyką Komisja, przy opracowywaniu projektów aktów delegowanych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinna nadal przeprowadzać konsultacje z ekspertami wyznaczonymi przez państwa członkowskie. Szczególne znaczenie w tej dziedzinie ma również to, by Komisja w stosownych przypadkach przeprowadzała odpowiednie konsultacje podczas prac przygotowawczych z EBC i Jednolitą Radą w dziedzinach ich kompetencji.
- (116) Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy odpowiednio zgłaszać i, poza ograniczoną liczbą wyjątków określonych w niniejszym rozporządzeniu, podawać do wiadomości publicznej. Ponieważ jednak informacje otrzymywane w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez Jednolitą Radę, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz doradzających im ekspertów mogą być danymi szczególnie chronionymi, przed upublicznieniem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje te powinny podlegać wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej. Należy wziąć pod uwagę, że informacje na temat treści i szczegółów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyniki wszelkich ocen tych planów mogą mieć dalekosiężne skutki, w szczególności dla danego przedsiębiorstwa. Należy założyć, że wszelkie informacje udzielone na potrzeby podjęcia decyzji — niezależnie, czy dotyczy ona tego, czy spełniono warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, czy zastosowania określonego instrumentu, czy też działania w toku procedury — mają wpływ na interes publiczny i prywatny, którego działanie dotyczy. Jednak już sama informacja, że Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji badają określony podmiot, może mieć dla niego negatywne skutki. W związku z tym należy zapewnić odpowiednie mechanizmy utrzymywania poufności informacji, takich jak treść i szczegóły planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyniki wszelkich przeprowadzanych w związku z tym ocen.
- (117) W celu zachowania poufności prac prowadzonych przez Jednolitą Radę jej członkowie i pracownicy, w tym pracownicy zatrudnieni w drodze wymiany z uczestniczącymi państwami członkowskimi lub oddelegowani przez te państwa na potrzeby wykonywania obowiązków z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinni podlegać wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji. Wymogi te powinny mieć również zastosowanie do innych upoważnionych przez Jednolitą Radę osób, osób upoważnionych lub powołanych przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich do przeprowadzania kontroli na miejscu, a także do obserwatorów zapraszanych na sesje plenarne i wykonawcze Jednolitej Rady oraz do obserwatorów z nieuczestniczących państw członkowskich, którzy biorą udział w wewnętrznych zespołach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Do celów wykonywania zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada powinna być upoważniona, na odpowiednich warunkach, do wymiany informacji z krajowymi lub unijnymi urzędami i organami.
- (118) Aby zapewnić równorzędne uwzględnienie Jednolitej Rady w ESNF, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w celu uwzględnienia Jednolitej Rady w pojęciu właściwych organów zdefiniowanym w tym rozporządzeniu. Tego rodzaju zrównanie Jednolitej Rady oraz właściwych organów w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 jest zgodne z powierzonymi EUNB na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zadaniami przyczyniania się do opracowywania i koordynowania planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aktywnego uczestniczenia w tych działaniach, a także ułatwiania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów będących na progu upadłości, a w szczególności grup transgranicznych.
- (119) Do czasu osiągnięcia przez Jednolitą Radę pełnej zdolności do działania Komisja powinna odpowiadać za początkowe działania, obejmujące wyznaczenie tymczasowego przewodniczącego na potrzeby zatwierdzania wszystkich niezbędnych płatności w imieniu Jednolitej Rady.
- (120) Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tworzą Jednolita Rada, Rada, Komisja i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do kontrolowania legalności decyzji przyjętych przez Jednolitą Radę, Radę i Komisję zgodnie z art. 263 TFUE oraz do określania ich odpowiedzialności pozaumownej. Ponadto na mocy art. 267 TFUE Trybunał Sprawiedliwości jest uprawniony do wydawania orzeczeń w trybie prejudycjalnym na wniosek krajowych organów sądowych w sprawie ważności i interpretacji aktów instytucji, organów i agencji Unii. Krajowe organy sądowe powinny być uprawnione zgodnie z prawem krajowym do badania legalności decyzji przyjętych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich w ramach wykonywania uprawnień powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia, oraz do określania ich odpowiedzialności pozaumownej.

- (121) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z prawami, wolnościami i zasadami uznanymi w karcie, w szczególności w zakresie prawa własności, ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu oraz prawa do obrony, oraz powinno być wykonywane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (122) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie wydajnych i skutecznych jednolitych europejskich ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów oraz zapewnienie spójnego stosowania przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (123) Komisja powinna dokonać przeglądu stosowania niniejszego rozporządzenia w celu oceny jego wpływu na rynek wewnętrzny i stwierdzenia, czy konieczne są jakiegokolwiek zmiany lub dalsze usprawnienia służące zwiększeniu skuteczności i wydajności jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności, czy unię bankową trzeba uzupełnić harmonizacją na szczeblu Unii procedur upadłościowych dotyczących instytucji, które upadły.
- (124) Przekazanie składek pobranych na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinno umożliwić działanie funduszu, a w konsekwencji skuteczne stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz składek powinny mieć w związku z tym zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. Od grudnia 2015 r. powinna istnieć możliwość przesuwania tego terminu o okresy jednomiesięczne, jeżeli warunki umożliwiające przekazywanie składek pobranych na szczeblu krajowym nie zostały spełnione,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów, o których mowa w art. 2, mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, o których mowa w art. 4.

Te jednolite zasady i jednolita procedura stosowane są przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną w art. 42 („Jednolita Rada”) wraz z Radą i Komisją oraz krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowionego niniejszym rozporządzeniem. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wspierany jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”).

Wykorzystanie funduszu jest uzależnione od wejścia w życie umowy między uczestniczącymi państwami członkowskimi („Umowa”) o przekazywaniu do funduszu środków finansowych pobranych na szczeblu krajowym oraz o stopniowym łączeniu poszczególnych środków finansowych pobieranych na szczeblu krajowym i przydzielanych do krajowych pul funduszu.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących podmiotów:

- a) instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim;
- b) jednostek dominujących, w tym finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeśli są one objęte nadzorem skonsolidowanym prowadzonym przez EBC zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- c) firm inwestycyjnych i instytucji finansowych mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeśli są one objęte nadzorem skonsolidowanym jednostki dominującej prowadzonym przez EBC zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- 1) „właściwy organ krajowy” oznacza dowolny właściwy organ krajowy zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- 2) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją w art. 4 pkt 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- 3) „krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez uczestniczące państwo członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE;
- 4) „odpowiedni krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę dany podmiot lub podmiot powiązany;
- 5) „warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1;
- 6) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan sporządzony zgodnie z art. 8 lub 9;
- 7) „grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan dotyczący grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony zgodnie z art. 8 i 9;
- 8) „cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają cele określone w art. 14;
- 9) „instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 22 ust. 2;
- 10) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu podmiotu, o którym mowa w art. 2, restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 18, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie co najmniej jednego uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 11) „depozyty gwarantowane” oznaczają depozyty zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/49/UE;
- 12) „kwalifikujące się depozyty” oznaczają kwalifikujące się depozyty zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE;
- 13) „instytucja” oznacza instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną objętą nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 2 lit. c);
- 14) „instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza podmiot, o którym mowa w art. 2, w odniesieniu do którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 15) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 16) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 17) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 18) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 19) „unijna instytucja dominująca” oznacza unijną instytucję dominującą zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 20) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 21) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 22) „oddział” oznacza oddział zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- 23) „grupa” oznacza jednostkę dominującą i jej jednostki zależne, będące podmiotami, o których mowa w art. 2;
- 24) „grupa transgraniczna” oznacza grupę, do której należą podmioty, o których mowa w art. 2, mające siedzibę w więcej niż jednym uczestniczącym państwie członkowskim;
- 25) „na zasadzie skonsolidowanej” oznacza na podstawie skonsolidowanej sytuacji zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 26) „organ sprawujący nadzór skonsolidowany” oznacza organ sprawujący nadzór skonsolidowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 27) „grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w uczestniczącym państwie członkowskim, w którym mają siedzibę instytucja lub jednostka dominująca objęte nadzorem skonsolidowanym na najwyższym poziomie konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 111 dyrektywy 2013/36/UE;
- 28) „instytucjonalny system ochrony” lub „IPS” oznacza porozumienie spełniające wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 29) „nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe” oznacza pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE lub wszelkie inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które — jeśli byłoby udzielane na poziomie krajowym, stanowiłoby pomoc państwa — udzielane jest w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności podmiotu, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, lub grupy, której częścią jest ten podmiot;
- 30) „instrument zbycia działalności” oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 24 instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy niebędącego instytucją pomostową;
- 31) „instrument instytucji pomostowej” oznacza mechanizm służący do przeniesienia zgodnie z art. 25 instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz instytucji pomostowej;
- 32) „instrument wydzielenia aktywów” oznacza mechanizm służący do przeniesienia zgodnie z art. 26 aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz podmiotu zarządzającego aktywami;
- 33) „instrument umorzenia lub konwersji długu” oznacza mechanizm służący do wykonania zgodnie z art. 27 uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- 34) „dostępne środki finansowe” oznaczają gotówkę, depozyty, aktywa i nieodwołalne zobowiązania płatnicze, którymi dysponuje fundusz, do celów wymienionych w art. 76 ust. 1;
- 35) „poziom docelowy” oznacza kwotę dostępnych środków finansowych, którą należy osiągnąć zgodnie z art. 69 ust. 1;
- 36) „Umowa” oznacza umowę o przekazywaniu i uwspólnianiu składek na rzecz funduszu;
- 37) „okres przejściowy” oznacza okres od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, określonej w art. 99 ust. 2 i 6, do osiągnięcia przez fundusz poziomu docelowego lub do dnia 1 stycznia 2024 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;
- 38) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 39) „instrumenty dłużne” oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów dłużnych;
- 40) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 41) „wymogi w zakresie funduszy własnych” oznaczają wymogi określone w art. 92–98 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- 42) „likwidacja” oznacza upłynnienie aktywów podmiotu, o którym mowa w art. 2;
 - 43) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - 44) „uprawnienia do umorzenia i konwersji” oznaczają uprawnienia, o których mowa w art. 21;
 - 45) „instrumenty w kapitale podstawowym Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 46) „instrumenty dodatkowe w Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 47) „instrumenty w Tier II” oznaczają instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 48) „kwota łączna” oznacza łączną kwotę, oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 27 ust. 13, o jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych ma zostać umorzona lub poddana konwersji;
 - 49) „zobowiązania kwalifikowalne” oznaczają zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 2, które to zobowiązania nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 27 ust. 3;
 - 50) „system gwarancji depozytów” oznacza system gwarancji depozytów utworzony i urzędowo uznany przez państwo członkowskie zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/49/UE;
 - 51) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II;
 - 52) „obligacja zabezpieczona” oznacza instrument, o którym mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽¹⁾;
 - 53) „deponent” oznacza deponenta zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2014/49/UE;
 - 54) „inwestor” oznacza inwestora w rozumieniu art. 1 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/9/WE⁽²⁾.
2. W przypadku braku odpowiedniej definicji w ust. 1 niniejszego artykułu zastosowanie mają definicje, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2014/59/UE. W przypadku braku odpowiedniej definicji w ust. 1 niniejszego artykułu lub w art. 2 dyrektywy 2014/59/UE zastosowanie mają definicje, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2013/36/UE.

Artykuł 4

Uczestniczące państwa członkowskie

1. Uczestniczące państwa członkowskie w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 uznaje się za uczestniczące państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia.
2. Jeżeli bliska współpraca między państwem członkowskim a EBC zostaje zawieszona lub zakończona zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, niniejsze rozporządzenie przestaje obowiązywać w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę w tym państwie członkowskim od dnia rozpoczęcia stosowania decyzji o zawieszeniu lub zakończeniu bliskiej współpracy.
3. Jeżeli bliska współpraca państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro, z EBC zostaje zakończona zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, Jednolita Rada — w terminie trzech miesięcy od daty przyjęcia decyzji o zakończeniu bliskiej współpracy i w porozumieniu z tym państwem członkowskim — podejmuje decyzję dotyczącą zasad odzyskania składek, które dane państwo członkowskie przekazało do funduszu, oraz wszelkich mających zastosowanie warunków.

Odzyskane środki obejmują część puli przyporządkowanej danemu państwu członkowskiemu, która nie podlega uwspólnieniu. Jeżeli w okresie przejściowym, określonym w Umowie, odzyskane środki pochodzące z części, która nie została uwspólniona, nie są wystarczające, by umożliwić sfinansowanie ustanowienia przez dane państwo członkowskie krajowego mechanizmu finansowania zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE, odzyskane środki obejmują również całość lub

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22).

udział w części puli przyporządkowanej temu państwu członkowskiemu, która podlega uwspólnieniu zgodnie z Umową lub też — po upływie okresu przejściowego — całość lub część składek przekazanych przez dane państwo członkowskie w trakcie bliskiej współpracy, w kwocie wystarczającej, by umożliwić sfinansowanie takiego krajowego mechanizmu finansowania.

Przy szacowaniu kwoty środków finansowych, które podlegają odzyskaniu z uwspólnionej części lub też — po upływie okresu przejściowego — z funduszu, pod uwagę bierze się następujące dodatkowe kryteria:

- a) sposób, w jaki przebiegło zakończenie bliskiej współpracy z EBC, tj. czy nastąpiło dobrowolnie zgodnie z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, czy nie;
- b) czy w dniu zakończenia współpracy trwają działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) cykl koniunkturalny państwa członkowskiego, którego dotyczy zakończenie współpracy.

Odzyskane środki są rozdzielane przez ograniczony okres proporcjonalny do czasu trwania bliskiej współpracy. Przypadający na dane państwo członkowskie udział w składkach, które w trakcie bliskiej współpracy wypłacono z funduszu na rzecz działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odlicza się od zwracanych kwot.

4. Niniejsze rozporządzenie ma nadal zastosowanie do procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących w toku w dniu rozpoczęcia stosowania decyzji, o której mowa w ust. 2.

Artykuł 5

Związek z dyrektywą 2014/59/UE i z mającym zastosowanie prawem krajowym

1. W przypadku gdy, na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada wykonuje zadania i uprawnienia, które zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE mają być wykonywane przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolitą Radę, do celów stosowania niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2014/59/UE, uznaje się za odpowiedni krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy transgranicznej, za odpowiedni grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Jednolita Rada, Rada i Komisja oraz, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzje, z zastrzeżeniem właściwego prawa unijnego i zgodnie z tym prawem, w szczególności z wszelkimi aktami ustawodawczymi i nieustawodawczymi, w tym z aktami, o których mowa w art. 290 i 291 TFUE.

Jednolita Rada, Rada i Komisja są zobowiązane stosować się do wiążących regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez EUNB i przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 10–15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do wszelkich wytycznych i zaleceń wydanych przez EUNB na mocy art. 16 tego rozporządzenia. Dokładają też wszelkich starań, by stosować się do wszelkich wytycznych i zaleceń EUNB dotyczących zadań, jakie mają wykonywać te organy. Jeżeli nie stosują się one lub nie zamierzają stosować się do takich wytycznych lub zaleceń, należy o tym poinformować EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia. Jednolita Rada, Rada i Komisja współpracują z EUNB przy wykonywaniu przepisów art. 25 i 30 tego rozporządzenia. Jednolita Rada podlega też wszelkim decyzjom EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w przypadku gdy dyrektywa 2014/59/UE przewiduje takie decyzje.

Artykuł 6

Zasady ogólne

1. Żadne działanie, propozycja lub polityka Jednolitej Rady, Rady, Komisji lub krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mogą dyskryminować podmiotów, posiadaczy depozytów, inwestorów ani innych wierzycieli mających siedzibę w Unii ze względu na ich narodowość lub miejsce prowadzenia działalności.

2. Każde działanie, propozycja lub polityka Jednolitej Rady, Rady, Komisji lub krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą być realizowane przy pełnym uwzględnieniu jedności i integralności rynku wewnętrznego oraz dotrzymaniu obowiązku dbania o jedność i integralność tego rynku.
3. Przy podejmowaniu decyzji lub działań, które mogą mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim, w szczególności przy podejmowaniu decyzji dotyczących grup mających siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich, trzeba należycie rozważyć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, oraz wszystkie następujące czynniki:
 - a) interesy państw członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, w szczególności wpływ ewentualnej decyzji, działania lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, zasoby fiskalne, gospodarkę, mechanizmy finansowania, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów w każdym z tych państw członkowskich, jak również na fundusz;
 - b) cel polegający na zrównoważeniu interesów poszczególnych zaangażowanych państw członkowskich oraz unikaniu nieuczciwego szkodenia interesom państw członkowskich lub nieuczciwej ochrony tych interesów;
 - c) konieczność minimalizowania negatywnego wpływu na dowolną część grupy, do której należy podmiot, o którym mowa w art. 2, objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
4. Przy podejmowaniu decyzji lub działań, zwłaszcza dotyczących podmiotów lub grup mających siedzibę zarówno w uczestniczącym państwie członkowskim, jak i nieuczestniczącym państwie członkowskim, należy brać pod uwagę ich ewentualny niekorzystny wpływ na nieuczestniczące państwa członkowskie, w tym na podmioty mające siedzibę w tych państwach członkowskich.
5. Jednolita Rada, Rada i Komisja równoważą czynniki, o których mowa w ust. 3, z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, z uwzględnieniem charakteru i okoliczności każdej sprawy, oraz stosując się do decyzji podjętych przez Komisję zgodnie z art. 107 TFUE i art. 19 niniejszego rozporządzenia.
6. Decyzje lub działania Jednolitej Rady, Rady lub Komisji nie mogą wymagać od państw członkowskich udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, ani rzutować na suwerenność budżetową i obowiązki budżetowe państw członkowskich.
7. Jeżeli Jednolita Rada podejmuje decyzję skierowaną do krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może doprecyzować środki, jakie należy podjąć. Takie doprecyzowanie musi być zgodne z odnośną decyzją Jednolitej Rady.

Artykuł 7

Podział zadań w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Za skuteczne i spójne funkcjonowanie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiada Jednolita Rada.
2. Z zastrzeżeniem przepisów, o których mowa w art. 31 ust. 1, Jednolita Rada jest odpowiedzialna za sporządzanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przyjmowanie wszelkich decyzji związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w odniesieniu do:
 - a) podmiotów, o których mowa w art. 2 niebędących częścią grupy, oraz grup:
 - (i) które uznaje się za istotne zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013; lub
 - (ii) w odniesieniu do których EBC podjął zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 decyzję o tym, że będzie bezpośrednio wykonywał wszelkie stosowne uprawnienia; oraz
 - b) innych grup transgranicznych.
3. W odniesieniu do podmiotów i grup innych niż te, o których mowa w ust. 2, bez uszczerbku dla odpowiedzialności Jednolitej Rady za zadania powierzone jej na mocy niniejszego rozporządzenia, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji realizują następujące zadania i ponoszą za nie odpowiedzialność:
 - a) przyjmowanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dokonywanie oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 8 i 10 oraz procedurą określoną w art. 9;
 - b) przyjmowanie środków w czasie wczesnej interwencji zgodnie z art. 13 ust. 3;

- c) stosowanie uproszczonych obowiązków lub zniesienie obowiązku sporządzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 11;
- d) ustalenie poziomu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 12;
- e) przyjmowanie decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z odpowiednimi procedurami i zabezpieczeniami, pod warunkiem że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wymaga skorzystania z funduszu i jest finansowane wyłącznie przez instrumenty, o których mowa w art. 21 i 24–27, lub przez system gwarancji depozytów, zgodnie z art. 79 i procedurą określoną w art. 31;
- f) umarzanie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych, na mocy art. 21, zgodnie z procedurą określoną w art. 31.

Jeżeli działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga skorzystania z funduszu, Jednolita Rada przyjmuje program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Przyjmując decyzję o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają i realizują plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 9, chyba że uznają, biorąc pod uwagę okoliczności w danym przypadku, że cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań, których nie przewidziano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Realizując zadania, o których mowa w niniejszym ustępie, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia. Wszelkie odniesienia do Jednolitej Rady w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 5, art. 8 ust. 6, 8, 12 i 13, art. 10 ust. 1–10, art. 11–14, art. 15 ust. 1, 2 i 3, art. 16, art. 18 ust. 1 akapit pierwszy, art. 18 ust. 2 i 6, art. 20, art. 21 ust. 1–7, art. 21 ust. 8 akapit drugi, art. 21 ust. 9 i 10, art. 22 ust. 1, 3 i 6, art. 23 i 24, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 1–15, art. 27 ust. 16 akapit drugi zdanie drugie oraz akapit trzeci i akapit czwarte zdanie pierwsze, trzecie i czwarte, oraz art. 32 uznaje się za odniesienia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem grup i podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. W tym celu krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia przyznane im w prawie krajowym transponującym dyrektywę 2014/59/UE zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym.

Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują Jednolitą Radę o środkach określonych w niniejszym ustępie, które mają zostać podjęte, i ściśle koordynują z Jednolitą Radą swoje działania, gdy podejmują te środki.

Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkładają Jednolitej Radzie plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 9, oraz wszelkie aktualizacje, wraz z uzasadnioną oceną możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu lub danej grupy zgodnie z art. 10.

4. Jeżeli jest to konieczne do zapewnienia konsekwentnego stosowania wysokich standardów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada może:

- a) w następstwie powiadomienia przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o danym środku, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, dokonanego zgodnie z art. 31 ust. 1, wydać — w odpowiednim czasie i z uwzględnieniem pilnego charakteru okoliczności — ostrzeżenie pod adresem odpowiedniego krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli Jednolita Rada uzna, że projekt decyzji dotyczącej dowolnego podmiotu lub dowolnej grupy, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, jest niezgodny z niniejszym rozporządzeniem lub z jej ogólnymi wskazówkami, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. a);
- b) w dowolnym momencie, w szczególności jeżeli w związku z ostrzeżeniem, o którym mowa w lit. a), nie podjęto odpowiednich działań, podjąć decyzję, z własnej inicjatywy i po konsultacji z danym krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na jego wniosek, o tym, że będzie bezpośrednio wykonywać wszelkie stosowne uprawnienia na mocy niniejszego rozporządzenia również w odniesieniu do dowolnego podmiotu lub dowolnej grupy, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

5. Niezależnie od przepisów ust. 3 niniejszego artykułu uczestniczące państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykonaniu przez Jednolitą Radę wszelkich stosownych uprawnień i obowiązków powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do podmiotów i grup innych niż te, o których mowa w ust. 2, mających siedzibę na ich terytorium. W takim przypadku nie mają zastosowania ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, art. 9, art. 12 ust. 2 i art. 31 ust. 1. Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości powiadamiają o tym odpowiednio Jednolitą Radę i Komisję. Powiadomienie to staje się skuteczne z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

CZĘŚĆ II

PRZEPISY SZCZEGÓLWE

TYTUŁ I

FUNKCJE W RAMACH JEDNOLITEGO MECHANIZMU RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI ORAZ PRZEPISY PROCEDURALNE

ROZDZIAŁ 1

Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 8

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzane przez Jednolitą Radę

1. Jednolita Rada sporządza i przyjmuje plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki dotyczące stosowania tych ustępów.
2. Jednolita Rada sporządza plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z EBC lub odpowiednimi właściwymi organami krajowymi i krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym z grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących, państw członkowskich, w których mają siedziby te podmioty, oraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie dotyczącym danego istotnego oddziału. W tym celu Jednolita Rada może wymagać od krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowania projektów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedłożenia ich Jednolitej Radzie, a od grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji — przygotowania projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedłożenia go Jednolitej Radzie.
3. Aby zapewnić skuteczne i spójne stosowanie niniejszego artykułu, Jednolita Rada wydaje wytyczne i kieruje wskazówki do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące przygotowania projektów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz projektów grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących konkretnych podmiotów lub grup.
4. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkładają Jednolitej Radzie wszystkie informacje niezbędne do sporządzenia i realizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, otrzymane zgodnie z art. 11 i art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, bez uszczerbku dla przepisów rozdziału 5 niniejszego tytułu.
5. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, względem podmiotów i grup, o których mowa w ust. 1.
6. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które może podjąć Jednolita Rada, jeśli podmiot lub grupa, o których mowa w ust. 1, spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Informacje, o których mowa w ust. 9, są ujawniane zainteresowanemu podmiotowi.

Przy sporządzaniu i aktualizowaniu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada wskazuje wszelkie istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, jeżeli jest to niezbędne i proporcjonalne, przedstawia stosowne działania służące ograniczeniu tych przeszkód zgodnie z art. 10.

W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się odpowiednie scenariusze, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system.

Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem funduszu ustanowionego zgodnie z art. 67;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani
- c) żadnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu i stóp procentowych.

7. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera analizę tego, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może wystąpić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie z instrumentów banku centralnego, a także określa te aktywa, co do których oczekuje się, że zostałyby zakwalifikowane jako zabezpieczenia.
8. Jednolita Rada może zobowiązać instytucje do udzielania jej pomocy w sporządzaniu i aktualizowaniu planów.
9. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego podmiotu obejmuje, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określa ilościowo:
- a) streszczenie głównych elementów planu;
 - b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) wykazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ciągłość z chwilą upadłości instytucji;
 - d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
 - e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10;
 - f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 10 ust. 7 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 10;
 - g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów odnośnej instytucji;
 - h) szczegółowy opis uzgodnień zapewniających, by informacje wymagane zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/59/UE były aktualne i w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - i) wyjaśnienia dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania żadnego z następujących elementów:
 - (i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem funduszu ustanowionego zgodnie z art. 67;
 - (ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani
 - (iii) żadnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu i stóp procentowych;
 - j) szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w zależności od poszczególnych możliwych scenariuszy, oraz mające zastosowanie terminy;
 - k) opis krytycznych współzależności;
 - l) opis wariantów zachowania dostępu do płatności i usług rozliczeniowych oraz innej infrastruktury, a także ocenę możliwości przeniesienia pozycji klientów;
 - m) analizę wpływu planu na pracowników instytucji, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;
 - n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;
 - o) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wymaganych zgodnie z art. 12 oraz, w stosownych przypadkach, termin osiągnięcia tego poziomu;
 - p) w stosownych przypadkach, minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 12 oraz, w stosownych przypadkach, termin osiągnięcia tego poziomu;
 - q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych odnośnej instytucji;
 - r) w stosownych przypadkach, ewentualną opinię wyrażoną przez daną instytucję w sprawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

10. Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, której przewodzi unijna jednostka dominująca mająca siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jako całości albo w drodze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie unijnej jednostki dominującej, albo w drodze rozwiązania oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostek zależnych. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) unijnej jednostki dominującej;
- b) jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę w Unii;
- c) podmiotów, o których mowa w art. 2 lit. b); oraz
- d) z zastrzeżeniem przepisów art. 33, jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę poza Unią.

11. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które w ramach scenariuszy przewidzianych w ust. 6 mają zostać podjęte w odniesieniu do podmiotów powiązanych, zarówno w formie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących podmiotów, o których mowa w art. 2 lit. b), i instytucji zależnych, jak i w formie skoordynowanych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących instytucji zależnych;
- b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów powiązanych mających siedzibę w Unii, łącznie ze środkami ułatwiającymi osobie trzeciej nabycie grupy jako całości lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) zawiera szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10;
- d) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, wskazuje odpowiednie mechanizmy współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami tych państw trzecich oraz konsekwencje dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii;
- e) wskazuje środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne w celu ułatwienia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) określa, jak można sfinansować działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a jeśli niezbędne byłoby skorzystanie z funduszu i mechanizmów finansowania z nieuczestniczących państw członkowskich, ustanowionych zgodnie z art. 100 dyrektywy 2014/59/UE, określa zasady podziału odpowiedzialności za to finansowanie między źródłami finansowania w poszczególnych uczestniczących i nieuczestniczących państwach członkowskich. Plan nie zakłada żadnego z następujących elementów:
 - (i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, poza wykorzystaniem funduszu ustanowionego zgodnie z art. 67 niniejszego rozporządzenia i mechanizmów finansowania z nieuczestniczących państw członkowskich ustanowionych zgodnie z art. 100 dyrektywy 2014/59/UE;
 - (ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani
 - (iii) żadnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu i stóp procentowych.

Zasady te określa się na podstawie sprawiedliwych i wyważonych kryteriów; zasady te uwzględniają w szczególności przepisy art. 107 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE oraz wpływ na stabilność finansową we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może wywierać nieproporcjonalnego wpływu na żadne państwo członkowskie.

12. Jednolita Rada ustala termin, w jakim należy sporządzić pierwsze plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, są aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich istotnych zmianach w strukturze prawnej lub organizacyjnej, działalności bądź sytuacji finansowej danego podmiotu lub — w przypadku grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji — grupy, w tym dowolnego podmiotu powiązanego, które to zmiany mogłyby mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub które w inny sposób powodują konieczność przeglądu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów przeglądu lub aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucje, EBC lub właściwe organy krajowe bezzwłocznie powiadamiają Jednolitą Radę o wszelkich zmianach, które powodują konieczność przeglądu lub aktualizacji tych planów.

13. Jednolita Rada przekazuje EBC lub odpowiednim właściwym organom krajowym plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z wszelkimi zmianami w tych planach.

Artykuł 9

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zgodnie z art. 8 ust. 5–13 krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzają i przyjmują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów i grup innych niż te, o których mowa w art. 7 ust. 2, ust. 4 lit. b) i ust. 5.

2. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z odpowiednimi właściwymi organami krajowymi i krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących i nieuczestniczących państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie dotyczącym danego istotnego oddziału.

Artykuł 10

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Sporządzając i aktualizując plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 8, Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie dotyczącym danego istotnego oddziału, dokonują oceny zakresu, w jakim możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup bez zakładania żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem funduszu ustanowionego zgodnie z art. 67;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani
- c) żadnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu i stóp procentowych.

2. EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy przedkłada Jednolitej Radzie plan naprawy lub grupowy plan naprawy. Jednolita Rada analizuje plan naprawy w celu ustalenia wszelkich zawartych w nim działań, które mogą negatywnie wpłynąć na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, oraz wydaje w tej sprawie zalecenia dla EBC lub właściwego organu krajowego.

3. Sporządzając plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada ocenia, w jakim zakresie możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiego podmiotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Uznaje się, że możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, jeśli dla Jednolitej Rady jest wykonalne i wiarygodne przeprowadzenie jego likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym sytuacji szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, państwa członkowskiego, w którym podmiot ma siedzibę, lub innych państw członkowskich, lub Unii, oraz w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez dany podmiot.

Jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji zostało uznane za niemożliwe, Jednolita Rada powiadamia o tym we właściwym czasie EUNB.

4. Uznaje się, że możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, jeśli dla Jednolitej Rady jest wykonalne i wiarygodne przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie ich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem podmiotów powiązanych, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym sytuacji szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, państw członkowskich, w których podmioty powiązane mają siedzibę, lub innych państw członkowskich lub Unii, oraz w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy możliwe jest ich łatwe oddzielenie we właściwym czasie lub przy zastosowaniu innych środków.

Jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe, Jednolita Rada powiadamia o tym we właściwym czasie EUNB.

5. Do celów ust. 3, 4 i 10 znaczące negatywne konsekwencje dla systemu finansowego lub zagrożenie dla stabilności finansowej odnoszą się do sytuacji, w której system finansowy jest faktycznie lub potencjalnie narażony na zakłócenia, które mogą spowodować trudną sytuację finansową mogącą zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu, wydajności i integralności rynku wewnętrznego, gospodarki lub systemu finansowego co najmniej jednego państwa członkowskiego. Określając znaczące negatywne konsekwencje, Jednolita Rada bierze pod uwagę odnośne ostrzeżenia i zalecenia ERRS, a także opracowane przez EUNB odpowiednie kryteria identyfikacji i mierzenia ryzyka systemowego.

6. Do celów oceny, o której mowa w niniejszym artykule, Jednolita Rada bada kwestie określone w sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE.

7. Jeśli po dokonaniu oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub grupy, zgodnie z ust. 3 lub 4, Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, stwierdzi, że istnieją istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnego podmiotu lub grupy, Jednolita Rada, we współpracy z właściwymi organami, sporządza sprawozdanie skierowane do danej instytucji lub jednostki dominującej zawierające analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W sprawozdaniu analizuje się wpływ na model biznesowy danej instytucji oraz zaleca ewentualne proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem Jednolitej Rady są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia wspomnianych przeszkód zgodnie z ust. 10.

8. Sprawozdanie przekazuje się też właściwym organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały instytucji niebędących częścią grupy. W sprawozdaniu podaje się uzasadnienie odnośnej oceny lub stwierdzenia oraz określa, w jaki sposób ta ocena lub stwierdzenie są zgodne z wymogiem proporcjonalnego stosowania określonym w art. 6.

9. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania sprawozdania podmiot lub jednostka dominująca proponują Jednolitej Radzie możliwe środki służące ograniczeniu lub usunięciu istotnych przeszkód wskazanych w sprawozdaniu. O wszelkich środkach zaproponowanych przez podmiot lub jednostkę dominującą Jednolita Rada informuje właściwe organy i EUNB, a w przypadku istotnych oddziałów instytucji, które nie należą do grupy i są zlokalizowane w nieuczestniczących państwach członkowskich, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych państw członkowskich.

10. Po konsultacjach z właściwymi organami Jednolita Rada ocenia, czy środki, o których mowa w ust. 9, pozwalają skutecznie ograniczyć lub usunąć wspomniane istotne przeszkody. Jeśli środki zaproponowane przez dany podmiot lub daną jednostkę dominującą skutecznie nie ograniczają ani nie usuwają przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami i, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym organem makroostrożnościowym, podejmuje decyzję stwierdzającą, że zaproponowane środki skutecznie nie ograniczają ani nie usuwają przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i nakazującą krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązanie odnośnej instytucji, jednostki dominującej lub dowolnej jednostki zależnej danej grupy do podjęcia wszelkich środków wymienionych w ust. 11.

Wskazując alternatywne środki, Jednolita Rada musi dowieść, dlaczego środki zaproponowane przez daną instytucję nie byłyby w stanie usunąć przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i dlaczego zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w kontekście usunięcia tych przeszkód. Jednolita Rada bierze pod uwagę zagrożenie, jakie stwarzają te przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla stabilności finansowej, oraz wpływ tych środków na działalność instytucji, na jej stabilność i możliwość wnoszenia wkładu w gospodarkę, na wewnętrzny rynek usług finansowych oraz na stabilność finansową innych państw członkowskich i Unii jako całości.

Jednolita Rada uwzględni też konieczność unikania wszelkiego wpływu na odnośną instytucję lub grupę, który wykraczałby poza zakres konieczny w celu usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub który byłby nieproporcjonalny.

11. Do celów ust. 10 Jednolita Rada, w stosownych przypadkach, zleca krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęcie dowolnego z następujących środków:

- a) zobowiązanie odnośnego podmiotu do przeprowadzenia przeglądu wszelkich umów dotyczących finansowania wewnątrz grupy, rozważenia zawarcia takich umów w przypadku ich braku lub sporządzenia umów dotyczących świadczenia usług (zarówno wewnątrz grupy, jak i z osobami trzecimi) w celu zagwarantowania świadczenia funkcji krytycznych;
- b) zobowiązanie odnośnego podmiotu do ograniczenia jego maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;

- c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych, istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) zobowiązanie odnośnego podmiotu do zbycia określonych aktywów;
- e) zobowiązanie odnośnego podmiotu do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;
- f) ograniczenie lub uniemożliwienie rozwoju nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;
- g) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturze prawnej lub operacyjnej odnośnego podmiotu lub dowolnego podmiotu powiązanego, bezpośrednio lub pośrednio przez nie kontrolowanego, aby ograniczyć złożoność tych struktur w celu zapewnienia możliwości prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) zobowiązanie określonego podmiotu do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;
- i) zobowiązanie określonego podmiotu do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 12;
- j) zobowiązanie określonego podmiotu do podjęcia innych działań zmierzających do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 12, w tym w szczególności poprzez podjęcie próby renegocjacji wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, wyemitowanego przez niego instrumentu dodatkowego w Tier I lub instrumentu w Tier II, w celu zapewnienia, by wszelkie decyzje Jednolitej Rady w sprawie umorzenia lub konwersji tych zobowiązań lub instrumentów były wykonywane zgodnie z prawem jurysdykcji, której podlegają te zobowiązania lub instrumenty.

W stosownych przypadkach krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezpośrednio podejmują środki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–j).

12. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady zgodnie z art. 29.

13. Decyzja podjęta zgodnie z ust. 10 i 11 musi spełniać następujące wymogi:

- a) zawierać uzasadnienie danej oceny lub danego stwierdzenia;
- b) wskazywać, w jaki sposób ta ocena lub stwierdzenie są zgodne z wymogiem proporcjonalnego stosowania określonym w ust. 10.

Artykuł 11

Uprozczone obowiązki w odniesieniu do niektórych instytucji

1. Jednolita Rada, z własnej inicjatywy po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może zastosować uproszczone obowiązki w odniesieniu do sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 8, lub może znieść obowiązek sporządzenia tych planów zgodnie z ust. 3–9 niniejszego artykułu.

2. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zaproponować Jednolitej Radzie zastosowanie uproszczonych obowiązków w odniesieniu do instytucji lub grup na mocy ust. 3 i 4 lub zniesienie obowiązku sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 7. Odnośny wniosek musi być uzasadniony i poparty wszelką odpowiednią dokumentacją.

3. Po otrzymaniu wniosku o zastosowanie uproszczonych obowiązków na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu lub w przypadku działania z własnej inicjatywy Jednolita Rada przeprowadza ocenę odnośnej instytucji lub grupy i stosuje uproszczone obowiązki, jeżeli upadłość odnośnej instytucji lub grupy nie powinna spowodować znaczących negatywnych konsekwencji dla systemu finansowego ani stać się zagrożeniem dla stabilności finansowej w rozumieniu art. 10 ust. 5.

W tych celach Jednolita Rada bierze pod uwagę:

- a) charakter działalności instytucji lub grupy, jej strukturę udziałową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość, status prawny i wzajemne powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i złożoność jej działalności;
- b) jej przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony lub do innych wzajemnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- c) wykonywanie przez tę instytucję usług lub działalności inwestycyjnej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽¹⁾; oraz
- d) czy upadłość danej instytucji i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogłyby mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne instytucje, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu.

Jednolita Rada przeprowadza ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym, po konsultacji w stosownych przypadkach, z krajowym organem makroostrożnościowym i, w stosownych przypadkach, z ERRS.

4. Stosując uproszczone wymogi, Jednolita Rada określa:

- a) treść i szczegóły planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 8;
- b) termin, w którym należy sporządzić pierwsze plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz częstotliwość ich aktualizacji, przy czym może ona być mniejsza od częstotliwości przewidzianej w art. 8 ust. 12;
- c) treść i szczegóły informacji wymaganych od instytucji, jak przewidziano w art. 8 ust. 9 niniejszego rozporządzenia oraz w sekcji B załącznika do dyrektywy 2014/59/UE;
- d) stopień szczegółowości oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w art. 10 niniejszego rozporządzenia i w sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE.

5. Stosowanie uproszczonych obowiązków samo w sobie nie wpływa na uprawnienia Jednolitej Rady do podejmowania wszelkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Jeżeli w dowolnym czasie w trakcie stosowania uproszczonych obowiązków nie występują już okoliczności, które uzasadniały ich wprowadzenie, Jednolita Rada nakłada pełne, nieuproszczone obowiązki.

7. Bez uszczerbku dla art. 9 i 31, po otrzymaniu wniosku o zwolnienie z obowiązku sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu lub działając z własnej inicjatywy, Jednolita Rada, na mocy ust. 3 niniejszego artykułu, uchyla stosowanie obowiązku sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji powiązanych z organem centralnym oraz całkowicie lub częściowo zwolnionych z wymogów ostrożnościowych według prawa krajowego zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Jeżeli zwolnienie przyznaje się zgodnie z akapitem pierwszym, obowiązek sporządzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma zastosowanie na zasadzie skonsolidowanej do organu centralnego i powiązanych z nim instytucji w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W tym celu wszelkie odniesienia do grupy zawarte w niniejszym rozdziale obejmują organ centralny i powiązane z nim instytucje w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz ich jednostki zależne, a wszelkie odniesienia do jednostek lub instytucji dominujących objętych nadzorem skonsolidowanym na mocy art. 111 dyrektywy 2013/36/UE obejmują organ centralny.

8. Instytucje podlegające bezpośredniemu nadzorowi EBC zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 lub stanowiące istotną część systemu finansowego uczestniczącego państwa członkowskiego podlegają indywidualnym planom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów niniejszego ustępu działalność instytucji uznaje się za stanowiącą istotną część systemu finansowego danego uczestniczącego państwa członkowskiego, jeżeli:

- a) całkowita wartość jej aktywów przekracza 30 000 000 000 EUR; lub
- b) stosunek całkowitej wartości jej aktywów do PKB państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20 %, chyba że całkowita wartość jej aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 EUR.

9. Jeśli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który zaproponował zastosowanie uproszczonych obowiązków lub przyznanie zwolnienia zgodnie z ust. 2, stwierdzi, że decyzja o zastosowaniu uproszczonych obowiązków lub o przyznaniu zwolnienia musi zostać wycofana, przedkłada w tym celu Jednolitej Radzie odpowiedni wniosek. W takim przypadku Jednolita Rada podejmuje decyzję w sprawie proponowanego wycofania z pełnym uwzględnieniem uzasadnienia wycofania przedłożonego przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście czynników lub okoliczności, o których mowa w ust. 3 lub w ust. 7 i 8.

10. Jednolita Rada informuje EUNB o zastosowaniu przez siebie niniejszego artykułu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych i zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

Artykuł 12

Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, ustala minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 4, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, i który to wymóg podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych ustępów, są zobowiązane spełniać przez cały czas.
2. Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwymi organami, ustalają minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 4, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, i który to wymóg podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 3, są zobowiązane spełniać przez cały czas. W tym przypadku zastosowanie ma procedura ustanowiona w art. 31.
3. Aby zapewnić skuteczne i konsekwentne stosowanie niniejszego artykułu, Jednolita Rada wydaje wytyczne i kieruje wskazówki do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące konkretnych podmiotów lub grup.
4. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oblicza się jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażoną jako odsetek całkowitych zobowiązań i funduszy własnych instytucji.

Do celów akapitu pierwszego do całkowitej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.

5. Niezależnie od ust. 1 Jednolita Rada zwalnia instytucje zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, z obowiązku spełniania przez cały czas minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ponieważ:
 - a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu procedur stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42 dyrektywy 2014/59/UE, przewidzianych dla tych instytucji; oraz
 - b) takie krajowe postępowania upadłościowe lub inne typy procedur zapewnią, by wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 4, nie przekracza kwot funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających do zapewnienia, by w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu możliwe było pokrycie strat instytucji lub jednostki dominującej, o których mowa w art. 2, a także jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji tej instytucji lub jednostki dominującej i każdej instytucji lub instytucji finansowej ujętej w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym tej jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji, przywrócenie współczynnika kapitału podstawowego Tier I tych podmiotów do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków otrzymania zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub z równoważnymi przepisami, a także utrzymania wystarczającego zaufania rynku do instytucji lub jednostki dominującej, o których mowa w art. 2, oraz jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji tej instytucji lub jednostki dominującej i każdej instytucji lub instytucji finansowej ujętej w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym tej jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.

W przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakłada, że niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych mogłyby zostać wyłączone z zakresu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 27 ust. 5 lub że niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych mogłyby zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 4, nie przekracza kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych niezbędnych do

zapewnienia, by instytucja lub jednostka dominująca, o których mowa w art. 2, dysponowały wystarczającymi innymi zobowiązaniami kwalifikowalnymi zapewniającymi, by możliwe było pokrycie strat instytucji lub jednostki dominującej, o których mowa w art. 2, a także jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji tej instytucji lub jednostki dominującej i każdej instytucji lub instytucji finansowej ujętej w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym tej jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji oraz przywrócenie współczynnika kapitału podstawowego Tier I tych podmiotów do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków otrzymania zezwolenia i prowadzenia działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub z równoważnymi przepisami, a także utrzymania wystarczającego zaufania rynku do instytucji lub jednostki dominującej oraz jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji tej instytucji lub jednostki dominującej i każdej instytucji lub instytucji finansowej ujętej w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym tej jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.

Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 4, nie może być niższy od łącznej kwoty wszelkich wymogów w zakresie funduszy własnych i wymogów w zakresie buforów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE.

7. W granicach określonych w ust. 6 niniejszego artykułu w celu zapewnienia, by podmiot, o którym mowa w art. 2, mógł zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym w stosownych przypadkach instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dokonuje się w oparciu o następujące kryteria:

- a) wielkość, model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka instytucji i jednostki dominującej, o których mowa w art. 2;
- b) zakres wkładu, jaki system gwarancji depozytów mógłby wnieść w finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 79;
- c) zakres, w jakim upadłość instytucji i jednostki dominującej, o których mowa w art. 2, powodowałaby znaczące negatywne konsekwencje dla systemu finansowego lub zagrożenie dla stabilności finansowej w rozumieniu art. 10 ust. 5, w tym z powodu ich powiązań z innymi instytucjami lub z resztą systemu finansowego poprzez efekt domina względem innych instytucji.

8. We wspomnianym ustaleniu określa się minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który instytucje mają spełniać indywidualnie i który jednostki dominujące mają spełniać na zasadzie skonsolidowanej. Wymóg dotyczący minimalnej kwoty łącznej funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym dla unijnej jednostki dominującej mającej siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim określa Jednolita Rada, po konsultacji z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, na podstawie kryteriów określonych w ust. 7 i ustalenia, czy jednostki zależne grupy w państwie trzecim mają być poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oddzielnie według planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Jednolita Rada ustala minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który ma być stosowany do jednostek zależnych grupy na zasadzie indywidualnej. Te minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustala się na poziomie odpowiednim dla jednostki zależnej, z uwzględnieniem:

- a) kryteriów wymienionych w ust. 7, w szczególności wielkości, modelu biznesowego i profilu ryzyka jednostki zależnej, w tym jej funduszy własnych; oraz
- b) skonsolidowanego wymogu, który został ustalony dla grupy.

10. Jednolita Rada może podjąć decyzję o zniesieniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie indywidualnej względem instytucji dominującej, o ile spełnione są warunki określone w art. 45 ust. 11 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE. Jednolita Rada może podjąć decyzję o zniesieniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie indywidualnej względem jednostki zależnej, o ile spełnione są warunki określone w art. 45 ust. 12 lit. a), b) i c) dyrektywy 2014/59/UE.

11. Jednolita Rada, z własnej inicjatywy, po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może postanowić, że minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, został częściowo spełniony na zasadzie skonsolidowanej lub indywidualnej za pomocą umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu, w pełnej zgodzie z kryteriami określonymi w ust. 5 akapity pierwszy i drugi oraz w ust. 7.

12. Aby instrument kwalifikował się jako umowny instrument umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 11, Jednolita Rada musi być przekonana, że instrument ten:

- a) zawiera postanowienie umowne stwierdzające, że w przypadku gdy Jednolita Rada postanowi zastosować względem tej instytucji instrument umorzenia lub konwersji długu, odnośny instrument zostanie umorzony lub poddany konwersji w wymaganym zakresie przed przeprowadzeniem umorzenia lub konwersji innych zobowiązań kwalifikowalnych; oraz
- b) jest objęty wiążącą umową o podporządkowaniu bądź wiążącym zobowiązaniem lub postanowieniem o podporządkowaniu, zgodnie z którymi w przypadku standardowego postępowania upadłościowego odnośny instrument ma niższy stopień uprzywilejowania niż pozostałe zobowiązania kwalifikowalne i nie może zostać spłacony do czasu rozliczenia innych pozostających w danym momencie do spłaty zobowiązań kwalifikowalnych.

13. Jednolita Rada dokonuje wszelkich ustaleń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a w stosownych przypadkach w ust. 11 niniejszego artykułu, równoległe z opracowywaniem i utrzymywaniem planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 8.

14. Jednolita Rada kieruje swoje ustalenia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady zgodnie z art. 29. Jednolita Rada zobowiązuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do sprawdzania i zapewnienia, by instytucje i jednostki dominujące utrzymywały minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określony w ust. 1 niniejszego artykułu.

15. Jednolita Rada informuje EBC i EUNB o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który ustaliła dla poszczególnych instytucji i jednostek dominujących na mocy ust. 1, a w stosownych przypadkach o wymogach określonych w ust. 11.

16. Zobowiązania kwalifikowalne, w tym podporządkowane instrumenty dłużne i pożyczki podporządkowane niekwalifikujące się jako instrumenty dodatkowe w Tier I ani instrumenty w Tier II, są włączane do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli spełniają następujące warunki:

- a) instrument jest wyemitowany i w pełni opłacony;
- b) dane zobowiązanie nie jest należne samej instytucji, nie jest przez nią zabezpieczone ani gwarantowane;
- c) nabycie instrumentu nie zostało bezpośrednio lub pośrednio sfinansowane przez instytucję;
- d) rezydualny termin zapadalności zobowiązania wynosi co najmniej jeden rok;
- e) zobowiązanie nie wynika z instrumentu pochodnego;
- f) zobowiązanie nie wynika z depozytu, który ma uprzywilejowaną pozycję w krajowej hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym zgodnie z art. 108 dyrektywy 2014/59/UE.

Do celów akapitu pierwszego lit. d), w przypadku gdy właściciel zobowiązania jest uprawniony do wcześniejszej spłaty, wymagalność tego zobowiązania przypada na pierwszą datę powstania takiego uprawnienia.

17. W przypadku gdy zobowiązanie jest regulowane prawem jurysdykcji znajdującej się poza Unią, Jednolita Rada może zalecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nałożenie na instytucję wymogu wykazania, że każda decyzja Jednolitej Rady o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania będzie wykonana na mocy prawa tej jurysdykcji, z uwzględnieniem warunków umowy regulującej to zobowiązanie, międzynarodowych umów o uznaniu postępowań w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innych istotnych kwestii. Jeśli Jednolita Rada nie jest przekonana, że każda decyzja zostanie wykonana na mocy prawa tej jurysdykcji, zobowiązania nie wlicza się do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

18. Jeżeli Komisja przedłoży wniosek ustawodawczy zgodnie z art. 45 ust. 18 dyrektywy 2014/59/UE, w stosownym przypadku przedkłada wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie w taki sam sposób.

ROZDZIAŁ 2

Wczesna interwencja

Artykuł 13

Wczesna interwencja

1. EBC lub właściwe organy krajowe informują Jednolitą Radę o wszelkich środkach, do których podjęcia zobowiązują instytucję lub grupę lub które same podejmują na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 27 ust. 1, art. 28 lub 29 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 104 dyrektywy 2013/36/UE.

Jednolita Rada powiadamia Komisję o wszelkich informacjach, które otrzymała na podstawie akapitu pierwszego.

2. Począwszy od daty otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, i bez uszczerbku dla uprawnień EBC i właściwych organów krajowych zgodnie z innymi przepisami Unii, Jednolita Rada może przygotowywać się do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnej instytucji lub grupy.

Do celów akapitu pierwszego EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy ściśle monitorują, we współpracy z Jednolitą Radą, sytuację instytucji lub jednostki dominującej i ich zgodność z wszelkimi środkami wczesnej interwencji, których podjęcie było od nich wymagane.

EBC lub odpowiedni właściwy organ krajowy przekazują Jednolitej Radzie wszelkie informacje niezbędne do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, a także wyceny jej aktywów i zobowiązań zgodnie z art. 20 ust. 1–15.

3. Jednolita Rada może nakazać instytucji lub jednostce dominującej, aby skontaktowały się z potencjalnymi nabywcami w celu przygotowania się do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji z zastrzeżeniem kryteriów określonych w art. 39 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE i wymogów dotyczących tajemnicy służbowej określonych w art. 88 niniejszego rozporządzenia.

Jednolita Rada może również nakazać odpowiedniemu krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzenie wstępnego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla odnośnej instytucji lub grupy.

Jednolita Rada informuje EBC, odpowiednie właściwe organy krajowe i odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich działaniach, jakie podejmuje zgodnie z niniejszym ustępem.

4. Jeśli EBC lub właściwe organy krajowe zamierzają nałożyć na instytucję lub grupę jakikolwiek dodatkowy środek na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, na mocy art. 27 ust. 1, art. 28 lub 29 dyrektywy 2014/59/UE lub na mocy art. 104 dyrektywy 2013/36/UE — zanim dany podmiot lub grupa zapewnią pełną zgodność z pierwszym środkiem zgłoszonym Jednolitej Radzie — EBC lub te organy informują Jednolitą Radę przed nałożeniem takiego dodatkowego środka na odnośną instytucję lub grupę.

5. EBC lub właściwy organ krajowy, Jednolita Rada oraz odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają spójność dodatkowego środka, o którym mowa w ust. 4, i wszelkich działań Jednolitej Rady mających na celu przygotowanie do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

Artykuł 14

Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Działając w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 18, Jednolita Rada, Rada i Komisja, oraz, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w zakresie swoich odnośnych obowiązków, uwzględniają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wybierają instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które ich zdaniem pozwalają najlepiej osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiednio w okolicznościach danej sprawy.

2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:
 - a) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych;
 - b) uniknięcie znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej, w szczególności przez zapobiegnięcie efektowi domina, w tym w infrastrukturach rynkowych, oraz przez utrzymanie dyscypliny rynkowej;
 - c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
 - d) ochrona deponentów objętych zakresem dyrektywy 2014/49/UE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;
 - e) ochrona środków finansowych należących do klientów i aktywów należących do klientów.

Realizując cele, o których mowa w akapicie pierwszym, Jednolita Rada, Rada, Komisja oraz, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dążą do ograniczenia do minimum kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do uniknięcia spadku wartości, chyba że jest to niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Z zastrzeżeniem różnych przepisów niniejszego rozporządzenia poszczególne cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są tak samo ważne i wyważone odpowiednio do charakteru i okoliczności każdego przypadku.

Artykuł 15

Ogólne zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Działając w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 18, Jednolita Rada, Rada, Komisja oraz, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia, by działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji było realizowane zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością uprzywilejowania roszczeń określoną w art. 17, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsze rozporządzenie wyraźnie stanowi inaczej;
 - c) następuje wymiana organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem przypadków, kiedy utrzymanie organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla — w całości lub w części, w zależności od okoliczności — uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - d) organ zarządzający i kadra kierownicza wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją udzielają wszelkiej pomocy niezbędnej do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - e) osoby fizyczne i prawne ponoszą, z zastrzeżeniem prawa krajowego, zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego, osobistą odpowiedzialność za upadłość instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - f) z wyjątkiem przypadków, w których niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;
 - g) żaden z wierzycieli nie ponosi większych strat niż te, które poniósłby, gdyby podmiot, o którym mowa w art. 2, został zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zabezpieczeniami przewidzianymi w art. 29;
 - h) depozyty gwarantowane są w pełni chronione; oraz
 - i) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
2. Jeżeli instytucja jest podmiotem powiązanim, bez uszczerbku dla art. 14, Jednolita Rada, Rada i Komisja, podejmując decyzję o zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działają w sposób minimalizujący skutki dla innych podmiotów powiązanych i dla grupy jako całości oraz minimalizujący negatywny wpływ na stabilność finansową w Unii i jej państwach członkowskich, w szczególności w krajach, w których grupa prowadzi działalność.

3. W przypadku zastosowania względem podmiotu, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, instrumentu zbycia działalności, instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia aktywów, podmiot ten uznaje się za objęty postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE⁽¹⁾.

4. Podejmując decyzję o zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada nakazuje krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poinformować o tym przedstawicieli pracowników i przeprowadzić z nimi konsultacje w stosownych przypadkach.

Odbywa się to bez uszczerbku dla przepisów dotyczących reprezentacji pracowników w organach zarządzających zgodnie z prawem krajowym lub praktyką krajową.

Artykuł 16

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji finansowych i jednostek dominujących

1. Jednolita Rada podejmuje decyzję w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem instytucji finansowej mającej siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeżeli warunki określone w art. 18 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do instytucji finansowej, jak i jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym.

2. Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem jednostki dominującej, o której mowa w art. 2 lit. b), jeżeli warunki określone w art. 18 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do tej jednostki dominującej, jak i w odniesieniu do co najmniej jednej jednostki zależnej będącej instytucją lub — gdy jednostka zależna nie ma siedziby na terytorium Unii — jeżeli organ państwa trzeciego stwierdził, że spełnia ona warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy przepisów prawa tego państwa trzeciego.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 i niezależnie od faktu, że jednostka dominująca nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 1, Jednolita Rada może podjąć decyzję w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej, jeśli co najmniej jedna z jej jednostek zależnych będących instytucjami spełnia warunki określone w art. 18 ust. 1, 4 i 5 i — z uwagi na jej aktywa i zobowiązania — jej upadłość zagrożiłaby instytucji lub grupie jako całości, a działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej jest konieczne w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich jednostek zależnych będących instytucjami lub w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości. Jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poinformuje Jednolitą Radę, że prawo upadłościowe danego państwa członkowskiego przewiduje traktowanie grup jako całości, a działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej jest konieczne w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich jednostek zależnych będących instytucjami lub w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości, Jednolita Rada może również podjąć decyzję w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej.

Do celów akapitu pierwszego, oceniając, czy warunki określone w art. 18 ust. 1 zostały spełnione w odniesieniu do co najmniej jednej jednostki zależnej będącej instytucją, Jednolita Rada może pominąć wszelkie przeniesienie kapitału lub strat między podmiotami w obrębie grupy, w tym wykonanie uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji.

Artykuł 17

Kolejność uprzywilejowania roszczeń

1. Stosując instrument umorzenia lub konwersji długu względem podmiotu, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, i bez uszczerbku dla zobowiązań wyłączonych z instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 27 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada, Komisja lub, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję w sprawie wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji, w tym w sprawie ewentualnego zastosowania art. 27 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, a krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują te uprawnienia zgodnie z art. 47 i 48 dyrektywy 2014/59/UE i w odwrotnej kolejności uprzywilejowania roszczeń określonej w ich prawie krajowym, w tym w przepisach transponujących art. 108 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16).

2. Uczestniczące państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Jednolitą Radę o kolejności uprzywilejowania roszczeń wobec podmiotów, o których mowa w art. 2, w krajowych postępowaniach upadłościowych w dniu 1 lipca każdego roku kalendarzowego lub niezwłocznie po wprowadzeniu zmiany w tej kolejności.

W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu odpowiada odnośny system gwarancji depozytów na warunkach określonych w art. 79.

Artykuł 18

Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zgodnie z ust. 6 Jednolita Rada przyjmuje program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz ust. 5, jeżeli spełnione zostały warunki zastosowania tych ustępów, i jedynie po stwierdzeniu — na swojej sesji wykonawczej zwołanej po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z akapitem czwartym lub z własnej inicjatywy — że spełnione zostały następujące warunki:

- a) podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością;
- b) biorąc pod uwagę ramy czasowe i inne istotne okoliczności, nie ma racjonalnych podstaw, by oczekiwać, że jakiekolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji bądź umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 21, podjęte względem danego podmiotu, zapobiegłyby jego upadłości w rozsądnych ramach czasowych;
- c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.

Oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), dokonuje EBC po zasięgnięciu opinii Jednolitej Rady. Jednolita Rada może na sesji wykonawczej dokonać takiej oceny wyłącznie po poinformowaniu EBC o swoim zamiarze oraz tylko jeżeli EBC, w terminie trzech dni kalendarzowych od otrzymania takiej informacji, sam nie dokona takiej oceny. EBC bezzwłocznie przekazuje Jednolitej Radzie wszelkie istotne informacje, jakich Jednolita Rada zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny.

Jeżeli EBC oceni, że warunek określony w akapicie pierwszym lit. a) został spełniony w odniesieniu do podmiotu lub grupy, o których mowa w akapicie pierwszym, bezzwłocznie informuje o tej ocenie Komisję i Jednolitą Radę.

Oceny dotyczącej warunku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), dokonuje Jednolita Rada na sesji wykonawczej lub, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ścisłej współpracy z EBC. EBC może też poinformować Jednolitą Radę lub krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że uważa, iż warunek określony w tej literze został spełniony.

2. Bez uszczerbku dla sytuacji, w których EBC postanowił bezpośrednio wykonywać zadania nadzorcze w odniesieniu do instytucji kredytowych zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, w przypadku otrzymania powiadomienia na mocy ust. 1 lub gdy Jednolita Rada zamierza dokonać oceny na mocy ust. 1 z własnej inicjatywy w odniesieniu do podmiotu lub grupy, o których mowa w art. 7 ust. 3, Jednolita Rada niezwłocznie informuje EBC o swojej ocenie.

3. Upřednie przyjęcie środka na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, art. 27 ust. 1 lub art. 28 lub 29 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 104 dyrektywy 2013/36/UE nie jest warunkiem podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Do celów ust. 1 lit. a) uznaje się, że podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, jeśli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:

- a) podmiot naruszył, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że instytucja ta w najbliższej przyszłości naruszy wymogi dotyczące kontynuacji zezwolenia w sposób uzasadniający wycofanie zezwolenia przez EBC, w tym — choć nie tylko — z powodu poniesienia lub prawdopodobieństwa poniesienia przez instytucję strat, które wyczerpią jej wszystkie fundusze własne lub znaczną ich część;
- b) wartość aktywów podmiotu jest niższa od wartości jego zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów podmiotu będzie niższa od wartości jego zobowiązań;

- c) podmiot jest niezdolny, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że podmiot w najbliższej przyszłości będzie niezdolny do spłaty swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności;
- d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, z wyjątkiem sytuacji, gdy w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce państwa członkowskiego i utrzymania stabilności finansowej wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje dowolną z następujących form:
 - (i) gwarancji rządowej celem zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;
 - (ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań; lub
 - (iii) zastrzyku funduszy własnych lub nabycia instrumentów kapitałowych po cenach i na warunkach, które nie przynajmniej korzyści podmiotowi, jeżeli w momencie przyznania wsparcia publicznego nie występują okoliczności, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu, ani okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1.

W każdym z przypadków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (i), (ii) i (iii), gwarancja lub równoważne środki, o których mowa w tych przepisach, ograniczone są do podmiotów wypłacalnych i wymagają ostatecznego zatwierdzenia zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa. Środki te mają charakter zapobiegawczy i tymczasowy i są proporcjonalne do celów zaradzenia konsekwencjom poważnych zakłóceń; nie są one wykorzystywane do kompensowania strat, które podmiot poniósł lub może ponieść w najbliższej przyszłości.

Środki wsparcia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (iii), są ograniczone do zastrzyków niezbędnych, aby zaradzić niedoborom kapitału określonym w testach warunków skrajnych na poziomie krajowym, unijnym lub na poziomie jednolitego mechanizmu nadzorczego, w ocenach jakości aktywów lub w równoważnych działaniach przeprowadzonych przez EBC, EUNB lub organy krajowe, w stosownych przypadkach potwierdzonych przez właściwy organ.

Jeżeli Komisja przedkłada wniosek ustawodawczy zgodnie z art. 32 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE, w stosownym przypadku przedkłada wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie w taki sam sposób.

5. Do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za będące w interesie publicznym, jeśli jest ono konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 14 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja podmiotu w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie pozwoliłaby zrealizować tych celów w takim samym zakresie.

6. Jeśli spełnione są warunki określone w ust. 1, Jednolita Rada przyjmuje program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) obejmuje podmiot restrukturyzacji i uporządkowaną likwidację;
- b) określa zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, o której mowa w art. 22 ust. 2, w szczególności wszelkie wyłączenia z zastosowania umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 27 ust. 5 i 14;
- c) określa wykorzystanie funduszu w celu wsparcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 76 oraz decyzją Komisji podjętą zgodnie z art. 19.

7. Bezwzględnie po przyjęciu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada przekazuje go Komisji.

W terminie 24 godzin od przekazania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez Jednolitą Radę Komisja zatwierdza ten program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo sprzeciwia się temu programowi w odniesieniu do jego aspektów uznaniowych w przypadkach nieobjętych akapitem trzecim niniejszego ustępu.

W terminie 12 godzin od przekazania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez Jednolitą Radę Komisja może zaproponować Radzie:

- a) aby sprzeciwiła się programowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z takiego powodu, że program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez Jednolitą Radę nie spełnia kryterium interesu publicznego, o którym mowa w ust. 1 lit. c);
- b) aby zatwierdziła istotną zmianę kwoty funduszu przewidzianej w programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawionym przez Jednolitą Radę lub by sprzeciwiła się takiej zmianie.

Do celów akapitu trzeciego Rada stanowi zwykłą większością głosów.

Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wejść w życie tylko wówczas, gdy Rada lub Komisja nie wyraziły sprzeciwu w terminie 24 godzin od przekazania programu przez Jednolitą Radę.

Rada lub Komisja, w zależności od przypadku, przedstawiają uzasadnienie, jeżeli skorzystały z prawa do wyrażenia sprzeciwu.

Jeżeli w terminie 24 godzin od przekazania przez Jednolitą Radę programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Rada zatwierdziła propozycję Komisji dotyczącą zmiany programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z powodu, o którym mowa w akapicie trzecim lit. b), lub Komisja wyraziła sprzeciw zgodnie z akapitem drugim, w terminie ośmiu godzin Jednolita Rada zmienia program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przedstawionym uzasadnieniem.

Jeżeli program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez Jednolitą Radę przewiduje wyłączenia pewnych zobowiązań w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w art. 27 ust. 5, oraz jeżeli takie wyłączenie wymaga wkładu z funduszu lub alternatywnego źródła finansowania, w celu ochrony integralności rynku wewnętrznego Komisja może zakazać proponowanego wyłączenia lub nakazać dokonanie w nim zmian, przedstawiając odpowiednie uzasadnienie w oparciu o naruszenie wymogów określonych w art. 27 oraz w akcie delegowanym przyjętym przez Komisję na podstawie art. 44 ust. 11 dyrektywy 2014/59/UE.

8. Jeżeli Rada sprzeciwia się objęciu instytucji restrukturyzacji i uporządkowaną likwidacją z powodu niespełnienia kryterium interesu publicznego, o którym mowa w ust. 1 lit. c), odnośny podmiot zostaje w sposób uporządkowany zlikwidowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

9. Jednolita Rada zapewnia podjęcie koniecznych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu realizacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest skierowany do odpowiednich krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zawiera instrukcje dla tych organów, które podejmują wszystkie konieczne środki w celu zrealizowania go zgodnie z art. 29, poprzez wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku istnienia pomocy publicznej lub pomocy z funduszu Jednolita Rada działa zgodnie z decyzją w sprawie tej pomocy podjętą przez Komisję.

10. Komisja może otrzymywać od Jednolitej Rady wszelkie informacje, które uzna za istotne do wykonywania swoich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia. Jednolita Rada może otrzymywać od każdej osoby, zgodnie z rozdziałem 5 niniejszego tytułu, wszelkie informacje potrzebne jej do przygotowania i podjęcia decyzji w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji zawartych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 19

Pomoc państwa i pomoc z funduszu

1. Jeżeli działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje przyznanie pomocy państwa na mocy art. 107 ust. 1 TFUE lub pomocy z funduszu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, przyjęcie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 18 ust. 6 niniejszego rozporządzenia może nastąpić dopiero po przyjęciu przez Komisję pozytywnej lub warunkowej decyzji dotyczącej zgodności wykorzystania takiej pomocy z zasadami regulującymi rynek wewnętrzny.

Wykonując zadania powierzone im na mocy art. 18 niniejszego rozporządzenia, instytucje Unii działają zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz w odpowiedni sposób podają do wiadomości publicznej wszystkie stosowne informacje na temat swojej organizacji wewnętrznej.

2. Po otrzymaniu informacji przekazanych na podstawie art. 18 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub z własnej inicjatywy, jeśli Jednolita Rada uzna, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą potencjalnie stanowić pomoc państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, zwraca się ona do zainteresowanego uczestniczącego państwa członkowskiego lub zainteresowanych uczestniczących państw członkowskich o bezzwłoczne zgłoszenie Komisji przewidywanych środków zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE. Jednolita Rada zgłasza Komisji każdy przypadek zwrócenia się do co najmniej jednego państwa członkowskiego o dokonanie zgłoszenia na mocy art. 108 ust. 3 TFUE.

3. W zakresie, w jakim działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowane przez Jednolitą Radę wiąże się z wykorzystaniem funduszu, Jednolita Rada powiadamia Komisję o proponowanym wykorzystaniu funduszu. Powiadomienie od Jednolitej Rady zawiera wszystkie informacje niezbędne, aby umożliwić Komisji dokonanie oceny zgodnie z niniejszym ustępem.

Powiadomienie na mocy niniejszego ustępu uruchamia wstępne dochodzenie Komisji, podczas którego Komisja może zażądać od Jednolitej Rady dalszych informacji. Komisja ocenia, czy wykorzystanie funduszu zakłóci konkurencję lub zagrazi jej zakłóceniem poprzez faworyzowanie beneficjenta lub jakiegokolwiek innej jednostki w sposób, który — w zakresie, w jakim wpłynęłoby to na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi — byłby niezgodny z zasadami regulującymi rynek wewnętrzny. Do wykorzystania funduszu Komisja stosuje kryteria ustanowione na potrzeby stosowania zasad pomocy państwa, zapisanych w art. 107 TFUE. Jednolita Rada przekazuje Komisji informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do przeprowadzenia tej oceny.

Jeżeli Komisja ma poważne wątpliwości co do zgodności proponowanego wykorzystania funduszu z zasadami regulującymi rynek wewnętrzny lub w przypadku gdy Jednolita Rada nie przekazała niezbędnych informacji, o które zwróciła się Komisja na mocy akapitu drugiego, Komisja otwiera szczegółowe dochodzenie i informuje o tym Jednolitą Radę. Decyzja o otwarciu szczegółowego dochodzenia jest publikowana przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jednolita Rada, każde państwo członkowskie lub każda osoba, jednostka lub stowarzyszenie, na których interesy może wywrzeć wpływ wykorzystanie funduszu, mogą przedstawić Komisji swoje uwagi w terminach, jakie mogą zostać określone w powiadomieniu. Jednolita Rada może przedstawić swoje uwagi do uwag przedstawionych przez państwa członkowskie i zainteresowane strony trzecie w terminach, jakie mogą zostać określone przez Komisję. Na koniec okresu dochodzenia Komisja przedstawia swoją ocenę, czy dane wykorzystanie funduszu byłoby zgodne z zasadami regulującymi rynek wewnętrzny.

Dokonując tej oceny oraz prowadząc dochodzenia zgodnie z niniejszym ustępem, Komisja działa na podstawie wszystkich odnośnych rozporządzeń przyjętych na mocy art. 109 TFUE, a także wszystkich odnośnych komunikatów, wytycznych i środków przyjętych przez Komisję w celu zastosowania zasad traktatowych odnoszących się do pomocy państwa, obowiązujących w czasie dokonywania tej oceny. Środki te stosuje się tak jakby odniesienia do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za powiadomienie o pomocy były skierowane do Jednolitej Rady, wraz z wszelkimi innymi niezbędnymi zmianami.

Komisja przyjmuje decyzję w sprawie zgodności wykorzystania funduszu z zasadami regulującymi rynek wewnętrzny oraz kieruje ją do Jednolitej Rady i krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich. Decyzja ta może zależeć od warunków lub zobowiązań dotyczących beneficjenta.

Decyzja ta może też nakładać obowiązki na Jednolitą Radę, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zainteresowanym uczestniczącym państwie członkowskim lub w zainteresowanych uczestniczących państwach członkowskich lub na beneficjenta, aby umożliwić monitorowanie zgodności z decyzją. Może to obejmować wymogi dotyczące powołania powiernika lub innej niezależnej osoby pomagającej w monitoringu. Powiernik lub inna niezależna osoba mogą pełnić funkcje, jakie mogą zostać określone w decyzji Komisji.

Każda decyzja podjęta na mocy niniejszego ustępu jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja może wydać negatywną decyzję, skierowaną do Jednolitej Rady, jeżeli stwierdzi, że proponowane wykorzystanie funduszu byłoby niezgodne z zasadami regulującymi rynek wewnętrzny i nie mogłoby zostać zrealizowane w formie proponowanej przez Jednolitą Radę. Po otrzymaniu takiej decyzji Jednolita Rada ponownie analizuje swój program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowuje zmieniony program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Jeżeli Komisja ma poważne wątpliwości co do tego, czy jej decyzja na mocy ust. 3 jest przestrzegana, przeprowadza niezbędne dochodzenia. W tym celu Komisja może skorzystać z uprawnień, jakimi dysponuje na mocy rozporządzeń i innych środków, o których mowa w ust. 3 akapit czwarty, oraz kieruje się nimi.

5. Jeżeli na podstawie dochodzeń przeprowadzonych przez Komisję oraz po powiadomieniu zainteresowanych stron o możliwości przedstawiania uwag Komisja uzna, że nie przestrzegano decyzji na mocy ust. 3, wydaje ona decyzję skierowaną do krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zainteresowanym uczestniczącym państwie członkowskim zobowiązującą ten organ do odzyskania niewłaściwie wykorzystanych kwot w terminie określonym przez Komisję. Pomoc z funduszu, jaką należy odzyskać zgodnie z decyzją o odzyskaniu środków, obejmuje odsetki według odpowiedniej stopy ustalonej przez Komisję, i jest wypłacana Jednolitej Radzie.

Jednolita Rada wpłaca wszelkie kwoty otrzymane na mocy akapitu pierwszego do funduszu i uwzględnia te kwoty przy określaniu wysokości składek zgodnie z art. 70 i 71.

Procedura odzyskania środków, o której mowa w akapicie pierwszym, nie narusza prawa do dobrej administracji ani prawa beneficjentów w zakresie dostępu do dokumentów, zgodnie z art. 41 i 42 Karty.

6. Bez uszczerbku dla obowiązków sprawozdawczych, jakie Komisja może ustanowić w swojej decyzji na mocy ust. 3 niniejszego artykułu, Jednolita Rada przedkłada Komisji sprawozdania roczne oceniające zgodność wykorzystania funduszu z decyzją na mocy tego ustępu, do których sporządzenia Jednolita Rada korzysta z uprawnień przysługujących jej na mocy art. 34.
7. Każde państwo członkowskie lub każda osoba, jednostka lub stowarzyszenie, na których interesy wykorzystanie funduszu może mieć wpływ, w szczególności podmioty, o których mowa w art. 2, mogą poinformować Komisję o wszelkich podejrzanym przypadkach niewłaściwego wykorzystania funduszu, niezgodnych z decyzją na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia — zgodnie z art. 93 — aktów delegowanych dotyczących szczegółowych zasad proceduralnych odnoszących się do:
- obliczenia stopy procentowej, jaką należy zastosować w przypadku decyzji o odzyskaniu środków zgodnie z ust. 5;
 - zagwarantowania prawa do dobrej administracji oraz prawa dostępu do dokumentów, o których mowa w ust. 5.
9. Jeżeli — w związku z zaleceniem Jednolitej Rady lub z własnej inicjatywy — Komisja uzna, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest zgodne z kryteriami, w oparciu o które podjęła ona swoją pierwotną decyzję na mocy ust. 3, Komisja może dokonać przeglądu takiej decyzji i przyjęć do niej stosowne zmiany.
10. W drodze odstępstwa od ust. 3, na wniosek państwa członkowskiego, Rada może, stanowiąc jednomyślnie, postanowić, że wykorzystanie funduszu zostanie uznane za zgodne z zasadami regulującymi rynek wewnętrzny, jeżeli decyzja taka jest uzasadniona wyjątkowymi okolicznościami. Jednakże jeśli Rada nie zajmie stanowiska w terminie siedmiu dni od wystąpienia ze wspomnianym wnioskiem, Komisja wydaje decyzję w sprawie.
11. Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają swoim krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia niezbędne do zapewnienia zgodności z wszystkimi warunkami określonymi w decyzji Komisji na mocy ust. 3 oraz do odzyskania niewłaściwie wykorzystanych kwot zgodnie z decyzją Komisji na mocy ust. 5.

Artykuł 20

Wycena na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

- Przed podjęciem decyzji w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w sprawie wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych Jednolita Rada zapewnia, by osoba niezależna od wszelkich organów publicznych, w tym od Jednolitej Rady i krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także od odnośnego podmiotu, przeprowadziła rzetelną, ostrożną i realistyczną wycenę aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2.
- Z zastrzeżeniem ust. 15, jeśli spełnione są wszystkie wymogi określone w ust. 1 i w ust. 4–9, wycenę uznaje się za ostateczną.
- Jeśli nie jest możliwa niezależna wycena zgodnie z ust. 1, Jednolita Rada może przeprowadzić wstępną wycenę aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2, zgodnie z ust. 10 niniejszego artykułu.
- Celem wyceny jest oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2 i który spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 16 i 18.
- Cele wyceny są następujące:
 - pomoc w ustaleniu, czy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;
 - jeśli spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji — pomoc w podjęciu decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 2;
 - jeśli wykonywane jest uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych — pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub obniżenia wartości instrumentów właścicielskich, a także zakresu umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych;
 - jeśli stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu — pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych;

- e) jeśli stosowany jest instrument instytucji pomostowej lub instrument wydzielenia aktywów — pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej aktywów, praw, zobowiązań lub instrumentów właścicielskich, które mają być przeniesione, oraz decyzji dotyczącej wartości ewentualnego wynagrodzenia należnego instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w stosownych przypadkach, akcjonariuszom lub posiadaczom instrumentów właścicielskich;
- f) jeśli stosowany jest instrument zbycia działalności — pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej aktywów, praw, zobowiązań lub instrumentów właścicielskich, które mają być przeniesione, oraz przekazanie Jednolitej Radzie informacji umożliwiających jej ustalenie, co stanowi warunki handlowe do celów art. 24 ust. 2 lit. b);
- g) we wszystkich przypadkach — zapewnienie, by wszelkie straty z tytułu aktywów podmiotu, o którym mowa w art. 2, zostały w pełni uznane w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych.

6. Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa, w stosownych przypadkach wycena jest oparta na ostrożnych założeniach, w tym w odniesieniu do współczynników niewykonania zobowiązania i powagi strat. Wycena nie przewiduje żadnego potencjalnego udzielenia w przyszłości na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 2, nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny ani żadnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach odnoszących się do zabezpieczenia, terminu i stóp procentowych, od momentu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych. Ponadto wycena uwzględnia fakt, że w przypadku zastosowania dowolnego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) Jednolita Rada może odzyskać od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wszelkie właściwie poniesione uzasadnione koszty, zgodnie z art. 22 ust. 6;
- b) fundusz może pobierać odsetki lub opłaty w odniesieniu do wszelkich pożyczek lub gwarancji udzielonych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z art. 76.

7. Wycenę uzupełniają następujące informacje zawarte w księgach rachunkowych i ewidencji podmiotu, o którym mowa w art. 2:

- a) zaktualizowany bilans i sprawozdanie na temat sytuacji finansowej podmiotu, o którym mowa w art. 2;
- b) analizę i szacunkową wartość księgową aktywów;
- c) wykaz pozostających do spłaty zobowiązań bilansowych i pozabilansowych wykazanych w księgach rachunkowych i ewidencji podmiotu, o którym mowa w art. 2, wraz z informacjami dotyczącymi odpowiednich wierzytelności i kolejnością uprzywilejowania roszczeń, o której mowa w art. 17.

8. W stosownych przypadkach, aby pomóc w podjęciu decyzji, o których mowa w ust. 5 lit. e) i f) niniejszego artykułu, informacje określone w ust. 7 lit. b) niniejszego artykułu mogą zostać uzupełnione analizą i oszacowaniem wartości aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2, na podstawie wartości rynkowej.

9. Wycena zawiera informacje o podziale wierzycieli na kategorie zgodnie z kolejnością uprzywilejowania roszczeń, o której mowa w art. 17, oraz oszacowanie zakładanego sposobu traktowania poszczególnych kategorii akcjonariuszy i wierzycieli, gdyby podmiot, o którym mowa w art. 2, był likwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Oszacowanie to nie narusza zastosowania zasady „niepogarszania sytuacji wierzycieli”, o której to zasadzie mowa w art. 15 ust. 1 lit. g).

10. Jeśli ze względu na pilny charakter sprawy nie jest możliwe spełnienie wymogów określonych w ust. 7 i 9 lub zastosowanie ma ust. 3, przeprowadza się wycenę wstępną. Wycena wstępna jest zgodna z wymogami określonymi w ust. 4 oraz, w miarę możliwości wynikających z zaistniałych okoliczności, z wymogami określonymi w ust. 1, 7 i 9.

Wycena wstępna, o której mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia bufor z tytułu dodatkowych strat, wraz z odpowiednim uzasadnieniem.

11. Wycenę niespełniającą wszystkich wymogów określonych w ust. 1 i w ust. 4–9 uznaje się za wstępną do czasu przeprowadzenia przez niezależną osobę, o której mowa w ust. 1, wyceny w pełni zgodnej z wszystkimi wymogami określonymi w tych ustępach. Tę ostateczną wycenę *ex post* przeprowadza się w najbliższym praktycznie możliwym terminie. Może ona zostać przeprowadzona odrębnie od wyceny, o której mowa w ust. 16, 17 i 18, albo jednocześnie z tą wyceną, i przez tę samą niezależną osobę, która przeprowadziła tę wycenę, lecz powinna być od niej odrębna.

Cele ostatecznej wyceny *ex post* są następujące:

- a) zapewnić, by wszelkie straty z tytułu aktywów podmiotu, o którym mowa w art. 2, były w pełni uwzględniane w księgach rachunkowych tego podmiotu;
- b) pomóc w podjęciu decyzji w sprawie odpisania roszczeń wierzycieli lub zwiększenia wartości wypłacanego wynagrodzenia, zgodnie z ust. 12 niniejszego artykułu.

12. Jeżeli dokonane w ramach ostatecznej wyceny *ex post* oszacowanie wartości aktywów netto podmiotu, o którym mowa w art. 2, przewyższa wartość oszacowania aktywów netto tego podmiotu dokonanego w ramach wyceny wstępnej, Jednolita Rada może zwrócić się do krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o:

- a) wykonanie jego uprawnienia do zwiększenia wartości roszczeń wierzycieli lub posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych, które zostały umorzone w ramach instrumentu umorzenia lub konwersji długu;
- b) zalecenie instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, by dokonały wypłaty dalszego wynagrodzenia w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub — w zależności od przypadku — w odniesieniu do instrumentów właścicielskich na rzecz posiadaczy takich instrumentów.

13. Niezależnie od przepisów ust. 1 wycenę wstępną przeprowadzoną zgodnie z ust. 10 i 11 uznaje się za dopuszczalną podstawę do podjęcia przez Jednolitą Radę decyzji w sprawie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym zalecenia krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przejęcia kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości, lub w sprawie wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych.

14. Jednolita Rada ustanawia i stosuje uzgodnienia służące zapewnieniu, by ocena do celów zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 27 oraz wycena, o której mowa w ust. 1–15 niniejszego artykułu, były oparte na informacjach o aktywach i zobowiązaniach instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które są w jak największym stopniu aktualne i kompletne.

15. Wycena jest integralną częścią decyzji w sprawie zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w sprawie wykonania uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub decyzji w sprawie wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Sama wycena nie podlega odrębnemu prawu do odwołania, ale może podlegać odwołaniu łącznie z decyzją Jednolitej Rady.

16. Do celów oceny, czy akcjonariusze i wierzyciele zostaliby lepiej potraktowani, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została poddana standardowemu postępowaniu upadłościowemu, Jednolita Rada zapewnia, by jak najszybciej po przeprowadzeniu działania lub działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzona została wycena przez niezależną osobę, o której mowa w ust. 1. Wycena ta jest odrębna od wyceny przeprowadzonej na mocy ust. 1–15.

17. Wycena, o której mowa w ust. 16, określa:

- a) sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli lub odpowiednich systemów gwarancji depozytów w przypadku gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały podjęte, została objęta standardowym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy podjęta została decyzja w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) faktyczny sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; oraz
- c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, a sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b) niniejszego ustępu.

18. W wycenie, o której mowa w ust. 16:

- a) przyjmuje się, że instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały podjęte, zostałyby objęte standardowym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy podjęta została decyzja w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) przyjmuje się, że działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zostały podjęte;
- c) nie uwzględnia się ewentualnego udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Artykuł 21

Umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych

1. Jednolita Rada wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych, stanowiąc na mocy procedury określonej w art. 18, w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz ust. 5, jeżeli spełnione są warunki zastosowania tych ustępów, ale wyłącznie wtedy, gdy stwierdzi — na swojej sesji wykonawczej zwołanej po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z akapitem drugim lub z własnej inicjatywy — że spełniony został co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) stwierdzono, że spełniono warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 16 i 18, przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) podmiot nie będzie w stanie utrzymać rentowności, chyba że odpowiednie instrumenty kapitałowe zostaną umorzone lub nastąpi ich konwersja na kapitał własny;
- c) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę zależną i jeżeli te odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, chyba że uprawnienie do umorzenia lub konwersji jest wykonywane w odniesieniu do tych instrumentów, grupa nie będzie w stanie utrzymać rentowności;
- d) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych na poziomie jednostki dominującej i jeżeli te odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej na poziomie jednostki dominującej lub na zasadzie skonsolidowanej, chyba że uprawnienie do umorzenia lub konwersji jest wykonywane w odniesieniu do tych instrumentów, grupa nie będzie w stanie utrzymać rentowności;
- e) podmiot lub grupa wymagają udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem wystąpienia dowolnej z okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4 lit. d) ppkt (iii).

Oceny warunków, o których mowa w lit. a), c) i d) akapitu pierwszego, dokonuje EBC, po zasięgnięciu opinii Jednolitej Rady. Jednolita Rada na swojej sesji wykonawczej również może dokonać takiej oceny.

2. W odniesieniu do oceny, czy dany podmiot lub grupa są rentowne, na swojej sesji wykonawczej Jednolita Rada może dokonać takiej oceny wyłącznie po poinformowaniu EBC o swoim zamiarze i tylko wtedy, gdy EBC, w terminie trzech dni kalendarzowych od otrzymania takiej informacji, sam nie dokona takiej oceny. EBC bez zwłoki przekazuje Jednolitej Radzie wszelkie istotne informacje, jakich Jednolita Rada zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny.

3. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu podmiot, o którym mowa w art. 2, lub grupę uznaje się za niebędące w stanie utrzymać rentowności, wyłącznie jeśli spełnione są oba poniższe warunki:

- a) podmiot lub grupa są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;
- b) biorąc pod uwagę ramy czasowe i inne istotne okoliczności, nie ma racjonalnych podstaw, by oczekiwać że jakiegokolwiek działanie, w tym alternatywne środki sektora prywatnego lub działanie w ramach nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji) inne niż umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych, podjęte indywidualnie lub w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zapobiegłoby upadłości tego podmiotu lub grupy w rozsądnych ramach czasowych.

4. Do celów ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu podmiot uznaje się za będący na progu upadłości lub zagrożony upadłością, jeśli występuje co najmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 4.

5. Do celów ust. 3 lit. a) grupę uznaje się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeśli grupa naruszyła lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że grupa ta w najbliższej przyszłości naruszy dotyczące jej skonsolidowane wymogi ostrożnościowe w sposób uzasadniający podjęcie działania przez EBC lub właściwy organ krajowy, w tym — choć nie tylko — z powodu poniesienia lub prawdopodobieństwa poniesienia przez tę grupę strat, które wyczerpią jej wszystkie fundusze własne lub znaczną ich część.

6. Odpowiedni instrument kapitałowy wyemitowany przez jednostkę zależną nie jest umarzany w większym stopniu ani nie dokonuje się jego konwersji na gorszych warunkach zgodnie z art. 59 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, niż miało to miejsce względem instrumentów kapitałowych o jednakowej pozycji w hierarchii roszczeń na poziomie jednostki dominującej, które to instrumenty zostały umorzone lub poddane konwersji.

7. Jeżeli co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, Jednolita Rada, stanowiąc na mocy procedury określonej w art. 18, ustala, czy uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych mają być wykonane indywidualnie czy też, zgodnie z procedurą na mocy art. 18, w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

8. Jeśli stanowiąc na mocy procedury określonej w art. 18 niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada stwierdzi, że co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest spełniony, lecz nie są spełnione warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada bezzwłocznie nakazuje krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 i 60 dyrektywy 2014/59/UE.

Jednolita Rada zapewnia, by przed wykonaniem przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych przeprowadzona została zgodnie z art. 20 ust. 1–15 wycena aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2, lub grupy. Wycena ta stanowi podstawę obliczenia umorzenia, które należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych, w celu absorpcji strat oraz poziomu konwersji, który należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych, w celu dokapitalizowania podmiotu, o którym mowa w art. 2, lub grupy.

9. Jeśli spełniony jest co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, i warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1, również zostały spełnione, stosuje się procedurę określoną w art. 18 ust. 6, 7 i 8.

10. Jednolita Rada zapewnia, by krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością uprzywilejowania roszczeń określoną w art. 17 oraz w sposób zapewniający następujące rezultaty:

- a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I proporcjonalnie do strat i w zakresie możliwości pokrywania przez nie strat;
 - b) kwota główna instrumentów dodatkowych w Tier I jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, lub w zakresie możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa;
 - c) kwota główna instrumentów w Tier II jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, lub w zakresie możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.
11. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady i przeprowadzają umorzenie lub konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 29.

Artykuł 22

Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jeśli Jednolita Rada postanowi zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotu lub grupy, o których mowa w art. 7 ust. 2, lub wobec podmiotu lub grupy, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki stosowania tych ustępów, i odnośne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji doprowadziłoby do poniesienia strat przez wierzycieli lub konwersji ich roszczeń, Jednolita Rada zaleca krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 21 bezpośrednio przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 18 ust. 6 lit. b), są następujące:

- a) instrument zbycia działalności;
- b) instrument instytucji pomostowej;
- c) instrument wydzielenia aktywów;
- d) instrument umorzenia lub konwersji długu.

3. Przyjmując program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 18 ust. 6, Jednolita Rada uwzględni następujące czynniki:

- a) aktywa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie wyceny zgodnie z art. 20;
- b) sytuację w zakresie płynności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

c) zbywalność wartości koncesji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w świetle warunków konkurencyjnych i gospodarczych panujących na rynku;

d) dostępny czas.

4. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje się do realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, zgodnie z zasadami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w art. 15. Można je stosować indywidualnie albo w dowolnym połączeniu, z wyjątkiem instrumentu wydzielenia aktywów, który można zastosować jedynie wraz z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część podmiotu, o którym mowa w art. 2, z którego przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

6. Jednolita Rada może odzyskać wszelkie uzasadnione koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie na jeden lub kilka z poniższych sposobów:

a) poprzez potrącenie od ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz posiadaczy instrumentów właścicielskich;

b) od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją — jako wierzyciel uprzywilejowany; lub

c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami — jako wierzyciel uprzywilejowany.

Wszelkie wpływy uzyskane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z wykorzystaniem funduszu są zwracane Jednolitej Radzie.

Artykuł 23

Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez Jednolitą Radę na mocy art. 18 określa, zgodnie z wszelkimi decyzjami w sprawie pomocy państwa lub pomocy z funduszu, szczegółowe informacje odnoszące się do instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają być zastosowane wobec instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, dotyczące co najmniej środków, o których mowa w art. 24 ust. 2, art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 1, które to środki mają zostać wdrożone przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z odpowiednimi przepisami dyrektywy 2014/59/UE transponowanymi do prawa krajowego, a także ustala konkretne kwoty i cele, do których wykorzystywany jest fundusz.

Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera zarys działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinna podjąć Jednolita Rada w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej lub poszczególnych podmiotów powiązanych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich z myślą o realizacji celów i przestrzeganiu zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określonych w art. 14 i 15.

Przyjmując program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada, Rada i Komisja uwzględniają plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 8, oraz postępują zgodnie z nim, chyba że Jednolita Rada — uwzględniając okoliczności danej sprawy — stwierdzi, że cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań, których nie przewidziano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada może zmienić i zaktualizować program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiednio do okoliczności danej sprawy. Do celów zmian i aktualizacji stosuje się procedurę określoną w art. 18.

Dodatkowo program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, w stosownych przypadkach, powołanie przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarządcy nadzwyczajnego dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z art. 35 dyrektywy 2014/59/UE. Jednolita Rada może postanowić, że ten sam zarządca nadzwyczajny zostanie powołany dla wszystkich podmiotów powiązanych z grupą, jeżeli jest to konieczne w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających stabilność finansową danych podmiotów.

Artykuł 24

Instrument zbycia działalności

1. W ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrument zbycia działalności obejmuje przeniesienie na rzecz nabywcy niebędącej instytucją pomostową:
 - a) instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; lub
 - b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
2. Jeśli chodzi o instrument zbycia działalności, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa:
 - a) instrumenty, aktywa, prawa i zobowiązania, które mają zostać przeniesione przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 38 ust. 1 i ust. 7–11 dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) warunki handlowe, z uwzględnieniem okoliczności oraz kosztów i wydatków poniesionych w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którymi krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia zgodnie z art. 38 ust. 2, 3 i 4) dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) czy uprawnienia do przeniesienia mogą być wykonane przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji więcej niż raz zgodnie z art. 38 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE;
 - d) ustalenia dotyczące oferowania na sprzedaż odnośnego podmiotu lub odnośnych instrumentów, aktywów, praw i zobowiązań przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 39 ust. 1 i 2 dyrektywy 2014/59/UE;
 - e) czy spełnienie przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogów dotyczących oferowania na sprzedaż może potencjalnie naruszyć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.
3. Jednolita Rada stosuje instrument zbycia działalności bez konieczności spełnienia wymogów dotyczących oferowania na sprzedaż na mocy ust. 2 lit. e), jeśli stwierdzi, że spełnienie tych wymogów mogłoby naruszyć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) Jednolita Rada stwierdzi, iż istnieje poważne zagrożenie dla stabilności finansowej wynikające z upadłości lub prawdopodobnej upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub spotęgowane taką upadłością lub prawdopodobną upadłością; oraz
 - b) Jednolita Rada stwierdzi, iż spełnienie tych wymogów mogłoby ograniczyć skuteczność instrumentu zbycia działalności w zmniejszeniu tego zagrożenia lub w osiągnięciu celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego w art. 14 ust. 2 lit. b).

Artykuł 25

Instrument instytucji pomostowej

1. W ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrument instytucji pomostowej obejmuje przeniesienie do instytucji pomostowej co najmniej jednego z poniższych:
 - a) instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez co najmniej jedną z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań co najmniej jednej z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
2. Jeśli chodzi o instrument instytucji pomostowej, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa:
 - a) instrumenty, aktywa, prawa i zobowiązania, które mają zostać przeniesione do instytucji pomostowej przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 40 ust. 1–12 dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) ustalenia dotyczące ustanowienia, prowadzenia i zakończenia działalności instytucji pomostowej przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 41 ust. 1, 2, 3 i ust. 5–9 dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) ustalenia dotyczące oferowania na sprzedaż instytucji pomostowej lub jej aktywów lub zobowiązań przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 41 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE.
3. Jednolita Rada zapewnia, by całkowita wartość zobowiązań przenoszonych przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do instytucji pomostowej nie przekraczała całkowitej wartości praw i aktywów przenoszonych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zapewnionych z innych źródeł.

Artykuł 26

Instrument wydzielenia aktywów

1. W ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrument wydzielenia aktywów obejmuje przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej do co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami.
2. Jeśli chodzi o instrument wydzielenia aktywów, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa:
 - a) aktywa, prawa i zobowiązania, które mają zostać przeniesione przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotu zarządzającego aktywami zgodnie z art. 42 ust. 1–5 i ust. 8–13 dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) należność, za jaką aktywa, prawa i zobowiązania mają być przeniesione przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotu zarządzającego aktywami, zgodnie z zasadami określonymi w art. 20 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 42 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, a także zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.

Akapit pierwszy lit. b) nie oznacza, że należność nie może mieć wartości nominalnej lub ujemnej.

Artykuł 27

Instrument umorzenia lub konwersji długu

1. Instrument umorzenia lub konwersji długu można zastosować w każdym z następujących celów:
 - a) dokapitalizowania podmiotu, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, spełniającego warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stopniu wystarczającym do przywrócenia mu zdolności do spełniania warunków zezwolenia w zakresie, w jakim warunki te mają zastosowanie do podmiotu, i do dalszego prowadzenia działalności, na którą uzyskał on zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE — w przypadku gdy podmiot uzyskał zezwolenie na mocy tych dyrektyw — a także w celu utrzymania wystarczającego zaufania rynku do danej instytucji lub podmiotu;
 - b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone:
 - (i) do instytucji pomostowej, w celu zapewnienia kapitału dla tej instytucji pomostowej; lub
 - (ii) w ramach instrumentu zbycia działalności lub instrumentu wydzielenia aktywów.

W ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w odniesieniu do instrumentu umorzenia lub konwersji długu, określa się, co następuje:

- a) łączną kwotę, o którą zobowiązania kwalifikowalne muszą być obniżone lub poddane konwersji, zgodnie z ust. 13;
- b) zobowiązania, które można wyłączyć zgodnie z ust. 5–14;
- c) cele i minimalną treść planu reorganizacji działalności, który należy przedłożyć zgodnie z ust. 16.

2. Instrument umorzenia lub konwersji długu można zastosować w celu, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jedynie jeśli istnieją racjonalne przesłanki, że zastosowanie tego instrumentu, wraz z innymi odpowiednimi środkami, w tym środkami wdrożonymi zgodnie z planem reorganizacji działalności wymaganym na mocy ust. 16, nie tylko pozwoli osiągnąć odpowiednie cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również przywróci odnośnemu podmiotowi dobrą kondycję finansową i długoterminową rentowność.

Jeśli warunki określone w akapicie pierwszym nie są spełnione, stosuje się odpowiednio dowolny z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 22 ust. 2 lit. a), b) i c), oraz instrument umorzenia lub konwersji długu, o którym mowa w lit. d) tego ustępu.

3. Następujące zobowiązania, niezależnie od faktu, czy podlegają ustawodawstwu państwa członkowskiego czy też państwa trzeciego, nie podlegają umorzeniu ani konwersji:

- a) depozyty gwarantowane;
- b) zobowiązania zabezpieczone, w tym obligacje zabezpieczone i zobowiązania w postaci instrumentów finansowych stosowane do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczenia i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych;

- c) wszelkie zobowiązania, które powstają w wyniku posiadania przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, aktywów należących do klientów lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym aktywów należących do klientów lub środków pieniężnych należących do klientów zdeponowanych w imieniu UCITS, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE, lub alternatywnych funduszy inwestycyjnych, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁽¹⁾, pod warunkiem że taki klient podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego;
- d) wszelkie zobowiązania, które powstają w wyniku stosunku powierniczego między podmiotem, o którym mowa w art. 2, (powiernikiem) a inną osobą (beneficjentem), pod warunkiem że taki beneficjent podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego lub cywilnego;
- e) zobowiązania w stosunku do instytucji, z wyłączeniem podmiotów będących częścią tej samej grupy, o pierwotnym terminie zapadalności poniżej siedmiu dni;
- f) zobowiązania, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, w stosunku do systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ lub ich uczestników i wynikające z udziału w takim systemie;
- g) zobowiązania w stosunku do:
- (i) pracowników, związane z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia nieuregulowanych układem zbiorowym;
 - (ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikające z dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 2, które mają krytyczne znaczenie dla prowadzenia przez niego bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń;
 - (iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter na mocy mającego zastosowanie prawa;
 - (iv) systemów gwarancji depozytów, wynikające ze składek należnych zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE.

Akapit pierwszy lit. g) ppkt (i) nie ma zastosowania do zmiennych składników wynagrodzenia osób podejmujących istotne ryzyko działalności, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.

4. Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia, w stosownych przypadkach, wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego ustanowiono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone, lub w odniesieniu do dowolnej kwoty depozytu, która przekracza poziom gwarancji przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE.

Jednolita Rada zapewnia, by wszystkie zabezpieczone aktywa związane z zabezpieczoną grupą obligacji zabezpieczonych pozostały nienaruszone, rozdzielone i by przeznaczone na nie wystarczające środki finansowe.

Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących dużych ekspozycji ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE oraz w celu zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów i grup, Jednolita Rada zaleca krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ograniczenie, zgodnie z art. 10 ust. 11 lit. b) niniejszego rozporządzenia, zakresu, w jakim inne instytucje posiadają zobowiązania kwalifikujące się do instrumentu umorzenia lub konwersji długu, z wyjątkiem zobowiązań zdeponowanych w podmiotach, które są częścią tej samej grupy.

5. W wyjątkowych okolicznościach, w których zastosowanie ma instrument umorzenia lub konwersji długu, niektóre zobowiązania mogą być całkowicie lub częściowo wyłączone z zastosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji, gdy:

- a) poddanie danego zobowiązania umorzeniu lub konwersji nie jest w rozsądnym terminie możliwe, niezależnie od wysiłków podejmowanych w dobrej wierze przez odpowiedni krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

- c) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, by uniknąć wywołania efektu domina, zwłaszcza jeśli chodzi o kwalifikujące się depozyty osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, co poważnie zakłóciłoby funkcjonowanie rynków finansowych, w tym infrastruktury rynków finansowych, w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii; lub
- d) zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do tych zobowiązań spowodowałoby takie obniżenie wartości, że straty poniesione przez innych wierzycieli byłyby wyższe niż gdyby zobowiązania te zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji długu.

Jeśli zobowiązanie kwalifikowalne lub kategoria zobowiązań kwalifikowalnych są wyłączone w całości lub częściowo, na podstawie niniejszego ustępu, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany w odniesieniu do innych zobowiązań kwalifikowalnych może zostać podwyższony w celu uwzględnienia tych wyłączeń, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań kwalifikowalnych jest zgodny z zasadą określoną w art. 15 ust. 1 lit. g).

6. Jeśli zobowiązanie kwalifikowalne lub kategoria zobowiązań kwalifikowalnych są wyłączone w całości lub częściowo, na podstawie ust. 5, a straty, które zostałyby poniesione z tytułu tych zobowiązań, nie zostały przeniesione w pełni na innych wierzycieli, na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją można przekazać wkład z funduszu w celu dokonania jednej lub obu z poniższych czynności:

- a) pokrycia ewentualnych strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania kwalifikowalne, i przywrócenia do zera wartości aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z ust. 13 lit. a);
- b) nabycia instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w celu dokapitalizowania tej instytucji zgodnie z ust. 13 lit. b).

7. Fundusz może dokonać wkładu, o którym mowa w ust. 6, wyłącznie gdy:

- a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 20 ust. 1–15, został dokonany przez akcjonariuszy, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych poprzez umorzenie, konwersję lub w inny sposób; oraz
- b) wkład z funduszu nie przekracza pułapu 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalonego w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 20 ust. 1–15.

8. Wkład z funduszu, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, może być finansowany z:

- a) kwoty dostępnej w ramach funduszu, która została zebrana ze składek od podmiotów, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2014/59/UE, a także w art. 67 ust. 4 oraz art. 70 i 71 niniejszego rozporządzenia;
- b) jeśli kwoty, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, są niewystarczające — kwot zebranych z alternatywnych sposobów finansowania zgodnie z art. 73 i 74.

9. W wyjątkowych okolicznościach możliwe jest poszukiwanie dalszych środków finansowych z wykorzystaniem alternatywnych źródeł finansowania, po:

- a) osiągnięciu pułapu 5 % określonego w ust. 7 lit. b); oraz
- b) pełnym umorzeniu lub konwersji wszystkich niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych zobowiązań, innych niż kwalifikujące się depozyty.

10. Alternatywnie lub dodatkowo, jeśli spełnione są warunki określone w ust. 9 lit. a) i b), wkład może być dokonany z zasobów zebranych ze składek *ex ante* zgodnie z art. 70, które nie zostały jeszcze wykorzystane.

11. Do celów niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania art. 44 ust. 8 dyrektywy 2014/59/UE.

12. Przy podejmowaniu decyzji, o której mowa w ust. 5, należy uwzględnić się:

- a) zasadę, że straty powinny być ponoszone w pierwszej kolejności przez akcjonariuszy, a następnie, co do zasady, przez wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w kolejności uprzywilejowania;
- b) poziom zdolności do pokrycia strat, którym dysponowałaby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdyby odnośne zobowiązania lub kategoria zobowiązań zostały wyłączone; oraz
- c) konieczność utrzymania odpowiednich zasobów w celu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

13. Na podstawie wyceny zgodnej z wymogami art. 20 ust. 1–15 Jednolita Rada dokonuje oszacowania:
- a) w stosownych przypadkach — łącznej kwoty, na jaką muszą być umorzone zobowiązania kwalifikowalne, w celu zapewnienia, by wartość aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją była równa zero; oraz
 - b) w stosownych przypadkach — łącznej kwoty, na jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych musi zostać poddana konwersji na akcje lub inne rodzaje instrumentów kapitałowych, w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I:
 - (i) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; albo
 - (ii) instytucji pomostowej.

Oszacowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, określa kwotę, na jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych musi zostać umorzona lub poddana konwersji w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, ustala współczynnik instytucji pomostowej, z uwzględnieniem wszelkich wkładów kapitałowych z funduszu zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. d), a także w celu utrzymania wystarczającego zaufania rynku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do instytucji pomostowej oraz w celu umożliwienia podmiotowi dalszego spełniania — przez co najmniej jeden rok — warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE.

W przypadku gdy Jednolita Rada zamierza zastosować instrument wydzielenia aktywów zgodnie z art. 26, kwota, o którą zobowiązania kwalifikowalne muszą zostać pomniejszone, uwzględnia w stosownych przypadkach ostrożny szacunek potrzeb kapitałowych podmiotu zarządzającego aktywami.

14. Wyłączenia na mocy ust. 5 mogą być zastosowane w celu całkowitego wyłączenia zobowiązania z umorzenia albo w celu ograniczenia zakresu umorzenia danego zobowiązania.

15. Uprawnienia do umorzenia i konwersji spełniają wymogi dotyczące kolejności uprzywilejowania roszczeń określone w art. 17 niniejszego rozporządzenia.

16. Krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie przedkłada Jednolitej Radzie plan reorganizacji działalności otrzymany zgodnie z art. 52 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy 2014/59/UE od organu zarządzającego bądź osoby lub osób wyznaczonych zgodnie z jej art. 72 ust. 1.

W terminie dwóch tygodni od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności odpowiedni krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje Jednolitej Radzie swoją ocenę tego planu. W terminie jednego miesiąca od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności Jednolita Rada ocenia prawdopodobieństwo, czy plan, w przypadku jego realizacji, przywróci długoterminową rentowność podmiotu, o którym mowa w art. 2. Ocenę należy sporządzić w porozumieniu z właściwym organem krajowym lub, w stosownym przypadku, z EBC.

Jeśli Jednolita Rada jest przekonana, że plan umożliwi osiągnięcie tego celu, zezwala krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zatwierdzenie tego planu zgodnie z art. 52 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE. Jeśli Jednolita Rada nie jest przekonana, że plan umożliwi osiągnięcie tego celu, nakazuje krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomienie organu zarządzającego bądź osoby lub osób wyznaczonych zgodnie z art. 72 ust. 1 tej dyrektywy o swoich wątpliwościach i wprowadzenie w planie zmian w sposób pozwalający rozwiązać te wątpliwości zgodnie z art. 52 ust. 8 tej dyrektywy. W obu przypadkach należy tego dokonać w porozumieniu z właściwym organem krajowym lub, w stosownym przypadku, z EBC.

W terminie dwóch tygodni od daty otrzymania takiego powiadomienia organ zarządzający bądź osoba lub osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE przedkładają krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zmieniony plan do zatwierdzenia. Krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada zmieniony plan Jednolitej Radzie wraz ze swoją oceną tego planu. Jednolita Rada ocenia zmieniony plan i nakazuje krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomienie organu zarządzającego bądź osoby lub osób wyznaczonych zgodnie z art. 72 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE w terminie jednego tygodnia o tym, czy jest przekonana, że zmieniony plan rozwiewa zgłoszone wątpliwości, czy też konieczne są dalsze zmiany.

Jednolita Rada przekazuje EUNB plan reorganizacji działalności grupy.

Artykuł 28

Monitorowanie przez Jednolitą Radę

1. Jednolita Rada ściśle monitoruje wykonanie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) współpracują z Jednolitą Radą i wspierają ją w wykonywaniu obowiązku monitorowania;
- b) przekazują, w regularnych odstępach czasowych ustalonych przez Jednolitą Radę, dokładne, rzetelne i kompletne informacje na temat realizacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o które to informacje Jednolita Rada może się zwrócić, w tym informacje na temat:
 - (i) funkcjonowania i sytuacji finansowej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, instytucji pomocowej i podmiotu zarządzającego aktywami;
 - (ii) sposobu traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku, gdyby likwidację instytucji przeprowadzono w ramach standardowego postępowania upadłościowego;
 - (iii) wszelkich trwających postępowań sądowych związanych z likwidacją aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z zaskarżeniem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z wyceną lub z wnioskami o wypłatę odszkodowania złożonymi przez akcjonariuszy lub wierzycieli;
 - (iv) wyznaczenia, odwołania lub zastąpienia rzeczoznawców, zarządców, biegłych rewidentów, prawników i innych ekspertów, których wsparcie może być niezbędne dla krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także na temat wykonywania przez nich ich obowiązków;
 - (v) wszelkich innych kwestii istotnych dla wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wszelkich ewentualnych naruszeń zabezpieczeń przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE, do których Jednolita Rada może się odnieść;
 - (vi) zakresu i sposobu wykonania przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnień, o których mowa w art. 63–72 dyrektywy 2014/59/UE;
 - (vii) rentowności, wykonalności i realizacji planu reorganizacji działalności przewidzianego w art. 27 ust. 16.

Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkładają Jednolitej Radzie sprawozdanie końcowe z wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Na podstawie przekazanych informacji Jednolita Rada może wydać krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrukcje dotyczące dowolnego aspektu wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności elementów, o których mowa w art. 23, i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Jeśli jest to konieczne dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zostać zmieniony. Stosuje się procedurę określoną w art. 18.

Artykuł 29

Wykonanie decyzji na mocy niniejszego rozporządzenia

1. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania niezbędne do wykonania decyzji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności poprzez sprawowanie kontroli nad podmiotami i grupami, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmiotami i grupami, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione zostały warunki zastosowania tych ustępów, poprzez podejmowanie niezbędnych środków zgodnie z art. 35 lub 72 dyrektywy 2014/59/UE oraz poprzez zapewnienie przestrzegania zabezpieczeń przewidzianych w tej dyrektywie. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują wszystkie decyzje skierowane do nich przez Jednolitą Radę.

Do tych celów, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, organy te wykonują swoje uprawnienia na mocy prawa krajowego transponującego dyrektywę 2014/59/UE i zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pełni informują Jednolitą Radę o wykonywaniu tych uprawnień. Wszelkie podejmowane przez nie działania są zgodne z decyzjami Jednolitej Rady podjętymi na mocy niniejszego rozporządzenia.

Wykonując te decyzje, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają zgodność z mającymi zastosowanie zabezpieczeniami przewidzianymi w dyrektywie 2014/59/UE.

2. Jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował lub nie dostosował się do decyzji Jednolitej Rady na mocy niniejszego rozporządzenia lub zastosował ją w sposób, który stanowi zagrożenie dla któregokolwiek z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 14 lub dla skutecznej realizacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada może nakazać instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją:

- a) w przypadku działania na mocy art. 18 — przeniesienie na rzecz innej osoby określonych praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) w przypadku działania na mocy art. 18 — zażądanie konwersji wszelkich instrumentów dłużnych, które zawierają warunek umowny dotyczący konwersji w okolicznościach przewidzianych w art. 21;
- c) podjęcie wszelkich innych działań niezbędnych do zachowania zgodności z odnośną decyzją.

Jednolita Rada przyjmuje decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym lit. c), wyłącznie wtedy, gdy środek wyraźnie przeciwdziała zagrożeniu dla danego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub dla skutecznej realizacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Przed przyjęciem decyzji nakładającej jakikolwiek środek Jednolita Rada powiadamia zainteresowane krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz Komisję o środku, jaki zamierza podjąć. Powiadomienie to zawiera szczegółowe informacje na temat planowanych środków, powody ich zastosowania oraz szczegółowe informacje dotyczące planowanego terminu rozpoczęcia ich obowiązywania.

Powiadomienie to jest wydawane z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem przed rozpoczęciem obowiązywania tych środków. W wyjątkowych okolicznościach, kiedy nie jest możliwe zachowanie 24-godzinnego okresu wyprzedzenia, Jednolita Rada może wydać powiadomienie w terminie krótszym niż 24 godziny przed rozpoczęciem obowiązywania środków.

3. Instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją stosuje się do każdej podjętej decyzji, o której mowa w ust. 2. Decyzje te są nadrzędne względem wszelkich wcześniejszych decyzji przyjętych w tej samej sprawie przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Podejmując działania dotyczące kwestii będących przedmiotem decyzji podjętej na podstawie ust. 2, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują się do tej decyzji.

5. Jednolita Rada publikuje na swojej oficjalnej stronie internetowej kopię programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub informację zawierającą streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności skutków dla klientów indywidualnych. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przestrzegają mających zastosowanie obowiązków proceduralnych przewidzianych w art. 83 dyrektywy 2014/59/UE.

ROZDZIAŁ 4

Współpraca

Artykuł 30

Obowiązek współpracy i wymiany informacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jednolita Rada informuje Komisję o wszelkich działaniach, które podejmuje w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W odniesieniu do wszelkich informacji otrzymanych od Jednolitej Rady członkowie Rady i Komisji oraz personel Rady i Komisji podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 88.

2. Przy wykonywaniu swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada, Rada, Komisja, EBC oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy krajowe ściśle ze sobą współpracują, szczególnie w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wczesnej interwencji oraz etapów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 8–29. Przekazują one sobie nawzajem wszystkie informacje niezbędne do wykonywania ich zadań.

3. EBC lub właściwe organy krajowe przekazują Jednolitej Radzie i krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, które zostały zatwierdzone, a także wszelkie zmiany w tych umowach.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia EBC może zaprosić przewodniczącego Jednolitej Rady do udziału w charakterze obserwatora w Radzie ds. Nadzoru EBC ustanowionej zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Jeżeli zostanie to uznane za stosowne, Jednolita Rada może wyznaczyć innego przedstawiciela do zastąpienia w tym celu przewodniczącego.

5. Do celów niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada wyznacza przedstawiciela, który bierze udział w Komitecie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB ustanowionym zgodnie z art. 127 dyrektywy 2014/59/UE.

6. Jednolita Rada dąży do ścisłej współpracy z każdym publicznym instrumentem pomocy finansowej, w tym z Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej i Europejskim Mechanizmem Stabilności (EMS), w szczególności w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w art. 27 ust. 9, oraz w przypadkach, gdy tego rodzaju instrument przyznał lub prawdopodobnie przyzna bezpośrednią lub pośrednią pomoc finansową na rzecz podmiotów mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim.

7. Jeżeli to konieczne, Jednolita Rada zawiera protokół ustaleń z EBC oraz krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwymi organami krajowymi, określający ogólne warunki ich wzajemnej współpracy na podstawie ust. 2 i 4 w ramach wykonywania ich odpowiednich zadań na mocy prawa Unii. Protokół jest poddawany regularnemu przeglądowi i jest publikowany, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy służbowej.

Artykuł 31

Współpraca w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jednolita Rada wykonuje swoje zadania w ścisłej współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada, we współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zatwierdza i podaje do wiadomości publicznej ramy przewidujące praktyczne ustalenia dotyczące wykonania niniejszego artykułu.

Aby zapewnić skuteczne i konsekwentne stosowanie niniejszego artykułu, Jednolita Rada:

- a) wydaje wytyczne i ogólne zalecenia dla krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którymi krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują swoje zadania i przyjmują decyzje w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) może w dowolnym momencie wykonać uprawnienia, o których mowa w art. 34–37;
- c) może — na zasadzie ad hoc lub regularnie — zwracać się do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o dostarczenie informacji na temat wykonania zadań realizowanych przez nie na mocy art. 7 ust. 3;
- d) otrzymuje od krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji projekty decyzji, co do których może wyrazić swoje zdanie, a w szczególności wskazać te elementy projektu decyzji, które nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub ogólnymi zaleceniami Jednolitej Rady.

Do celów oceny planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada może zażądać od krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedłożenia jej wszystkich niezbędnych informacji, otrzymanych przez nie zgodnie z art. 11 i art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, bez uszczerbku dla przepisów rozdziału 5 niniejszego tytułu.

2. Artykuł 13 ust. 4–10 oraz art. 88–92 dyrektywy 2014/59/UE nie mają zastosowania do stosunków między krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji, o czym mowa w art. 45 ust. 9–13 dyrektywy 2014/59/UE, nie mają zastosowania. Zamiast tego mają zastosowanie stosowne przepisy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Konsultacje i współpraca z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi oraz państwami trzecimi

1. Jeśli grupa obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz w nieuczestniczących państwach członkowskich lub w państwach trzecich, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek zatwierdzenia przez Radę lub Komisję wymaganego na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada reprezentuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich na potrzeby konsultacji i współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi zgodnie z art. 7, 8, 12, 13, 16, 18, 55 i 88–92 dyrektywy 2014/59/UE.

Jeżeli grupa obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz jednostki zależne mające siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich lub istotne oddziały zlokalizowane w nieuczestniczących państwach członkowskich, o wszelkich dotyczących grupy planach, decyzjach lub środkach, o których mowa w art. 8, 10, 11, 12 i 13, Jednolita Rada informuje — stosownie do przypadku — właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego nieuczestniczącego państwa członkowskiego.

2. Jednolita Rada, EBC oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy nieuczestniczących państw członkowskich zawierają protokoły ustaleń określające ogólne warunki ich wzajemnej współpracy w ramach wykonywania swoich zadań na mocy dyrektywy 2014/59/UE.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego Jednolita Rada zawiera protokół ustaleń z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego nieuczestniczącego państwa członkowskiego, które jest państwem pochodzenia co najmniej jednej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, zgodnie z definicją zawartą w art. 131 dyrektywy 2013/36/UE.

3. Każdy protokół podlega regularnemu przeglądowi i jest publikowany, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy służbowej.

4. Jednolita Rada zawiera, w imieniu krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich, niewiążące porozumienia o współpracy zgodnie z ramowym porozumieniem dotyczącym współpracy zawartym przez EUNB, o którym mowa w art. 97 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE. Jednolita Rada informuje EUNB o każdym takim porozumieniu o współpracy.

Artykuł 33

Uznawanie i wykonywanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim, chyba że międzynarodowa umowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, wejdzie w życie oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie międzynarodowej umowy z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 tej dyrektywy, w zakresie, w jakim uznawanie i wykonywanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim nie jest regulowane tą umową.

2. Jednolita Rada ocenia i wydaje zalecenie skierowane do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące uznania i wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego wobec instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, która posiada:

- a) co najmniej jedną unijną jednostkę zależną mającą siedzibę w co najmniej jednym uczestniczącym państwie członkowskim; lub
- b) aktywa, prawa lub zobowiązania zlokalizowane w co najmniej jednym uczestniczącym państwie członkowskim lub podlegające prawu uczestniczących państw członkowskich.

Jednolita Rada dokonuje oceny, po konsultacji z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, jeżeli na mocy art. 89 dyrektywy 2014/59/UE ustanowiono europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji — z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich.

W ocenie w należyty sposób uwzględnia się interesy poszczególnych uczestniczących państw członkowskich, w których działa instytucja z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego, a w szczególności potencjalne skutki uznania i wykonania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim na pozostałe elementy składowe grupy i stabilność finansową w tych państwach członkowskich.

3. Jednolita Rada zaleca nieuznanie lub niewykonanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w ust. 1, jeżeli uzna, że:

- a) restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim miałyby negatywny wpływ na stabilność finansową w uczestniczącym państwie członkowskim;
- b) wierzyciele, w tym w szczególności deponenci znajdujący się w uczestniczącym państwie członkowskim lub których należności są płatne w uczestniczącym państwie członkowskim, nie byłoby traktowani tak samo, jak mający podobne prawa wierzyciele i deponenci z państwa trzeciego w ramach krajowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim;
- c) uznanie lub wykonanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim miałyby istotne skutki fiskalne dla danego uczestniczącego państwa członkowskiego; lub
- d) skutki takiego uznania lub wykonania byłyby sprzeczne z prawem krajowym uczestniczącego państwa członkowskiego.

4. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wdrażają zalecenie Jednolitej Rady i zwracają się o uznanie lub wykonanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na swoich odpowiednich terytoriach, lub wyjaśniają w uzasadnionych oświadczeniach skierowanych do Jednolitej Rady, dlaczego nie mogą wdrożyć jej zalecenia.

5. Wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów z państwa trzeciego, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują, w stosownych przypadkach, uprawnienia przyznane im na mocy przepisów, o których mowa w art. 94 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE.

ROZDZIAŁ 5

Uprawnienia dochodzeniowe

Artykuł 34

Wnioski o przekazanie informacji

1. Do celów wykonywania swoich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada może, poprzez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub bezpośrednio, po poinformowaniu ich, w pełni wykorzystując wszystkie informacje dostępne EBC lub właściwym organom krajowym, zażądać od następujących osób prawnych lub fizycznych przekazania wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia:

- a) podmiotów, o których mowa w art. 2;
- b) pracowników podmiotów, o których mowa w art. 2;
- c) stron trzecich, którym podmioty, o których mowa w art. 2, zleciły wykonywanie określonych funkcji lub działań.

2. Podmioty oraz osoby, o których mowa w ust. 1, przekazują informacje wymagane na mocy tego ustępu. Wymogi dotyczące tajemnicy służbowej nie zwalniają tych podmiotów i osób z obowiązku przekazania tych informacji. Przekazanie wymaganych informacji nie uznaje się za naruszenie wymogów dotyczących tajemnicy służbowej.

3. Jeśli Jednolita Rada otrzymuje informacje bezpośrednio od wspomnianych podmiotów i osób, udostępnia je odpowiedni krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Jednolita Rada może, także w sposób ciągły, uzyskiwać wszelkie informacje niezbędne do wykonywania jej funkcji na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności informacje na temat kapitału, płynności, aktywów i zobowiązań, dotyczące dowolnej instytucji podlegającej jej uprawnieniom w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Jednolita Rada, EBC, właściwe organy krajowe i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą sporządzić protokoły ustaleń określające procedurę wymiany informacji. Wymiany informacji między Jednolitą Radą, EBC, właściwymi organami krajowymi i krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za naruszenie wymogów dotyczących tajemnicy służbowej.

6. Właściwe organy krajowe, w stosownych przypadkach EBC, i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracują z Jednolitą Radą w celu sprawdzenia, czy niektóre lub wszystkie wymagane informacje są już dostępne. Jeśli takie informacje są dostępne, właściwe organy krajowe, w stosownych przypadkach EBC, lub krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują te informacje Jednolitej Radzie.

Artykuł 35

Dochodzenia ogólne

1. Do celów wykonywania swoich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem wszelkich innych warunków określonych w odpowiednich przepisach prawa Unii, Jednolita Rada może — poprzez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub bezpośrednio, po poinformowaniu ich — prowadzić wszelkie niezbędne dochodzenia wobec dowolnych osób prawnych lub fizycznych, o których mowa w art. 34 ust. 1, mających siedzibę lub zlokalizowanych w uczestniczącym państwie członkowskim.

W tym celu Jednolita Rada może:

- a) żądać przedłożenia dokumentów;
- b) badać księgi i rejestry dowolnych osób prawnych lub fizycznych, o których mowa w art. 34 ust. 1, oraz pobierać kopie lub wyciągi z takich ksiąg i rejestrów;
- c) uzyskiwać wyjaśnienia w formie pisemnej lub ustnej od dowolnej z osób prawnych lub fizycznych, o których mowa w art. 34 ust. 1, lub od przedstawicieli bądź pracowników tych osób;
- d) przesłuchiwać każdą inną osobę fizyczną lub prawną, która wyrazi zgodę na przesłuchanie, w celu gromadzenia informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia.

2. Osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w art. 34 ust. 1, podlegają dochodzeniom wszczynanym na podstawie decyzji Jednolitej Rady.

W przypadku gdy dana osoba utrudnia prowadzenie dochodzenia, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym zlokalizowane są odnośne lokale, udzielają, zgodnie z prawem krajowym, niezbędnej pomocy obejmującej ułatwienie Jednolitej Radzie dostępu do lokali przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, o których mowa w art. 34 ust. 1, aby umożliwić wykonanie tych praw.

Artykuł 36

Kontrole na miejscu

1. Do celów wykonywania swoich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem innych warunków określonych w odpowiednich przepisach prawa Unii, Jednolita Rada może, zgodnie z art. 37 i pod warunkiem uprzedniego powiadomienia zainteresowanych krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zainteresowanych odpowiednich właściwych organów krajowych, a także w stosownych przypadkach we współpracy z nimi, prowadzić wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w lokalach przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, o których mowa w art. 34 ust. 1. W przypadku gdy wymaga tego właściwe prowadzenie i skuteczność kontroli, Jednolita Rada może przeprowadzać kontrole na miejscu bez uprzedniego poinformowania wspomnianych osób prawnych.

2. Urzędnicy Jednolitej Rady i inne osoby upoważnione przez nią do prowadzenia kontroli na miejscu mogą wkraczać do lokali przedsiębiorstwa i na teren osób prawnych, których dotyczy decyzja w sprawie dochodzenia przyjęta przez Jednolitą Radę na podstawie art. 35 ust. 2, i mają wszystkie uprawnienia określone w art. 35 ust. 1.

3. Osoby prawne, o których mowa w art. 34 ust. 1, podlegają kontrolom na miejscu na podstawie decyzji Jednolitej Rady.

4. Urzędnicy krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich, w których ma być prowadzona kontrola, oraz inne osoby towarzyszące upoważnione lub mianowane przez te organy, pod nadzorem i koordynacją Jednolitej Rady, aktywnie pomagają urzędnikom Jednolitej Rady i innym upoważnionym przez nią osobom. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2. Urzędnicy krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanych uczestniczących państw członkowskich oraz inne osoby towarzyszące upoważnione lub mianowane przez te organy również mają prawo uczestniczyć w kontrolach na miejscu.

5. W przypadku gdy urzędnicy Jednolitej Rady i inne osoby towarzyszące upoważnione lub mianowane przez nią stwierdzą, że dana osoba sprzeciwia się kontroli zarządzonej na podstawie ust. 1, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanych uczestniczących państw członkowskich udzielają im niezbędnej pomocy zgodnie z prawem krajowym. W zakresie niezbędnym do celów kontroli pomoc ta obejmuje opieczętownienie wszelkich lokali przedsiębiorstwa oraz ksiąg lub rejestrów. W przypadku gdy zainteresowane krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dysponują takimi uprawnieniami, wykonują one swoje uprawnienia, aby zwrócić się o niezbędną pomoc do innych organów krajowych.

Artykuł 37

Zezwolenie ze strony organu sądowego

1. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w art. 36 ust. 1 i 2 lub pomoc przewidziana w art. 36 ust. 5 wymagają zezwolenia ze strony organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o takie zezwolenie.

2. W przypadku gdy wystąpiono o zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Jednolitej Rady jest autentyczna i czy — uwzględniając przedmiot kontroli — przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne. Kontrolując proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ sądowy może zwrócić się do Jednolitej Rady o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące powodów, dla których Jednolita Rada podejrzewa, że nastąpiło naruszenie decyzji, o których mowa w art. 29, dotyczące powagi podejrzanego naruszenia oraz sposobu, w jaki uczestniczy w nim osoba podlegająca środkom przymusu. Krajowy organ sądowy nie bada jednak konieczności kontroli ani nie żąda przekazania informacji zawartych w dokumentacji posiadanej przez Jednolitą Radę. Zgodność z prawem decyzji Jednolitej Rady podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości.

ROZDZIAŁ 6

Kary

Artykuł 38

Grzywny

1. W przypadku gdy Jednolita Rada stwierdzi, że podmiot, o którym mowa w art. 2, celowo lub przez zaniedbanie popełnił jedno z naruszeń wymienionych w ust. 2, Jednolita Rada podejmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 3.

Naruszenie popełnione przez taki podmiot uznaje się za popełnione celowo, jeśli istnieją obiektywne czynniki świadczące o tym, że podmiot lub jego organ zarządzający lub kadra kierownicza wyższego szczebla działali umyślnie w celu popełnienia naruszenia.

2. Na podmioty, o których mowa w art. 2, nakłada się grzywny za następujące naruszenia:

- a) gdy nie przedstawiają one informacji, których zażądano zgodnie z art. 34;
- b) gdy nie poddają się one dochodzeniu ogólnemu zgodnie z art. 35 lub kontroli na miejscu zgodnie z art. 36;
- c) gdy nie stosują się one do decyzji skierowanej do nich przez Jednolitą Radę na podstawie art. 29.

3. Podstawową kwotę grzywny, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowi odsetek całkowitych rocznych obrotów netto obejmujących dochód brutto składający się z należnych odsetek i podobnych dochodów, dochodu z akcji i innych papierów wartościowych o zmiennej lub stałej stopie zwrotu, a także prowizji lub opłat należnych podmiotowi zgodnie z art. 316 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w poprzedzającym roku obrotowym lub, w państwach członkowskich, w których walutą nie jest euro — odpowiednia wartość w walucie krajowej w dniu 19 sierpnia 2014 r., i jest ona zawarta w następujących granicach:

- a) w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), kwota podstawowa wynosi co najmniej 0,05 %, ale nie przekracza 0,15 %;
- b) w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 2 lit. c), kwota podstawowa wynosi co najmniej 0,25 %, ale nie przekracza 0,5 %.

Aby podjąć decyzję, czy podstawowa kwota grzywny powinna zostać ustalona na dolnej, środkowej czy górnej granicy, o której mowa w akapicie pierwszym, Jednolita Rada uwzględni roczny obrót danego podmiotu w poprzedzającym roku obrotowym. Podstawowa kwota znajduje się w dolnej części przedziału dla podmiotów, których roczny obrót nie przekracza 1 000 000 000 EUR; w środkowej części przedziału dla podmiotów, których obrót wynosi od 1 000 000 000 EUR do 5 000 000 000 EUR; w górnej części przedziału dla podmiotów, których roczny obrót przekracza 5 000 000 000 EUR.

4. Podstawowe kwoty, o których mowa w ust. 3, są w razie potrzeby dostosowywane poprzez uwzględnienie czynników obciążających lub łagodzących, o których mowa w ust. 5 i 6, zgodnie z odpowiednimi współczynnikami, o których mowa w ust. 9.

Odpowiednie współczynniki łagodzące stosowane są pojedynczo do kwoty podstawowej. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik łagodzący, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika łagodzącego jest odliczana od kwoty podstawowej.

Odpowiednie współczynniki obciążające stosowane są pojedynczo do kwoty podstawowej. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik obciążający, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika obciążającego jest doliczana do kwoty podstawowej.

5. Do grzywien, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie następujące czynniki obciążające:

- a) naruszenie zostało popełnione umyślnie;
- b) naruszenie zostało popełnione wielokrotnie;

- c) naruszenie było popełniane przez okres dłuższy niż trzy miesiące;
 - d) naruszenie ujawniło systemowe słabości w organizacji podmiotu, w szczególności w zakresie jego procedur, systemów zarządzania lub środków kontroli wewnętrznej;
 - e) od momentu stwierdzenia naruszenia nie podjęto żadnych działań naprawczych;
 - f) kadra kierownicza wyższego szczebla danego podmiotu nie współpracowała z Jednolitą Radą podczas prowadzenia przez nią dochodzenia.
6. Do grzywien, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie następujące czynniki łagodzące:
- a) naruszenie było popełniane przez okres krótszy niż 10 dni roboczych;
 - b) kadra kierownicza wyższego szczebla danego podmiotu może wykazać, że podjęła wszystkie środki konieczne, aby zapobiec naruszeniu;
 - c) podmiot w sposób szybki, skuteczny i pełny powiadomił Jednolitą Radę o naruszeniu;
 - d) podmiot dobrowolnie podjął działania zapewniające, by w przyszłości nie dochodziło do podobnych naruszeń.
7. Niezależnie od ust. 2–6 zastosowane grzywny nie mogą przekroczyć 1 % rocznego obrotu danego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w poprzedzającym roku obrotowym.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy podmiot w sposób bezpośredni lub pośredni skorzystał finansowo z takiego naruszenia i możliwe jest określenie wysokości osiągniętych zysków lub strat unikniętych wskutek naruszenia, grzywna jest co najmniej równa uzyskanym korzyściom finansowym.

Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony podmiotu, o którym mowa w ust. 1, stanowi więcej niż jedno naruszenie wymienione w ust. 2, zastosowanie ma jedynie wyższa z tych grzywien, obliczana zgodnie z niniejszym artykułem i dotycząca jednego z tych naruszeń.

8. W przypadkach nieobjętych ust. 2 Jednolita Rada może zalecić krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęcie działań w celu zapewnienia nałożenia odpowiednich kar zgodnie z art. 110–114 dyrektywy 2014/59/UE oraz zgodnie z wszelkimi odnośnymi krajowymi przepisami prawnymi.

9. Obliczając wysokość grzywien, Jednolita Rada stosuje następujące współczynniki korygujące związane z czynnikami obciążającymi:

- a) jeżeli naruszenie popełniono wielokrotnie, w odniesieniu do każdego powtórzenia naruszenia stosuje się dodatkowy współczynnik równy 1,1;
- b) jeżeli naruszenie popełniano przez okres dłuższy niż trzy miesiące, stosuje się współczynnik równy 1,5;
- c) jeżeli naruszenie ujawniło systemowe słabości w organizacji podmiotu, w szczególności w zakresie jego procedur, systemów zarządzania lub środków kontroli wewnętrznej, stosuje się współczynnik równy 2,2;
- d) jeżeli naruszenia dopuszczono się umyślnie, stosuje się współczynnik równy 2;
- e) jeżeli od momentu stwierdzenia naruszenia nie podjęto żadnych działań naprawczych, stosuje się współczynnik równy 1,7;
- f) jeżeli kadra kierownicza wyższego szczebla danego podmiotu nie współpracowała z Jednolitą Radą podczas prowadzenia przez Jednolitą Radę dochodzeń, stosuje się współczynnik równy 1,5.

Obliczając wysokość grzywien, Jednolita Rada stosuje następujące współczynniki korygujące związane z czynnikami łagodzącymi:

- a) jeżeli naruszenie popełniano przez okres krótszy niż 10 dni roboczych, stosuje się współczynnik równy 0,9;
- b) jeżeli kadra kierownicza wyższego szczebla danego podmiotu może wykazać, że podjęła wszystkie środki konieczne, aby zapobiec naruszeniu, stosuje się współczynnik równy 0,7;
- c) jeżeli podmiot w sposób szybki, skuteczny i pełny powiadomił Jednolitą Radę o naruszeniu, stosuje się współczynnik równy 0,4;
- d) jeżeli podmiot dobrowolnie podjął działania zapewniające, by w przyszłości nie doszło do podobnego naruszenia, stosuje się współczynnik równy 0,6.

*Artykuł 39***Okresowe kary pieniężne**

1. Jednolita Rada, w drodze decyzji, nakłada okresową karę pieniężną na podmiot, o którym mowa w art. 2, aby skłonić:
 - a) ten podmiot do zastosowania się do decyzji przyjętej zgodnie z art. 34;
 - b) osobę, o której mowa w art. 34 ust. 1, do przedstawienia pełnych informacji, których zażądano decyzją przyjętą na podstawie tego artykułu;
 - c) osobę, o której mowa w art. 35 ust. 1, do poddania się dochodzeniu, w szczególności do okazania pełnych rejestrów, danych, procedur lub wszelkich innych żądanych materiałów oraz do uzupełnienia i sprostowania innych informacji przekazanych w ramach dochodzenia wszczętego decyzją przyjętą na podstawie tego artykułu;
 - d) osobę, o której mowa w art. 36 ust. 1, do poddania się kontroli na miejscu zarządzanej decyzją przyjętą na podstawie tego artykułu.
2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną wymierza się w stawkach dziennych, dopóki podmiot, o którym mowa w art. 2, lub zainteresowana osoba nie zastosują się do odpowiednich decyzji, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d) niniejszego artykułu.
3. Niezależnie od przepisów ust. 2 wysokość okresowej kary pieniężnej wynosi 0,1 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym. Okresowa kara pieniężna jest obliczana od daty określonej w decyzji nakładającej okresową karę pieniężną.
4. Okresową karę pieniężną można nałożyć na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od powiadomienia o decyzji Jednolitej Rady.

*Artykuł 40***Wysłuchanie osób, których dotyczy postępowanie**

1. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji w sprawie nałożenia grzywny lub okresowej kary pieniężnej na mocy art. 38 lub 39 Jednolita Rada zapewnia osobom fizycznym lub prawnym, których dotyczy postępowanie, możliwość przedstawienia ich stanowiska odnośnie do ustaleń Jednolitej Rady. Podstawę decyzji Jednolitej Rady mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby fizyczne lub prawne, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić uwagi.
2. W toku postępowania w pełni przestrzega się prawa osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy postępowanie, do obrony. Podmioty te mają prawo dostępu do gromadzonych przez Jednolitą Radę akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych ani wewnętrznych dokumentów przygotowawczych Jednolitej Rady.

*Artykuł 41***Powiadamianie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przydzielanie**

1. Jednolita Rada publikuje decyzje o nałożeniu kar, o których mowa w art. 38 ust. 1 i art. 39 ust. 1, chyba że ujawnienie takich informacji mogłoby stanowić zagrożenie dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu. Publikacja odbywa się przy zachowaniu anonimowości w dowolnej z poniższych okoliczności:
 - a) gdy publikowane informacje zawierają dane osobowe, a w wyniku wcześniejszej obowiązkowej oceny zostanie uznane, że opublikowanie tych danych osobowych jest środkiem nieproporcjonalnym;
 - b) gdy opublikowanie tych informacji stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagroziłoby prowadzonemu dochodzeniu;
 - c) gdy opublikowanie tych informacji wyrządziłoby, o ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę zaangażowanym osobom fizycznym lub prawnym.

Ewentualnie, w takich przypadkach publikację odnośnych danych można odroczyć o rozsądny okres, jeżeli można przewidzieć, że przyczyny publikacji z zachowaniem anonimowości ustaną w tym okresie.

Jednolita Rada informuje EUNB o wszelkich grzywnach i okresowych karach pieniężnych, które nałożyła na mocy art. 38 i 39, oraz o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.

2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 38 i 39 mają charakter administracyjny.
3. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 38 i 39 podlegają egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne jest regulowane mającymi zastosowanie przepisami proceduralnymi obowiązującymi w uczestniczącym państwie członkowskim, na terytorium którego ma ono miejsce. Decyzji nadawana jest klauzula wykonalności bez żadnych formalności innych niż weryfikacja jej autentyczności przez organ wyznaczony w tym celu przez rząd każdego uczestniczącego państwa członkowskiego, który o wyznaczonym organie powiadamia Jednolitą Radę i Trybunał Sprawiedliwości.

Po dopełnieniu tych formalności na wniosek zainteresowanej strony może ona przystąpić do egzekucji zgodnie z prawem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do organu właściwego w tym zakresie.

Postępowanie egzekucyjne może być zawieszono wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Jednakże do sprawdzania prawidłowości czynności egzekucyjnych właściwe są sądy zainteresowanego uczestniczącego państwa członkowskiego.

4. Kwoty uzyskane z grzywien i okresowych kar pieniężnych przydziela się na rzecz funduszu.

CZĘŚĆ III

RAMY INSTYTUCJONALNE

TYTUŁ I

JEDNOLITA RADA DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Artykuł 42

Status prawny

1. Niniejszym ustanawia się Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”). Jednolita Rada jest agencją Unii o określonej strukturze odpowiadającej jej zadaniom. Posiada ona osobowość prawną.
2. W każdym z państw członkowskich Jednolita Rada posiada zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznanym na mocy prawa krajowego osobom prawnym. Jednolita Rada może w szczególności nabywać lub zbywać ruchomości i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. Jednolitą Radę reprezentuje jej przewodniczący.

Artykuł 43

Skład

1. W skład Jednolitej Rady wchodzi:
 - a) przewodniczący powoływany zgodnie z art. 56;
 - b) czterech dodatkowych członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i powoływanych zgodnie z art. 56;
 - c) członek mianowany przez każde uczestniczące państwo członkowskie, reprezentujący swoje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Każdy członek, w tym przewodniczący, ma jeden głos.
3. Komisja i EBC wyznaczają po jednym przedstawicielu z prawem uczestnictwa w sesjach wykonawczych i sesjach plenarnych w charakterze stałego obserwatora.

Przedstawiciele Komisji i EBC mają prawo uczestniczyć w debatach i prawo dostępu do wszystkich dokumentów.

4. Jeżeli w danym uczestniczącym państwie członkowskim jest więcej niż jeden krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prawo uczestnictwa w charakterze obserwatora bez prawa głosu przysługuje drugiemu przedstawicielowi.
5. Struktura administracyjna i struktura zarządzania Jednolitej Rady obejmują:
 - a) sesję plenarną Jednolitej Rady, która wykonuje zadania określone w art. 50;
 - b) sesję wykonawczą Jednolitej Rady, która wykonuje zadania określone w art. 54;
 - c) przewodniczącego, który wykonuje zadania określone w art. 56;
 - d) sekretariat, który zapewnia wsparcie administracyjne i techniczne niezbędne do wykonywania wszystkich zadań powierzonych Jednolitej Radzie.

Artykuł 44

Zgodność z prawem Unii

Jednolita Rada działa zgodnie z prawem Unii, w szczególności z decyzjami Rady i Komisji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 45

Odpowiedzialność

1. Jednolita Rada odpowiada przed Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją za wykonanie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ust. 2–8.
2. Jednolita Rada przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, parlamentom narodowym uczestniczących państw członkowskich zgodnie z art. 46, Radzie, Komisji i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu roczne sprawozdanie z wykonania zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy służbowej sprawozdanie to publikowane jest na stronie internetowej Jednolitej Rady.
3. Przewodniczący przedstawia to sprawozdanie publicznie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego przewodniczący uczestniczy w wysłuchaniu w sprawie wykonania przez Jednolitą Radę zadań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego. Wysłuchanie odbywa się co najmniej raz w roku.
5. Na wniosek Rady przewodniczący może zostać przez nią wysłuchany w sprawie wykonania przez Jednolitą Radę zadań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Jednolita Rada odpowiada w formie ustnej lub pisemnej na pytania skierowane do niej przez Parlament Europejski lub Radę, zgodnie z własnymi procedurami, a w każdym razie w ciągu pięciu tygodni od otrzymania danego pytania.
7. Na wniosek przewodniczący prowadzi poufne dyskusje przy drzwiach zamkniętych z przewodniczącym i wiceprzewodniczącymi właściwej komisji Parlamentu Europejskiego, jeżeli takie dyskusje są wymagane w ramach wykonywania uprawnień Parlamentu Europejskiego na mocy TFUE. Parlament Europejski i Jednolita Rada zawierają porozumienie dotyczące szczegółowych warunków organizacji takich dyskusji, mając na celu zapewnienie pełnej poufności zgodnie z wymogami dotyczącymi tajemnicy służbowej nałożonymi na Jednolitą Radę na mocy niniejszego rozporządzenia, oraz kiedy Jednolita Rada prowadzi czynności jako krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy stosownego prawa Unii.
8. Podczas wszelkich dochodzeń prowadzonych przez Parlament Europejski Jednolita Rada współpracuje z Parlamentem Europejskim, z zastrzeżeniem TFUE i rozporządzeń, o których mowa w jego art. 226. W ciągu sześciu miesięcy od mianowania przewodniczącego Jednolita Rada i Parlament Europejski zawierają odpowiednie ustalenia dotyczące praktycznych warunków egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem

zadań powierzonych Jednolitej Radzie niniejszym rozporządzeniem. Z zastrzeżeniem uprawnień Parlamentu Europejskiego na mocy art. 226 TFUE, ustalenia te obejmują między innymi dostęp do informacji, w tym również zasady przetwarzania i ochrony informacji niejawnych lub poufnych, współpracę podczas wysłuchań, zgodnie z art. 45 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, poufne dyskusje, sprawozdania, udzielanie odpowiedzi na pytania, dochodzenia oraz informacje o procedurze wyboru przewodniczącego, wiceprzewodniczącego oraz czterech członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 46

Parlamenty narodowe

1. Ze względu na szczególne zadania powierzone Jednolitej Radzie niniejszym rozporządzeniem parlamenty narodowe uczestniczących państw członkowskich za pomocą swych własnych procedur mogą zwrócić się do Jednolitej Rady o odpowiedź, a Jednolita Rada jest zobowiązana odpowiedzieć na piśmie na wszelkie uwagi lub pytania przedkładane jej przez parlamenty narodowe w odniesieniu do funkcji pełnionych przez nią na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Przedkładając sprawozdanie przewidziane w art. 45 ust. 2, Jednolita Rada przedkłada je jednocześnie bezpośrednio parlamentom narodowym uczestniczących państw członkowskich. Parlamenty narodowe mogą kierować do Jednolitej Rady uzasadnione uwagi na temat tego sprawozdania. Jednolita Rada odpowiada w formie ustnej lub pisemnej na wszelkie uwagi lub pytania skierowane do niej przez parlamenty narodowe uczestniczących państw członkowskich, zgodnie z własnymi procedurami.
3. Parlament narodowy uczestniczącego państwa członkowskiego może zaprosić przewodniczącego do udziału w wymianie poglądów w związku z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podmiotów, o których mowa w art. 2, w tym państwie członkowskim, wraz z przedstawicielem krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przewodniczący ma obowiązek ustosunkować się do takiego zaproszenia.
4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec parlamentów narodowych, zgodnie z prawem krajowym, za wykonywanie zadań niepowierzonych Jednolitej Radzie, Radzie ani Komisji niniejszym rozporządzeniem oraz za wykonywanie czynności realizowanych przez nie zgodnie z art. 7 ust. 3.

Artykuł 47

Niezależność

1. Wykonując zadania powierzone im na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działają niezależnie i w interesie ogólnym.
 2. Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), wykonują swoje zadania zgodnie z decyzjami Jednolitej Rady, Rady i Komisji. Działają oni niezależnie i obiektywnie w interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, rządu żadnego z państw członkowskich lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego ani nie przyjmują takich instrukcji.
- Podczas obrad i w ramach procesu podejmowania decyzji na forum Jednolitej Rady wyrażają oni swoje własne poglądy i głosują niezależnie.
3. Państwa członkowskie, instytucje lub organy Unii ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie podejmują prób wywierania wpływu na przewodniczącego, wiceprzewodniczącego lub członków Jednolitej Rady.
 4. Zgodnie z regulaminem pracowniczym urzędników, określonym rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾ („regulamin pracowniczy”), o którym mowa w art. 87 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, po zakończeniu pełnienia swych funkcji przewodniczący, wiceprzewodniczący oraz członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, są nadal zobowiązani do zachowania uczciwości i rozważli w odniesieniu do przyjmowania pewnych stanowisk lub korzyści.

Artykuł 48

Siedziba

Siedzibą Jednolitej Rady jest Bruksela w Belgii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

TYTUŁ II

SESJA PLENARNA JEDNOLITEJ RADY

Artykuł 49

Uczestnictwo w sesjach plenarnych

Wszyscy członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1, uczestniczą w jej sesjach plenarnych.

Artykuł 50

Zadania

1. Jednolita Rada na sesji plenarnej:
 - a) przyjmuje, do dnia 30 listopada każdego roku, roczny program prac Jednolitej Rady na kolejny rok, w oparciu o projekt przedstawiony przez przewodniczącego, i przekazuje ten program do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i EBC;
 - b) przyjmuje i monitoruje roczny budżet Jednolitej Rady zgodnie z art. 61 ust. 2, zatwierdza ostateczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady oraz udziela przewodniczącemu absolutorium zgodnie z art. 63 ust. 4 i 8;
 - c) z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w ust. 2 — decyduje o wykorzystaniu funduszu, jeżeli w związku z tym konkretnym działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagane jest wsparcie z funduszu przekraczające próg 5 000 000 000 EUR, dla którego wskaźnik wsparcia płynnościowego wynosi 0,5;
 - d) jeżeli zakumulowane środki netto wykorzystane w ramach funduszu w ciągu ostatnich 12 miesięcy osiągną próg 5 000 000 000 EUR — ocenia zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zwłaszcza wykorzystanie funduszu, oraz opracowuje wytyczne, do których będzie się stosować sesja wykonawcza w kolejnych decyzjach w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności, w stosownych przypadkach z rozróżnieniem między płynnością i innymi formami wsparcia;
 - e) podejmuje decyzje w sprawie konieczności pobrania nadzwyczajnych składek *ex post* zgodnie z art. 71, w sprawie dobrowolnych wzajemnych pożyczek między mechanizmami finansowania zgodnie z art. 72, w sprawie alternatywnych sposobów finansowania zgodnie z art. 73 i 74 oraz w sprawie uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 78, w związku ze wsparciem z funduszu ponad próg, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu;
 - f) podejmuje decyzje w sprawie inwestycji zgodnie z art. 75;
 - g) przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności dotyczące działań Jednolitej Rady, o którym mowa w art. 45 i w którym przedstawia się szczegółowe wyjaśnienia na temat wykonania budżetu;
 - h) przyjmuje zasady finansowe mające zastosowanie do Jednolitej Rady zgodnie z art. 64;
 - i) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, odpowiednią w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane;
 - j) przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów w odniesieniu do swych członków oraz zarządzania takimi konfliktami;
 - k) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny oraz regulamin wewnętrzny Jednolitej Rady na sesji wykonawczej;
 - l) zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu wykonuje — w odniesieniu do pracowników Jednolitej Rady — uprawnienia powierzone na mocy regulaminu pracowniczego organowi powołującemu oraz uprawnienia, które organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę („uprawnienia organu powołującego”) powierzono na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, określonych rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 („warunki zatrudnienia”);
 - m) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego;
 - n) mianuje księgowego, z zastrzeżeniem regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, który jest funkcjonalnie niezależny w pełnieniu swych obowiązków;

- o) zapewnia odpowiednie działania następcze w stosunku do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań i ocen z kontroli wewnętrznych lub zewnętrznych, jak również z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
 - p) podejmuje wszystkie decyzje w sprawie utworzenia struktur wewnętrznych Jednolitej Rady oraz, w razie potrzeby, ich modyfikacji;
 - q) zatwierdza ramy, o których mowa w art. 31 ust. 1, aby poczynić praktyczne ustalenia dotyczące współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Podejmując decyzje, w trakcie sesji plenarnej, Jednolita Rada działa zgodnie z celami określonymi w art. 6 i 14.

Do celów określonych w ust. 1 lit. c) program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowany przez sesję wykonawczą uznaje się za przyjęty, chyba że w ciągu trzech godzin od przedłożenia projektu przez sesję wykonawczą na sesji plenarnej co najmniej jeden członek sesji plenarnej zwoła posiedzenie sesji plenarnej. W tym ostatnim przypadku decyzję w sprawie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje sesja plenarna.

3. Jednolita Rada na sesji plenarnej przyjmuje, zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia, dotyczącą przekazania odpowiednich uprawnień organu powołującego przewodniczącemu oraz ustanowienia warunków, na jakich to przekazanie uprawnień można zawiesić. Przewodniczący jest upoważniony do dalszego przekazania tych uprawnień.

W wyjątkowych okolicznościach, Jednolita Rada na sesji plenarnej może w drodze decyzji tymczasowo zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego przewodniczącemu oraz wszelkich uprawnień dalej przez niego przekazanych i wykonywać je sama lub przekazać je jednemu ze swych członków lub pracownikowi innemu niż przewodniczący.

Artykuł 51

Posiedzenie sesji plenarnej Jednolitej Rady

1. Przewodniczący zwołuje posiedzenia sesji plenarnej Jednolitej Rady i przewodniczy im, zgodnie z art. 56 ust. 2 lit. a).
2. Jednolita Rada na sesji plenarnej odbywa co najmniej dwa posiedzenia zwykłe w roku. Ponadto zbiera się ona z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej swych członków. Przedstawiciel Komisji może zwrócić się do przewodniczącego o zwołanie posiedzenia Jednolitej Rady w trybie sesji plenarnej. Przewodniczący przedstawia pisemne uzasadnienie, jeżeli nie zwoła posiedzenia w odpowiednim czasie.
3. W stosownych przypadkach Jednolita Rada może zapraszać obserwatorów, poza obserwatorami, o których mowa w art. 43 ust. 3, do doraźnego uczestnictwa w posiedzeniach sesji plenarnej, w tym również przedstawiciela EUNB.
4. Jednolita Rada zapewnia sekretariat sesji plenarnej Jednolitej Rady.

Artykuł 52

Przepisy ogólne dotyczące procesu podejmowania decyzji

1. Jednolita Rada na sesji plenarnej podejmuje decyzje zwykłą większością głosów swych członków, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inaczej. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 decyzje, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. c) i d), oraz decyzje dotyczące uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 78, ograniczone do wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach funduszu, podejmuje się zwykłą większością głosów członków Jednolitej Rady reprezentujących co najmniej 30 % wysokości składek. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu decyzje, o których mowa w art. 50 ust. 1 i które wiążą się z pobieraniem składek *ex post* zgodnie z art. 71, w sprawie dobrowolnych wzajemnych pożyczek między mechanizmami finansowania zgodnie z art. 72, alternatywnych sposobów finansowania zgodnie z art. 73 i 74, a także w sprawie uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 78, przewyższające wykorzystanie środków finansowych dostępnych w ramach funduszu, podejmuje się większością dwóch trzecich głosów członków Jednolitej Rady reprezentujących co najmniej 50 % wysokości składek w ciągu ośmioletniego okresu przejściowego do czasu, kiedy fundusz zostanie całkowicie uwspólniony, a po tym okresie — większością dwóch trzecich głosów członków Jednolitej Rady reprezentujących co najmniej 30 % wysokości składek. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.

4. Jednolita Rada przyjmuje i podaje do publicznej wiadomości swój regulamin wewnętrzny. W regulaminie tym wprowadza się bardziej szczegółowe ustalenia dotyczące głosowania, w szczególności odnoszące się do okoliczności, w których członek może działać w imieniu innego członka, oraz obejmujące, w stosownych przypadkach, zasady regulujące kworum.

TYTUŁ III

SESJA WYKONAWCZA JEDNOLITEJ RADY

Artykuł 53

Uczestnictwo w sesjach wykonawczych

1. Podczas sesji wykonawczej w skład Jednolitej Rady wchodzi przewodniczący i czterech członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b). Jednolita Rada zbiera się na sesji wykonawczej tak często, jak to konieczne.

Posiedzenia Jednolitej Rady na sesji wykonawczej zwołuje przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek któregoś z jej członków i on również przewodniczy tym posiedzeniom.

W stosownych przypadkach Jednolita Rada może zaprosić na sesję wykonawczą obserwatorów innych niż obserwatorzy, o których mowa w art. 43 ust. 3, w tym również przedstawiciela EUNB, a także zaprasza do udziału w swoich posiedzeniach krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, jeżeli obrady dotyczą grupy posiadającej jednostki zależne lub istotne oddziały w tych nieuczestniczących państwach członkowskich. Takie uczestnictwo w posiedzeniach ma charakter doraźny.

2. Zgodnie z ust. 3 i 4 członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. c), uczestniczą w sesjach wykonawczych Jednolitej Rady.

3. W przypadku gdy obrady dotyczą podmiotu, o którym mowa w art. 2, lub grupy podmiotów mających siedzibę wyłącznie w jednym uczestniczącym państwie członkowskim, członek mianowany przez to państwo członkowskie również uczestniczy w obradach i w procesie podejmowania decyzji, a zastosowanie mają przepisy określone w art. 55 ust. 1.

4. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, członek mianowany przez państwo członkowskie, w którym znajduje się grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także członkowie mianowani przez państwa członkowskie, w których mają siedziby jednostka zależna lub podmiot objęte nadzorem skonsolidowanym, również uczestniczą w procesie podejmowania decyzji, a zastosowanie mają przepisy określone w art. 55 ust. 2.

5. Członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a) i b), zapewniają, by decyzje w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania funduszu, były — na sesjach wykonawczych Jednolitej Rady w różnym składzie — spójne, odpowiednie i proporcjonalne.

Artykuł 54

Zadania

1. Jednolita Rada na sesji wykonawczej:

a) przygotowuje wszystkie decyzje, które Jednolita Rada ma przyjąć na sesji plenarnej;

b) podejmuje wszystkie decyzje dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inaczej.

2. Wykonując swoje obowiązki na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, Jednolita Rada:
 - a) przygotowuje, ocenia i zatwierdza plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz dla podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki dotyczące stosowania tych ustępów, zgodnie z art. 8, 10 i 11;
 - b) stosuje uproszczone obowiązki do niektórych podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki dotyczące stosowania tych ustępów, zgodnie z art. 11;
 - c) określa minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, których zgodnie z art. 12 muszą przez cały czas przestrzegać podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki dotyczące stosowania tych ustępów;
 - d) przedstawia Komisji, możliwie jak najwcześniej, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 wraz z wszystkimi istotnymi informacjami umożliwiającymi Komisji w odpowiednim czasie ocenę i podjęcie decyzji lub — w stosownych przypadkach — zaproponowanie decyzji Radzie, na podstawie art. 18 ust. 7;
 - e) podejmuje decyzje w sprawie części II budżetu Jednolitej Rady dotyczącej funduszu, zgodnie z art. 60.
3. W razie potrzeby, w pilnych przypadkach, Jednolita Rada na sesji wykonawczej może podejmować niektóre decyzje tymczasowe w imieniu Jednolitej Rady na sesji plenarnej, w szczególności w sprawach administracji i zarządzania, w tym w sprawach budżetowych.
4. Jednolita Rada na swej sesji wykonawczej informuje Jednolitą Radę na sesji plenarnej o decyzjach, jakie podejmuje w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 55

Podejmowanie decyzji

1. W przypadku gdy obrady dotyczą indywidualnego podmiotu lub grupy mających siedzibę wyłącznie w jednym uczestniczącym państwie członkowskim, jeżeli wszyscy członkowie, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 3, nie są w stanie dojść do wspólnego porozumienia w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, przewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), podejmują decyzję zwykłą większością głosów.
2. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, jeżeli wszyscy członkowie, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 4, nie są w stanie dojść do wspólnego porozumienia w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, przewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), podejmują decyzję zwykłą większością głosów.
3. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.

TYTUŁ IV

PRZEWODNICZĄCY

Artykuł 56

Mianowanie i zadania

1. Jednolitej Radzie przewodniczy zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy przewodniczący.
2. Przewodniczący jest odpowiedzialny za:
 - a) przygotowanie prac Jednolitej Rady na sesjach plenarnych i wykonawczych oraz zwoływanie posiedzeń Jednolitej Rady i przewodniczenie im;
 - b) wszystkie sprawy pracownicze;
 - c) kwestie codziennej administracji;
 - d) sporządzenie projektu budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 61 ust. 1 oraz za wykonanie budżetu Jednolitej Rady zgodnie z art. 63;

- e) zarządzanie Jednolitą Radą;
- f) realizację rocznego programu prac Jednolitej Rady;
- g) przygotowanie każdego roku projektu sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 45, zawierającego część dotyczącą działań Jednolitej Rady w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz część dotyczącą spraw finansowych i administracyjnych.

W wykonywaniu zadań określonych w niniejszym artykule przewodniczącemu pomaga jego własny personel.

3. Przewodniczącego wspomaga wiceprzewodniczący.

Wiceprzewodniczący pełni funkcje przewodniczącego pod jego nieobecność lub w przypadku racjonalnego utrudnienia, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

4. Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), mianowani są w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, znajomość spraw bankowych i finansowych oraz doświadczenie w dziedzinie nadzoru finansowego, regulacji finansowych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), wybiera się na podstawie otwartego postępowania rekrutacyjnego, w ramach którego przestrzega się zasad równowagi płci oraz uwzględnia doświadczenie i kwalifikacje. Parlament Europejski i Radę należy informować na wszystkich etapach postępowania i w odpowiednim terminie.

5. Kadencja przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), trwa pięć lat. Z zastrzeżeniem ust. 7 niniejszego artykułu kadencja ta nie jest odnawialna.

Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), nie piastują urzędów na szczeblu krajowym, unijnym ani międzynarodowym.

6. Po wysłuchaniu Jednolitej Rady na sesji plenarnej Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu listę najlepszych kandydatów na stanowisko przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), oraz informuje o tej liście Radę.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku mianowania pierwszych członków Jednolitej Rady po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia listę najlepszych kandydatów bez wysłuchania Jednolitej Rady.

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu do zatwierdzenia wnioski dotyczące mianowania przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b). Po zatwierdzeniu tego wniosku Rada przyjmuje decyzję wykonawczą w celu mianowania przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b). Rada stanowi większością kwalifikowaną.

7. W drodze odstępstwa od ust. 5 kadencja pierwszego przewodniczącego mianowanego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia trwa trzy lata. Kadencja ta jest odnawialna jednokrotnie na okres pięciu lat. Przewodniczący, wiceprzewodniczący i członkowie, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), sprawują swój urząd do czasu mianowania ich następców.

8. Przewodniczący, którego kadencję przedłużono, nie może pod koniec całego okresu urzędowania brać udziału w kolejnej procedurze wyboru na to samo stanowisko.

9. Jeżeli przewodniczący, wiceprzewodniczący lub członek, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), przestają spełniać warunki wymagane do wykonywania ich obowiązków lub dopuścili się poważnego uchybienia, Rada może, na wniosek Komisji zatwierdzonej przez Parlament Europejski, przyjąć decyzję wykonawczą o odwołaniu ich z urzędu. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

W tym celu Parlament Europejski lub Rada mogą poinformować Komisję, że uważają, iż warunki odwołania przewodniczącego, wiceprzewodniczącego lub członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), ze stanowiska są spełnione, do czego Komisja musi się ustosunkować.

TYTUŁ V

PRZEPISY FINANSOWE

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 57

Zasoby

1. Jednolita Rada odpowiada za przeznaczenie niezbędnych zasobów finansowych i ludzkich na wykonanie zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem.
2. Finansowanie budżetu Jednolitej Rady lub jej działalności w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego rozporządzenia w żadnym razie nie może pociągać za sobą zobowiązań budżetowych dla państw członkowskich.

Artykuł 58

Budżet

1. Jednolita Rada dysponuje własnym budżetem, który nie stanowi części budżetu Unii. Na każdy rok budżetowy, odpowiadający rokowi kalendarzowemu, opracowuje się preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Jednolitej Rady i wykazuje się go w budżecie Jednolitej Rady.
2. Budżet Jednolitej Rady jest zrównoważony w odniesieniu do dochodów i wydatków.
3. Budżet składa się z dwóch części: części I dotyczącej administrowania Jednolitą Radą i części II dotyczącej funduszu.

Artykuł 59

Część I budżetu dotycząca administrowania Jednolitą Radą

1. Na dochody części I budżetu składają się składki roczne niezbędne do pokrycia szacunkowych rocznych wydatków administracyjnych.
2. Wydatki z części I budżetu obejmują co najmniej koszty pracownicze, koszty wynagrodzeń, koszty administracyjne, koszty infrastruktury, szkoleń zawodowych i koszty operacyjne.
3. Niniejszy artykuł nie narusza prawa krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do pobierania opłat zgodnie z prawem krajowym w związku z ich wydatkami administracyjnymi, takimi jak wydatki, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym wydatkami na współpracę z Jednolitą Radą i udzielanie jej pomocy.

Artykuł 60

Część II budżetu dotycząca funduszu

1. Na dochody części II budżetu składają się w szczególności:
 - a) składki płacone przez instytucje mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 67 ust. 4 i art. 69, 70 i 71;
 - b) pożyczki otrzymane od innych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 72 ust. 1;
 - c) pożyczki otrzymane od instytucji finansowych lub innych stron trzecich zgodnie z art. 73 i 74;

- d) dochody z inwestycji kapitałowych w odniesieniu do kwot będących w dyspozycji funduszu zgodnie z art. 75;
 - e) dowolna część wydatków poniesionych na cele wskazane w art. 76, które to wydatki odzyskano w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Na wydatki części II budżetu składają się:
- a) wydatki na cele wskazane w art. 76;
 - b) inwestycje zgodnie z art. 75;
 - c) odsetki zapłacone od pożyczek otrzymanych od innych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 72 ust. 1;
 - d) odsetki zapłacone od pożyczek otrzymanych od instytucji finansowych lub innych stron trzecich zgodnie z art. 73 i 74.

Artykuł 61

Ustanowienie i wykonanie budżetu

1. Do dnia 15 lutego każdego roku przewodniczący sporządza projekt budżetu Jednolitej Rady, w tym również preliminarz dochodów i wydatków Jednolitej Rady na kolejny rok, wraz z planem zatrudnienia, i przedkłada go Jednolitej Radzie do przyjęcia.
2. Do dnia 31 marca każdego roku Jednolita Rada na sesji plenarnej w razie potrzeby dostosowuje projekt przedłożony przez przewodniczącego i przyjmuje ostateczny budżet Jednolitej Rady wraz z planem zatrudnienia.

Artykuł 62

Wewnętrzny audyt i kontrola

1. W ramach Jednolitej Rady tworzy się komórkę audytu wewnętrznego, który należy przeprowadzać zgodnie z odpowiednimi standardami międzynarodowymi. Audytor wewnętrzny, mianowany przez Jednolitą Radę, odpowiada przed nią za weryfikację właściwego działania systemów wykonywania budżetu i procedur budżetowych Jednolitej Rady.
2. Audytor wewnętrzny doradza Jednolitej Radzie w kwestii sposobów postępowania z ryzykami, poprzez wydawanie niezależnych opinii na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz poprzez wydawanie zaleceń mających na celu poprawę warunków wykonywania operacji oraz wspieranie należytego zarządzania finansami.
3. Odpowiedzialność za wprowadzenie systemów i procedur kontroli wewnętrznej odpowiednich dla wykonywania zadań audytora wewnętrznego spoczywa na Jednolitej Radzie.

Artykuł 63

Wykonanie budżetu, przedstawienie sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Przewodniczący działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego i wykonuje budżet Jednolitej Rady.
2. Do dnia 1 marca kolejnego roku budżetowego księgowy Jednolitej Rady przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami w danym roku budżetowym, tak by Trybunał mógł przedstawić swoje uwagi.

Do dnia 31 marca kolejnego roku budżetowego księgowy Jednolitej Rady przedkłada sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami członkom Jednolitej Rady, a także Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

3. Do dnia 31 marca każdego roku przewodniczący przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji wstępne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady za poprzedni rok budżetowy.

4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego do wstępnego sprawozdania finansowego Jednolitej Rady przewodniczący, działając na własną odpowiedzialność, sporządza ostateczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady i przesyła je Jednolitej Radzie na sesji plenarnej do zatwierdzenia.
5. Po zatwierdzeniu przez Jednolitą Radę, do dnia 1 lipca każdego roku przewodniczący przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu ostateczne sprawozdanie finansowe za poprzedni rok budżetowy.
6. W przypadku otrzymania uwag od Trybunału Obrachunkowego przewodniczący przesyła odpowiedź do dnia 30 września.
7. Do dnia 15 listopada każdego roku ostateczne sprawozdanie finansowe za poprzedni rok budżetowy publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
8. Jednolita Rada na sesji plenarnej udziela przewodniczącemu absolutorium w odniesieniu do wykonania budżetu.
9. Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady przewodniczący przedkłada danej unijnej instytucji, która zwróciła się z wnioskiem, wszelkie informacje, o których mowa w sprawozdaniu finansowym Jednolitej Rady, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących tajemnicy służbowej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 64

Zasady finansowe

Jednolita Rada, po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym i Komisją, przyjmuje wewnętrzne przepisy finansowe określające zwłaszcza szczegółową procedurę ustanawiania i wykonywania budżetu, zgodnie z art. 61 i 63.

W zakresie, w jakim jest to zgodne ze szczególnym charakterem Jednolitej Rady, przepisy finansowe są oparte na ramowym rozporządzeniu finansowym przyjętym dla organów ustanowionych na podstawie TFUE zgodnie z art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.

Artykuł 65

Składki na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady

1. Podmioty, o których mowa w art. 2, wpłacają składki do części I budżetu Jednolitej Rady zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz aktami delegowanymi w sprawie składek przyjętymi na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu.
2. Kwoty składek ustala się na takim poziomie, aby pochodzące z nich dochody były co do zasady wystarczające dla corocznego zrównoważenia części I budżetu Jednolitej Rady.
3. Jednolita Rada ustala i pobiera, zgodnie z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, składki należne ze strony każdego podmiotu, o którym mowa w art. 2, w decyzji skierowanej do danego podmiotu. Jednolita Rada stosuje zasady proceduralne, sprawozdawcze i inne, zapewniające pełne i terminowe opłacanie składek.
4. Kwoty zgromadzone zgodnie z ust. 1, 2 i 3 wykorzystuje się wyłącznie na cele niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie składek zgodnie z art. 93 w celu:
 - a) ustalenia rodzajów składek oraz celów, na które zbiera się składki, sposobu obliczania kwot składek oraz sposobu opłacania składek;
 - b) określenia zasad rejestracji, rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych zasad, o których mowa w ust. 3, niezbędnych dla zapewnienia pełnego i terminowego opłacania składek;
 - c) ustalenia składek rocznych niezbędnych do pokrycia wydatków administracyjnych Jednolitej Rady przed osiągnięciem przez nią pełnej zdolności do działania.

Artykuł 66

Środki zwalczania nadużyć finansowych

1. W celu walki z nadużyciami finansowymi, korupcją i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym Jednolita Rada osiągnie zdolność do działania, przystąpi ona do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez OLAF i bezzwłocznie przyjmie odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników Jednolitej Rady, korzystając z wzoru przedstawionego w załączniku do tego porozumienia międzyinstytucjonalnego.
2. Trybunał Obrachunkowy sprawuje kontrolę, na podstawie dokumentów i na miejscu, nad beneficjentami, wykonawcami i podwykonawcami, którzy otrzymali środki finansowe od Jednolitej Rady.
3. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne działanie niezgodne z prawem, wpływające na interesy finansowe Unii w związku z zamówieniem finansowanym przez Jednolitą Radę, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾ i rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

ROZDZIAŁ 2

Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Sekcja 1

Ustrój funduszu

Artykuł 67

Przepisy ogólne

1. Niniejszym ustanawia się jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”). Jest on zasilany zgodnie z zasadami przekazywania środków finansowych pobieranych na szczeblu krajowym do funduszu, zgodnie z postanowieniami Umowy.
2. Jednolita Rada korzysta z funduszu wyłącznie w celu zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w części II, tytuł I, oraz zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasadami regulującymi ten proces, określonymi w art. 14 i 15. W żadnych okolicznościach budżet Unii ani budżety krajowe nie odpowiadają za wydatki lub straty funduszu.
3. Właścicielem funduszu jest Jednolita Rada.
4. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pobierają od podmiotów, o których mowa w art. 2, składki, o których mowa w art. 69, 70 i 71, i przekazują je do funduszu zgodnie z Umową.

Artykuł 68

Wymóg ustanowienia mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Uczestniczące państwa członkowskie ustanawiają mechanizmy finansowania zgodnie z art. 100 dyrektywy 2014/59/UE i z niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/1999 i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Artykuł 69

Poziom docelowy

1. Przed końcem początkowego ośmioletniego okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. lub ewentualnie od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego ustępu na mocy art. 99 ust. 6 dostępne środki finansowe funduszu muszą osiągnąć co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.
2. W okresie początkowym, o którym mowa w ust. 1, składki na rzecz funduszu obliczane zgodnie z art. 70 i pobierane zgodnie z art. 67 ust. 4 rozkłada się w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego, jednak przy należytym uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki.
3. Jednolita Rada przedłuża okres początkowy, o którym mowa w ust. 1, o maksymalnie cztery lata, w przypadku gdy z funduszu dokonano łącznych wypłat większych niż 0,5 % całkowitej kwoty depozytów gwarantowanych, o których mowa w ust. 1, oraz gdy spełniono kryteria aktu delegowanego, o których mowa w ust. 5 lit. b).
4. Jeżeli po upływie okresu początkowego, o którym mowa w ust. 1, poziom dostępnych środków finansowych spadnie poniżej poziomu docelowego określonego w tym ustępie, regularne składki obliczane zgodnie z art. 70 pobiera się aż do chwili osiągnięcia poziomu docelowego. Po osiągnięciu poziomu docelowego po raz pierwszy oraz gdy wysokość dostępnych środków finansowych spadła następnie do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość tych składek ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.

W ramach regularnych składek należycie uwzględniana jest faza cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki procykliczne składki mogą mieć przy ustalaniu wysokości rocznych składek w kontekście niniejszego ustępu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 93 w celu określenia:
 - a) kryteriów rozłożenia w czasie składek na rzecz funduszu obliczanych na podstawie ust. 2;
 - b) kryteriów ustalenia liczby lat, o jaką na podstawie ust. 3 można przedłużyć okres początkowy, o którym mowa w ust. 1;
 - c) kryteriów ustalenia składek rocznych przewidzianych w ust. 4.

Artykuł 70

Składki ex ante

1. Indywidualną składkę od każdej instytucji pobiera się co najmniej raz w roku i oblicza się ją proporcjonalnie do kwoty jej zobowiązań, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, w odniesieniu do łącznych zobowiązań — z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych — wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich.
2. Każdego roku po konsultacji z EBC lub właściwym organem krajowym oraz w ścisłej współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada oblicza wysokość indywidualnych składek w celu zapewnienia, aby składki należne od wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich, nie przekraczały 12,5 % poziomu docelowego.

Każdego roku podstawą obliczania wysokości składek od poszczególnych instytucji jest:

- a) składka ryczałtowa, czyli proporcjonalna w oparciu o kwotę zobowiązań instytucji, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, w odniesieniu do całkowitych zobowiązań, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium uczestniczących państw członkowskich; oraz
- b) składka skorygowana o ryzyko, której podstawą są kryteria określone w art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności i bez powodowania zakłóceń między strukturami sektora bankowego państw członkowskich.

Stosunek składki ryczałtowej do składek skorygowanych o ryzyko uwzględnia zrównoważoną dystrybucję składek w różnych rodzajach banków.

W każdym przypadku łączna kwota indywidualnych składek od wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich, obliczona zgodnie z lit. a) i b), nie przekracza w ciągu roku 12,5 % poziomu docelowego.

3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 69 mogą obejmować nieodwołalne zobowiązania płatnicze, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim ryzyku, nieobciążonych żadnymi prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przeznaczone do wyłącznego wykorzystania przez Jednolitą Radę do celów określonych w art. 76 ust. 1. Udział tych nieodwołalnych zobowiązań płatniczych nie może przekraczać 30 % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Składki należycie otrzymane od każdego z podmiotów, o których mowa w art. 2, nie są zwracane tym podmiotom.

5. Jeżeli uczestniczące państwa członkowskie ustanowiły już odpowiednie krajowe mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą one postanowić, że mechanizmy te wykorzystają dostępne im środki finansowe, pobrane od instytucji między dniem 17 czerwca 2010 r. a datą wejścia w życie dyrektywy 2014/59/UE, do tego by zrekompensować instytucjom składki *ex ante*, które instytucje te mogą mieć obowiązek wpłacić na rzecz funduszu. Zwrot ten pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich określonych w dyrektywie 2014/49/UE.

6. Zastosowanie mają akty delegowane precyzujące pojęcie korygowania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, przyjęte przez Komisję na mocy art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE.

7. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, przyjmuje w ramach aktów delegowanych, o których mowa w ust. 6, akty wykonawcze w celu określenia warunków wykonania przepisów ust. 1, 2 i 3, w szczególności w odniesieniu do:

- a) stosowania metodyki obliczania składek indywidualnych;
- b) praktycznych warunków dotyczących przypisywania instytucjom czynników ryzyka określonych w akcie delegowanym.

Artykuł 71

Nadzwyczajne składki *ex post*

1. W przypadku gdy dostępne środki finansowe nie wystarczają na pokrycie strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu do działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pobiera się nadzwyczajne składki *ex post* od instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium uczestniczących państw członkowskich, w celu pokrycia dodatkowych kwot. Wysokość tych nadzwyczajnych składek *ex post* przypadających na poszczególne instytucje oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 69 i 70.

Całkowita roczna kwota nadzwyczajnych składek *ex post* nie może przekroczyć trzykrotności rocznej kwoty składek określonej zgodnie z art. 70.

2. Z własnej inicjatywy i po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada całkowicie lub częściowo odracza – zgodnie z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 3 — zapłatę przez daną instytucję nadzwyczajnych składek *ex post* zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to konieczne do ochrony sytuacji finansowej tej instytucji. Odroczenia takiego nie przyznaje się na okres dłuższy niż sześć miesięcy, lecz można je przedłużyć na wniosek instytucji. Składkę odroczoną na mocy niniejszego ustępu opłaca się w momencie, kiedy płatność ta nie zagraża już sytuacji finansowej instytucji.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 93 w celu określenia okoliczności i warunków, na jakich zapłata składek *ex post* przez podmiot, o którym mowa w art. 2, może zostać częściowo lub całkowicie odroczone na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 72

Dobrowolne wzajemne pożyczki między mechanizmami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jednolita Rada podejmuje decyzję o wystąpieniu z wnioskiem o dobrowolną pożyczkę dla funduszu od mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich, w przypadku gdy:
 - a) kwoty pobrane na podstawie art. 70 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu w związku z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) nadzwyczajne składki *ex post* przewidziane w art. 71 nie są bezzwłocznie dostępne; oraz
 - c) alternatywne sposoby finansowania przewidziane w art. 73 nie są bezzwłocznie dostępne na rozsądnych warunkach.
2. Wspomniane mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję w sprawie takiego wniosku zgodnie z art. 106 dyrektywy 2014/59/UE. Warunki zaciągania pożyczek podlegają art. 106 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE.
3. Jednolita Rada może podjąć decyzję o udzieleniu pożyczki innym mechanizmom finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich, jeżeli złożony zostanie wniosek zgodnie z art. 106 dyrektywy 2014/59/UE. Warunki udzielania pożyczek podlegają art. 106 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 73

Alternatywne sposoby finansowania

1. Jednolita Rada może zaciągać na rzecz funduszu pożyczki lub inne formy wsparcia ze strony tych instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich, które oferują lepsze warunki finansowe w najodpowiedniejszym terminie, aby zoptymalizować koszty finansowania i chronić swoją reputację, w przypadku gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 70 i 71 nie są bezzwłocznie dostępne lub nie pokrywają wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu w związku z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Pożyczki lub inne formy wsparcia, o których mowa w ust. 1, odzyskuje się w pełni zgodnie z art. 69, 70 i 71 w okresie zapadalności pożyczki.
3. Wszelkie wydatki poniesione w wyniku korzystania z pożyczek, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z części II budżetu Jednolitej Rady, a nie z budżetu Unii ani przez uczestniczące państwa członkowskie.

Artykuł 74

Dostęp do instrumentu finansowego

Jednolita Rada zawiera na rzecz funduszu umowy finansowe, w miarę możliwości również publiczne umowy finansowe, dotyczące natychmiastowej dostępności dodatkowych środków finansowych do wykorzystania zgodnie z art. 76, jeżeli kwoty pobrane lub dostępne zgodnie z art. 70 i 71 nie wystarczają do pokrycia zobowiązań funduszu.

Sekcja 2

Administrowanie funduszem

Artykuł 75

Inwestycje

1. Jednolita Rada administruje funduszem zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 4.
2. Kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody zasilają wyłącznie fundusz.

3. Jednolita Rada stosuje ostrożną i bezpieczną strategię inwestycyjną przewidzianą w aktach delegowanych przyjętych na mocy ust. 4 niniejszego artykułu oraz inwestuje kwoty będące w dyspozycji funduszu w obligacje państw członkowskich lub organizacji międzyrządowych, bądź w wysoce płynne aktywa o wysokiej wiarygodności kredytowej, z uwzględnieniem aktu delegowanego, o którym mowa w art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz innych odpowiednich przepisów tego rozporządzenia. Inwestycje są wystarczająco zróżnicowane pod względem sektorowym, geograficznym i proporcjonalnym. Zwrot z tych inwestycji zasila fundusz.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie szczegółowych zasad administrowania funduszem oraz ogólnych zasad i kryteriów dotyczących strategii inwestycyjnej, zgodnie z procedurą określoną w art. 93.

Sekcja 3

Wykorzystanie funduszu

Artykuł 76

Misja funduszu

1. W ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów, o których mowa w art. 2, Jednolita Rada może wykorzystywać fundusz jedynie w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w następujących celach:

- a) gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej jednostek zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;
- b) udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej jednostkom zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami;
- c) nabywania aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- d) wniesienia wkładów do instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami;
- e) wypłaty rekompensat akcjonariuszom lub wierzycielom, jeżeli, według oceny na podstawie art. 20 ust. 5, ponieśli oni większe straty niż by to miało miejsce, według wyceny na podstawie art. 20 ust. 16, w wyniku likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego;
- f) wniesienia wkładu na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w miejsce umorzenia lub konwersji zobowiązań niektórych wierzycieli, gdy stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu oraz podejmowana jest decyzja o wyłączeniu niektórych wierzycieli z zakresu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 27 ust. 5;
- g) podejmowania dowolnej kombinacji działań, o których mowa w lit. a)–f).

2. Fundusz może być wykorzystywany do podejmowania działań, o których mowa w ust. 1, również w odniesieniu do nabywcy w kontekście instrumentu zbycia działalności.

3. Funduszu nie wykorzystuje się bezpośrednio do pokrycia strat podmiotu, o którym mowa w art. 2, ani do dokapitalizowania takiego podmiotu. W przypadku gdy wykorzystanie funduszu do celów ust. 1 niniejszego artykułu pośrednio powoduje przeniesienie części strat podmiotu, o którym mowa w art. 2, do funduszu, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie funduszu określone w art. 27.

4. Jednolita Rada nie może utrzymywać kapitału wniesionego zgodnie z ust. 1 lit. f) przez okres dłuższy niż pięć lat.

Artykuł 77

Wykorzystanie funduszu

Wykorzystanie funduszu zależy od Umowy, na mocy której uczestniczące państwa członkowskie uzgadniają przekazywanie do funduszu składek pobieranych na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2014/59/UE, oraz odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w tej Umowie.

W związku z tym do czasu osiągnięcia przez fundusz poziomu docelowego, o którym mowa w art. 69, jednak nie dłużej niż przez osiem lat po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego artykułu, Jednolita Rada wykorzystuje fundusz zgodnie z zasadami opartymi na podziale funduszu na krajowe pule przyporządkowane każdemu z uczestniczących państw członkowskich oraz na stopniowym łączeniu poszczególnych środków pobieranych na szczeblu krajowym i przydzielanych na krajowe pule funduszu, zgodnie z Umową.

Artykuł 78

Uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującej instytucje w nieuczestniczących państwach członkowskich

W przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującej z jednej strony instytucje mające siedzibę w co najmniej jednym z uczestniczących państw członkowskich, a z drugiej strony instytucje mające siedzibę w co najmniej jednym z nieuczestniczących państw członkowskich, fundusz wnosi wkład na rzecz finansowania grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 107 ust. 2–5 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 79

Wykorzystanie systemów gwarancji depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W przypadku gdy Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że działanie to zapewnia deponentom ciągły dostęp do ich depozytów, uczestniczące państwa członkowskie zapewniają, by system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, odpowiadał za kwoty określone w art. 109 ust. 1 i 4 dyrektywy 2014/59/UE.

Odpowiedni system gwarancji depozytów wchodzi w prawa i obowiązki właścicieli depozytów gwarantowanych w postępowaniu likwidacyjnym na kwotę równą kwocie potrzebnej do jego wypłaty.

2. Określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów odpowiada zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, spełnia warunki, o których mowa w art. 20.

3. Przed podjęciem decyzji, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, w sprawie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów odpowiada, Jednolita Rada konsultuje się z zainteresowanym wyznaczonym organem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE, w pełni uwzględniając pilny charakter sprawy.

4. Jeżeli kwalifikujące się depozyty w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostają przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomocowej, deponenti nie posiadają żadnych roszczeń na mocy dyrektywy 2014/49/UE wobec systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do tej części ich depozytów w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która nie została przeniesiona, pod warunkiem że kwota przeniesionych środków finansowych jest równa łącznemu poziomowi gwarancji przewidzianemu w art. 6 tej dyrektywy lub jest większa od tego poziomu.

5. Niezależnie od ust. 1–4, jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów wykorzystuje się zgodnie z tymi przepisami, a ich wysokość obniża się następnie do kwoty niższej niż dwie trzecie poziomu docelowego systemu gwarancji depozytów, wysokość regularnej składki na rzecz systemu gwarancji depozytów ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.

Odpowiedzialność systemu gwarancji depozytów nie przekracza kwoty równej 50 % poziomu docelowego ustalonego dla systemu gwarancji depozytów na mocy art. 10 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE.

Udział systemu gwarancji depozytów na mocy niniejszego rozporządzenia nie przekracza w żadnym przypadku wysokości strat, które poniósłby on w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

TYTUŁ VI

INNE PRZEPISY

Artykuł 80

Przywileje i immunitety

Do Jednolitej Rady i jej pracowników stosuje się Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej dołączony do TUE i TFUE.

Artykuł 81

Ustalenia językowe

1. Do Jednolitej Rady stosuje się rozporządzenie Rady nr 1 ⁽¹⁾.
2. Decyzję w sprawie wewnętrznych ustaleń językowych dotyczących Jednolitej Rady podejmuje Jednolita Rada.
3. Jednolita Rada może postanowić, których języków urzędowych używać w przypadku wysyłania dokumentów do instytucji lub organów Unii.
4. Jednolita Rada może uzgodnić z każdym krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji język lub języki, w których sporządza się dokumenty wysyłane do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przez te organy.
5. Usługi tłumaczeniowe niezbędne dla funkcjonowania Jednolitej Rady świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 82

Personel

1. Do pracowników Jednolitej Rady stosuje się regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia oraz przepisy przyjęte wspólnie przez instytucje Unii w celu ich stosowania.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i czterech członków, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), traktuje się, odpowiednio, na równi z wiceprezesem, sędzią i sekretarzem Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do uposażenia i wieku emerytalnego, zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom ⁽²⁾. Nie obowiązuje ich maksymalny wiek emerytalny. W kwestiach nieuregulowanych w niniejszym rozporządzeniu ani w rozporządzeniu nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom analogiczne zastosowanie ma regulamin pracowniczy oraz warunki zatrudnienia.

2. Jednolita Rada, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego.
3. W odniesieniu do swoich pracowników Jednolita Rada wykonuje uprawnienia przyznane organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz organowi uprawnionemu do zawierania umów na mocy warunków zatrudnienia.

Artykuł 83

Wymiana pracowników

1. Jednolita Rada może korzystać z oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych pracowników niezatrudnionych przez Jednolitą Radę.
2. Jednolita Rada na sesji plenarnej przyjmuje odpowiednie decyzje określające zasady wymiany i oddelegowania pracowników z krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do Jednolitej Rady i pomiędzy tymi organami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom z dnia 25 lipca 1967 r. określające uposażenie przewodniczącego i członków Komisji, a także prezesa, sędziów, rzeczników generalnych i sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, prezesa, członków i sekretarza Sądu oraz prezesa, członków i sekretarza Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (Dz.U. L 187 z 8.8.1967, s. 1).

3. Jednolita Rada może utworzyć wewnętrzne zespoły ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składające się z jej własnych pracowników oraz z pracowników krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także — w stosownych przypadkach — z obserwatorów z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich.

4. W przypadku utworzenia przez Jednolitą Radę wewnętrznych zespołów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu Jednolita Rada mianuje koordynatorów tych zespołów spośród własnych pracowników. Zgodnie z art. 51 ust. 3 koordynatorzy mogą być zapraszani w roli obserwatorów na sesje wykonawcze Jednolitej Rady, w których członkowie mianowani przez odnośne państwa członkowskie uczestniczą zgodnie z art. 53 ust. 3 i 4.

Artykuł 84

Komisje wewnętrzne

Jednolita Rada może utworzyć komisje wewnętrzne, które będą udzielały jej porad i wskazówek przy wykonywaniu jej funkcji na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 85

Komisja odwoławcza

1. Jednolita Rada powołuje komisję odwoławczą, która będzie podejmować decyzje w sprawie odwołań złożonych zgodnie z ust. 3.

2. W skład komisji odwoławczej wchodzi pięć wysoko cenionych osób pochodzących z państw członkowskich i mających udokumentowaną odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe, również w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na wystarczająco wysokim poziomie w dziedzinie bankowości lub innych usług finansowych, z wyłączeniem obecnego personelu Jednolitej Rady, obecnego personelu organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych krajowych lub unijnych instytucji, organów, urzędów i agencji zaangażowanych w wykonywanie zadań powierzonych Jednolitej Radzie na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odwoławcza dysponuje wystarczającymi zasobami i wiedzą fachową, aby wydawać specjalistyczne opinie prawne dotyczące legalności wykonywania uprawnień przez Jednolitą Radę. Jednolita Rada mianuje członków komisji odwoławczej i dwóch zastępców na pięcioletnią kadencję, którą można jednokrotnie odnowić, po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* publicznego zaproszenia do wyrażenia zainteresowania. Nie są oni związani żadnymi instrukcjami.

3. Dowolna osoba fizyczna lub prawna, w tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą odwołać się od decyzji Jednolitej Rady, o której mowa w art. 10 ust. 10, art. 11, art. 12 ust. 1, art. 38–41, art. 65 ust. 3, art. 71 i art. 90 ust. 3 i która jest do tej osoby skierowana lub która dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie.

Odwołanie wraz z uzasadnieniem składa się w komisji odwoławczej w formie pisemnej w terminie sześciu tygodni od daty powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji lub — w razie braku takiego powiadomienia — od dnia, w którym osoba ta dowiedziała się o decyzji.

4. Komisja odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania w terminie miesiąca od jego złożenia.

Komisja odwoławcza podejmuje decyzję większością co najmniej trzech z pięciu swoich członków.

5. Członkowie komisji odwoławczej działają niezależnie i w interesie publicznym. W tym celu składają jawną deklarację dotyczącą zobowiązań oraz jawną deklarację wskazującą wszelkie bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby zostać uznane za szkodzące ich niezależności, lub brak takich interesów.

6. Odwołanie wniesione zgodnie z ust. 3 nie ma skutku zawieszającego.

Komisja odwoławcza może jednak zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji, jeżeli uzna, że wymagają tego okoliczności.

7. Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne, komisja odwoławcza bada, czy jest ono uzasadnione. Wzywa ona strony postępowania odwoławczego do wniesienia w określonym terminie uwag do skierowanych przez nią powiadomień lub do uwag przedstawionych przez pozostałe strony postępowania odwoławczego. Strony postępowania odwoławczego są uprawnione do ustnego przedstawienia swojego stanowiska.
8. Komisja odwoławcza może potwierdzić decyzję podjętą przez Jednolitą Radę lub przekazać jej sprawę do ponownego rozstrzygnięcia. Decyzja komisji odwoławczej jest wiążąca dla Jednolitej Rady, która przyjmuje zmienioną decyzję dotyczącą odnośnej sprawy.
9. Komisja odwoławcza uzasadnia swoje decyzje i powiadamia o nich strony.
10. Komisja odwoławcza przyjmuje i podaje do publicznej wiadomości swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 86

Postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości

1. Od decyzji podjętej przez komisję odwoławczą lub — w przypadku gdy nie przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej — przez Jednolitą Radę, może zostać wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z art. 263 TFUE.
2. Państwa członkowskie i instytucje unijne, a także dowolna osoba fizyczna lub prawna mogą zaskarżyć decyzje podejmowane przez Jednolitą Radę do Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z art. 263 TFUE.
3. W przypadku gdy Jednolita Rada jest zobowiązana do działania, ale zaniechała wydania decyzji, przed Trybunałem Sprawiedliwości może zostać wszczęte postępowanie o zaniechanie działania zgodnie z art. 265 TFUE.
4. Jednolita Rada podejmuje niezbędne środki w celu zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 87

Odpowiedzialność Jednolitej Rady

1. Odpowiedzialność umowną Jednolitej Rady reguluje prawo mające zastosowanie do danej umowy.
2. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do wydawania wyroków na podstawie wszelkich klauzul arbitrażowych stanowiących część umów zawartych przez Jednolitą Radę.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Jednolita Rada, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla przepisów ustawowych dotyczących odpowiedzialności organów publicznych państw członkowskich, naprawia wszelkie szkody wyrządzone przez nią lub przez jej pracowników w trakcie pełnienia ich obowiązków — w szczególności przy wykonywaniu funkcji z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji — obejmujących działania i zaniechania w ramach wspierania zagranicznych procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Jednolita Rada rekompensuje krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odszkodowanie, które zasądził od niego sąd krajowy, lub które, w porozumieniu z Jednolitą Radą, organ ten zobowiązał się wypłacić zgodnie z ugodą, będące skutkiem działania lub zaniechania popełnionego przez ten krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w trakcie jakiegokolwiek restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz w odniesieniu do podmiotów i grup, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) i ust. 5, jeżeli spełnione są warunki dotyczące stosowania tych ustępów, lub na mocy art. 7 ust. 3 akapit drugi. Obowiązek ten nie ma zastosowania, jeżeli takie działanie lub zaniechanie stanowiło naruszenie niniejszego rozporządzenia, innych przepisów prawa Unii, decyzji Jednolitej Rady, Rady lub Komisji, zostało popełnione umyślnie bądź stanowi oczywisty i poważny błąd w ocenie.
5. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy we wszelkich sporach dotyczących ust. 3 i 4. Postępowania w sprawach wynikających z odpowiedzialności pozaumownej ulegają przedawnieniu z upływem pięciu lat od zdarzenia stanowiącego podstawę tej odpowiedzialności.

6. Osobistą odpowiedzialność pracowników Jednolitej Rady wobec Jednolitej Rady regulują przepisy ustanowione w mającym do nich zastosowanie regulaminie pracowniczym lub warunkach zatrudnienia.

Artykuł 88

Tajemnica służbowa i wymiana informacji

1. Członkowie Jednolitej Rady, wiceprzewodniczący, członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. b), pracownicy Jednolitej Rady i pracownicy zatrudnieni w drodze wymiany z uczestniczącymi państwami członkowskimi lub oddelegowani przez te państwa, wykonujący obowiązki z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej na podstawie art. 339 TFUE oraz odpowiednich przepisów prawodawstwa Unii, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji. W szczególności zabrania im się ujawniania informacji poufnych otrzymanych w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub otrzymanych od właściwego organu lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z ich funkcjami na mocy niniejszego rozporządzenia jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że następuje to w ramach wykonywania przez nich funkcji przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych podmiotów, o których mowa w art. 2, bądź za wyraźną i uprzednią zgodą organu lub podmiotu, które dostarczyły informacje.

Informacje objęte wymogami dotyczącymi tajemnicy służbowej nie mogą być ujawniane innym podmiotom publicznym ani prywatnym, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.

Wymogi te mają również zastosowanie do potencjalnych nabywców, z którymi nawiązano kontakt w ramach przygotowań do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu na mocy art. 13 ust. 3.

2. Jednolita Rada zapewnia, by osoby, które bezpośrednio lub pośrednio, stale lub okazjonalnie, świadczą jakiegokolwiek usługi związane z wykonywaniem jej obowiązków, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez Jednolitą Radę lub mianowane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do przeprowadzania kontroli na miejscu, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej równoważnym z wymogami, o których mowa w ust. 1.

3. Wymogi dotyczące tajemnicy służbowej, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie również do obserwatorów uczestniczących w posiedzeniach Jednolitej Rady oraz obserwatorów z nieuczestniczących państw członkowskich, którzy uczestniczą w wewnętrznych zespołach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 83 ust. 3.

4. Jednolita Rada podejmuje niezbędne środki zapewniające bezpieczne postępowanie z informacjami poufnymi i także ich przetwarzanie.

5. Przed ujawnieniem jakichkolwiek informacji Jednolita Rada zapewnia, aby nie zawierały one treści poufnych, w szczególności poprzez ocenę skutków, jakie to ujawnienie mogłoby mieć dla interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej, a także dla interesów handlowych osób fizycznych i prawnych, jak również dla celu inspekcji, dochodzeń i kontroli. Procedura oceny skutków ujawnienia informacji obejmuje przeprowadzenie szczegółowej oceny skutków ujawnienia treści i szczegółów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 8 i 9, wyniku ewentualnej oceny przeprowadzonej na podstawie art. 10 lub programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 18.

6. Niniejszy artykuł nie stanowi dla Jednolitej Rady, Rady, Komisji, EBC, krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani właściwych organów krajowych, w tym ich pracowników i ekspertów, przeszkody we wzajemnej wymianie informacji oraz wymianie informacji z właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, systemami gwarancji depozytów, systemami rekompensat dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi za standardowe postępowanie upadłościowe, organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami nieuczestniczących państw członkowskich, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 33, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem bezwzględniego przestrzegania wymogów dotyczących poufności, potencjalnym nabywcą do celów planowania lub przeprowadzenia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 89

Ochrona danych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących przetwarzania przez nie danych osobowych na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub dla obowiązków Jednolitej Rady, Rady i Komisji dotyczących przetwarzania przez nie danych osobowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ podczas wypełniania powierzonych im obowiązków.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Artykuł 90

Dostęp do dokumentów

1. Do dokumentów posiadanych przez Jednolitą Radę stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.
2. Jednolita Rada, w ciągu sześciu miesięcy od dnia jej pierwszego posiedzenia, przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Decyzje podjęte przez Jednolitą Radę na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, po odwołaniu do komisji odwoławczej, o której mowa w art. 85 niniejszego rozporządzenia, stosownie do przypadku, zgodnie z warunkami określonymi, odpowiednio, w art. 228 i 263 TFUE.
4. Osoby, które są przedmiotem decyzji Jednolitej Rady, mają prawo dostępu do dokumentacji Jednolitej Rady, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych ani wewnętrznych dokumentów przygotowawczych Jednolitej Rady.

Artykuł 91

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz informacji szczególnie chronionych niebędących informacjami niejawnymi

Jednolita Rada stosuje zasady bezpieczeństwa zawarte w przepisach bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych Unii Europejskiej (EUCI) oraz informacji szczególnie chronionych niebędących informacjami niejawnymi, określone w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom ⁽²⁾. Stosowanie zasad bezpieczeństwa obejmuje stosowanie przepisów dotyczących wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji.

Artykuł 92

Trybunał Obrachunkowy

1. Trybunał Obrachunkowy sporządza sprawozdanie specjalne dotyczące każdego dwunastomiesięcznego okresu rozpoczynającego się w dniu 1 kwietnia każdego roku.
2. W każdym sprawozdaniu bada się, czy:
 - a) w wystarczającym stopniu zwrócono uwagę na oszczędność, wydajność i skuteczność wykorzystania funduszu, zwłaszcza na potrzebę ograniczenia do minimum korzystania z funduszu;
 - b) ocena pomocy z funduszu była skuteczna i rygorystyczna.
3. Każde sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w ciągu sześciu miesięcy od upływu okresu, którego sprawozdanie dotyczy.
4. Po rozpatrzeniu ostatecznego sprawozdania finansowego przygotowanego przez Jednolitą Radę zgodnie z art. 63 Trybunał Obrachunkowy przygotowuje sprawozdanie ze swoich ustaleń do dnia 1 grudnia po zakończeniu każdego roku budżetowego. W sprawozdaniu Trybunał Obrachunkowy przedstawia w szczególności wszelkie zobowiązania warunkowe (dotyczące Jednolitej Rady, Rady Komisji lub inne) wynikające z wykonania przez Jednolitą Radę, Radę i Komisję ich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia.
5. Parlament Europejski i Rada mogą zwrócić się do Trybunału Obrachunkowego o zbadanie wszelkich innych odpowiednich spraw wchodzących w zakres ich kompetencji określonych w art. 287 ust. 4 TFUE.
6. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 4, przesyła się Jednolitej Radzie, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji oraz niezwłocznie publikuje.
7. W ciągu dwóch miesięcy od dnia opublikowania każdego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedstawia szczegółową pisemną odpowiedź, którą również się publikuje.

W ciągu dwóch miesięcy od dnia opublikowania każdego sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, Jednolita Rada, Rada i Komisja przedstawiają każde z osobna szczegółowe pisemne odpowiedzi, które również się publikuje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Decyzja Komisji nr 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1).

8. Trybunał Obrachunkowy ma prawo uzyskania od Jednolitej Rady, Rady i Komisji wszelkich informacji istotnych dla wykonania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego artykułu. Jednolita Rada, Rada i Komisja udzielają wszelkich istotnych informacji, o które wystąpiono, w terminie określanym przez Trybunał Obrachunkowy.

CZĘŚĆ IV

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 93

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 19 ust. 8, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 5, art. 71 ust. 3 i art. 75 ust. 4, powierza się na czas nieokreślony począwszy od odnośnych dat, o których mowa w art. 99.
3. Komisja zapewnia spójność między aktami delegowanymi przyjętymi na mocy niniejszego rozporządzenia a aktami delegowanymi przyjętymi na mocy dyrektywy 2014/59/UE.
4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 19 ust. 8, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 5, art. 71 ust. 3 i art. 75 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 19 ust. 8, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 5, art. 71 ust. 3 i art. 75 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.
7. Komisja nie przyjmuje aktów delegowanych, jeżeli okres kontroli przez Parlament Europejski, wraz z przedłużeniem, jest skrócony na skutek przerwy w jego działalności do mniej niż pięciu miesięcy.

Artykuł 94

Przegląd

1. Do dnia 31 grudnia 2018 r., a następnie co trzy lata, Komisja będzie publikować sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, ze szczególnym uwzględnieniem monitorowania potencjalnego wpływu na sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W sprawozdaniu tym ocenia się:
 - a) funkcjonowanie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego oszczędność kosztową oraz wpływ prowadzonych w jego ramach działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na interesy Unii jako całości oraz na spójność i integralność wewnętrznego rynku usług finansowych, w tym ewentualny wpływ na struktury krajowych systemów bankowych w obrębie Unii, w porównaniu z innymi systemami bankowymi, a także w odniesieniu do skuteczności ustaleń dotyczących współpracy i wymiany informacji w obrębie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomiędzy jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jednolitym mechanizmem nadzorczym oraz pomiędzy jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwymi organami a organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, oceniając w szczególności, czy:
 - (i) istnieje potrzeba, aby funkcje przypisane na mocy niniejszego rozporządzenia Jednolitej Radzie, Radzie i Komisji były sprawowane wyłącznie przez niezależną instytucję Unii, a jeżeli tak — czy konieczne są jakiegokolwiek zmiany w odpowiednich przepisach, w tym również na poziomie prawa pierwotnego;
 - (ii) współpraca między jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jednolitym mechanizmem nadzorczym, ERRS, EUNB, EUNGIPW, EUNUiPPE oraz pozostałymi organami wchodzącymi w skład ESNF jest odpowiednia;

- (iii) portfel inwestycyjny zgodnie z art. 75 składa się z prawidłowych i zróżnicowanych aktywów;
 - (iv) zerwano powiązanie między długiem publicznym a ryzykiem bankowym;
 - (v) ustalenia dotyczące zarządzania, w tym podział zadań w ramach Jednolitej Rady, oraz ustalenia dotyczące głosowania zarówno na sesji wykonawczej, jak i plenarnej Jednolitej Rady, a także jej stosunki z Komisją i Radą są odpowiednie;
 - (vi) punkt odniesienia do celów ustalenia poziomu docelowego dla funduszu jest odpowiedni, a zwłaszcza czy właściwszą podstawą są depozyty gwarantowane czy całkowita kwota zobowiązań oraz czy należałoby ustalić dla funduszu minimalną kwotę bezwzględna, aby uniknąć zmienności w przepływie środków finansowych do funduszu oraz zapewnić stabilność i adekwatność finansowania funduszu w dłuższej perspektywie;
 - (vii) konieczne jest modyfikowanie poziomu docelowego ustalonego dla funduszu oraz poziomu składek, aby zapewnić równe warunki działania w całej Unii;
- b) skuteczność ustaleń dotyczących niezależności i odpowiedzialności;
- c) wzajemne relacje między Jednolitą Radą a EUNB;
- d) wzajemne relacje między Jednolitą Radą a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich oraz wpływ jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na te państwa członkowskie, a także wzajemne relacje między Jednolitą Radą a organami państw trzecich zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 90 dyrektywy 2014/59/UE;
- e) istnieje konieczność podjęcia kroków w celu harmonizacji postępowania upadłościowego dotyczącego instytucji, które upadły.
2. Sprawozdanie przedkłada się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach Komisja sporządza towarzyszące wnioski.
3. W ramach przeglądu dyrektywy 2014/59/UE Komisja jest również proszona o dokonanie przeglądu niniejszego rozporządzenia, stosownie do sytuacji.

Artykuł 95

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »właściwe organy« oznaczają:

- (i) właściwe organy określone w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym również Europejski Bank Centralny w odniesieniu do spraw dotyczących zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, i w dyrektywie 2007/64/WE oraz właściwe organy, o których mowa w dyrektywie 2009/110/WE;
- (ii) w odniesieniu do dyrektyw 2002/65/WE i 2005/60/WE — organy właściwe w sprawie zapewnienia przestrzegania przez instytucje kredytowe i finansowe wymogów tych dyrektyw;
- (iii) w odniesieniu do systemów gwarancji depozytów — organy, które zarządzają systemami gwarancji depozytów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE (*), lub w przypadku gdy funkcjonowaniem systemu gwarancji depozytów zarządza spółka prywatna — organ publiczny nadzorujący takie systemy na mocy tej dyrektywy; oraz
- (iv) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**) i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 (***) — organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowane w art. 3 dyrektywy 2014/59/UE, Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014, a także Radę i Komisję, kiedy podejmują one działania na podstawie art. 18 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, z wyjątkiem sytuacji, gdy korzystają one ze swobody decyzyjnej lub dokonują wyborów politycznych.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).;

2) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Urząd może — dla zwiększenia skuteczności i spójności wyników — organizować i przeprowadzać wzajemne oceny wymiany informacji oraz wspólnych działań Jednolitej Rady, o której mowa w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, i krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich nieuczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prowadzonych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych. W tym celu Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie.”;

3) w art. 40 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu podejmowania działań wchodzących w zakres dyrektywy 2014/59/UE przewodniczący Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji jest obserwatorem przy Radzie Organów Nadzoru.”.

Artykuł 96

Zastąpienie krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Począwszy od daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w art. 99 ust. 2 i 6 niniejszego rozporządzenia, fundusz uznaje się za mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich na mocy art. 99–109 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 97

Umowa w sprawie siedziby i warunki działania

1. Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, jakie należy zapewnić Jednolitej Radzie w państwie członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba, i obiektów, które ma udostępnić to państwo członkowskie, oraz szczegółowe zasady mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do przewodniczącego, członków Jednolitej Rady na sesji plenarnej, pracowników Jednolitej Rady i członków ich rodzin określa się w umowie w sprawie siedziby pomiędzy Jednolitą Radą a tym państwem członkowskim, zawartej po uzyskaniu zatwierdzenia przez Jednolitą Radę na sesji plenarnej i nie później niż dnia 20 sierpnia 2016 r.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba Jednolitej Rady, stwarza możliwie najlepsze warunki dla zapewnienia właściwego funkcjonowania Jednolitej Rady, w tym wielojęzyczny system kształcenia o orientacji europejskiej oraz odpowiednie połączenia transportowe.

Artykuł 98

Rozpoczęcie działalności Jednolitej Rady

1. Jednolita Rada osiąga pełną zdolność do działania do dnia 1 stycznia 2015 r.

2. Komisja odpowiada za utworzenie i początkowe działanie Jednolitej Rady do chwili osiągnięcia przez Jednolitą Radę zdolności operacyjnej do wykonywania własnego budżetu. W tym celu:

- do chwili objęcia obowiązków przez przewodniczącego po jego mianowaniu przez Radę zgodnie z art. 56 Komisja może wyznaczyć urzędnika Komisji do działania w charakterze tymczasowego przewodniczącego i wykonywania obowiązków wyznaczonych przewodniczącemu;
- w drodze odstępstwa od art. 50 ust. 1 lit. l) i do chwili przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 50 ust. 3, tymczasowy przewodniczący wykonuje uprawnienia organu powołującego;
- Komisja może udzielić Jednolitej Radzie pomocy, w szczególności poprzez oddelegowanie urzędników Komisji do prowadzenia działań tej agencji pod kierownictwem tymczasowego przewodniczącego lub przewodniczącego.

3. Tymczasowy przewodniczący może zatwierdzać wszystkie płatności pokrywane ze środków zapisanych w budżecie Jednolitej Rady i może zawierać umowy, w tym umowy o pracę.

Artykuł 99

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ust. 3–5 niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu przepisy dotyczące uprawnień Jednolitej Rady w zakresie gromadzenia informacji i współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 8 i 9 oraz wszystkich pozostałych powiązanych przepisów mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r.
4. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 1–4, art. 6, 30, 42–48, 49, art. 50 ust. 1 lit. a), b) i g)–p), art. 50 ust. 3, art. 51, art. 52 ust. 1 i 4, art. 53 ust. 1 i 2, art. 56–59, 61–66, 80–84, 87–95 oraz 97 i 98 mają zastosowanie od dnia 19 sierpnia 2014 r.
5. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 69 ust. 5, art. 70 ust. 6 i 7 oraz art. 71 ust. 3, na mocy których Rada ma prawo przyjmowania aktów wykonawczych, a Komisja — aktów delegowanych, mają zastosowanie od dnia 1 listopada 2014 r.
6. Od dnia 1 stycznia 2015 r. Jednolita Rada będzie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji comiesięczne sprawozdanie zatwierdzone na sesji plenarnej i dotyczące kwestii spełnienia warunków dotyczących przekazywania składek do funduszu.

Od dnia 1 grudnia 2015 r., jeżeli ze sprawozdań będzie wynikać, że warunki dotyczące przekazywania składek do funduszu nie zostały spełnione, stosowanie przepisów, o których mowa w ust. 2, za każdym razem odracza się o jeden miesiąc. Na koniec takiego miesiąca Jednolita Rada przedkłada za każdym razem kolejne sprawozdanie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 lipca 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący
